

Onsdag den 5. april 2017 (D)

1

79. møde

Onsdag den 5. april 2017 kl. 13.00

Dagsorden

1) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid). (Se nedenfor).

2) 1. behandling af lovforslag nr. L 159:

Forslag til lov om ændring af lov om hold af dyr. (Bemyndigelse til fastsættelse af regler om obligatorisk hygiejnekursus for visse personer, der håndterer svin m.v.).

Af miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen).

(Fremsættelse 15.03.2017).

3) 1. behandling af lovforslag nr. L 166:

Forslag til lov om ændring af lov om Landdistriktsfonden. (Mulighed for at undtage støtteordninger med standardomkostninger fra tilbudslovens regler).

Af miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen).

(Fremsættelse 23.03.2017).

1) Til justitsministeren af:

Hans Kristian Skibby (DF)

Mener ministeren – i lyset af BT's aktindsigt hos Københavns Politis, som viser, at 75 pct. af de fremstillede i Dommervagten i København i 2016 var udlændinge – at vi i Danmark gør nok for at bekæmpe udlændinges omfattende kriminalitet i Danmark?

(Spm. nr. S 1008).

2) Til justitsministeren af:

Karina Adsbøl (DF)

Kan ministeren oplyse sin holdning til, om et byråd skal have mulighed for at træffe beslutning om tv-overvågning i nattelivet på særlig udsatte steder?

(Spm. nr. S 1020. Medspørger: Peter Kofod Poulsen (DF)).

3) Til justitsministeren af:

Karina Adsbøl (DF)

Mener ministeren, det er rimeligt, hvis en kommune skal være afskåret fra at iværksætte tv-overvågning på udsatte steder, selv om der er et udtalt ønske om det i lokalområdet og et klart flertal for det i byrådet?

(Spm. nr. S 1021. Medspørger: Peter Kofod Poulsen (DF)).

4) Til finansministeren af:

Leif Lahn Jensen (S)

Hvornår mener ministeren at det er rimeligt, at regeringen giver danske lønarbejdere besked om, hvor meget regeringen vil hæve pensionsalderen?

(Spm. nr. S 1014, skr. begr.).

5) Til finansministeren af:

Leif Lahn Jensen (S)

Henset til, at det er kendt, at regeringen ikke har flertal for beslutningen om at forhøje pensionsalderen, vil ministeren da redegøre for, om man har skaffet et flertal for dette, og hvis ikke, hvornår man har tænkt sig at droppe tankerne om en forhøjelse?

(Spm. nr. S 1016).

6) Til erhvervsministeren af:

Peter Hummelgaard Thomsen (S)

Vil ministeren redegøre for, hvilke regler og reguleringer han finder overflødige eller skadelige, jf. regeringens påbegyndte arbejde med at finkæmme reguleringen af finanssektoren, som omtalt i FinansWatch den 30. marts 2017?

(Spm. nr. S 1001).

7) Til erhvervsministeren af:

Peter Hummelgaard Thomsen (S)

Vil ministeren redegøre for, om regeringen i forbindelse med fin-kæmningen af reguleringen i finanssektoren vil tage Rangvidrapporens tydelige anbefaling i betragtning, der peger på, at der bør udvises stor varsomhed med lempelser af den skærpede finansielle regulering, der er eller er ved at blive gennemført for at sikre robuste kreditinstitutter – selv hvis der opstår pres for sådanne lempelser under en højkonjunktur?

(Spm. nr. S 1002).

8) Til erhvervsministeren af:

Thomas Jensen (S)

Hvad mener ministeren med sine udtalelser, som er gengivet i FinansWatch den 21. marts 2017, om at »Finanstilsynet skal have mulighed for at afskedige et medlem af et pengeinstituts ledelse, hvis banken ikke lever op til hvidvaskreguleringen.«?

(Spm. nr. S 1003, skr. begr.).

9) Til erhvervsministeren af:

Thomas Jensen (S)

Mener ministeren, at det vil være i orden, hvis Finanstilsynet – med de af ministeren bebudede beføjelser – afskediger et medlem fra et pengeinstituts ledelse, og at han/hun efterfølgende modtager en eller anden form for kontraktlig fratrædelsesgodtgørelse eller bonusordning?

(Spm. nr. S 1004, skr. begr.).

10) Til økonomi- og indenrigsministeren af:

Benny Engelbrecht (S)

Når ministeren i et indlæg i dagbladet Jyllands-Posten den 31. marts 2017 argumenterer for, at ambitionsniveauet i Socialdemokratiets

vækstreform ikke er højt nok, er ministeren så ikke enig i, at den nuværende regering ikke har gennemført vækstinitiativer, der opfylder regeringens målsætning, og at Socialdemokratiet har fremlagt initiativer, der vil løfte BNP markant mere end de forslag, den nuværende regering har kunnet gennemføre?

(Spm. nr. S 1015).

11) Til beskæftigelsesministeren af:

Claus Kvist Hansen (DF)

Synes ministeren, at det er acceptabelt, at et rumænsk byggefirma i Aarhus får stribevis af påbud fra Arbejdstilsynet, men fortsat kan udøve virksomhed?

(Spm. nr. S 987 (omtrykt). Medspørger: Bent Bøgsted (DF)).

12) Til beskæftigelsesministeren af:

Benny Engelbrecht (S)

Når der af regeringsgrundlaget fremgår en målsætning om, at regeringen vil bede dem, der kan, om at blive lidt længere tid på arbejdsmarkedet, vil ministeren så på den baggrund redegøre for, hvornår han mener det er rimeligt, at en lagermedarbejder på 45 år kan forvente at træde af på pension?

(Spm. nr. S 1017. Medspørger: Leif Lahn Jensen (S)).

13) Til udlændinge- og integrationsministeren af:

Lars Aslan Rasmussen (S)

Vil ministeren forklare, hvorfor regeringen mener, at det er vigtigt, at man anonymt angiver sin lokale pizzamand, hvis man har ham mistænkt for skattesnyd eller svindel med sociale ydelser, når regeringen samtidig ikke ønsker anonyme anmeldelser fra borgere, der mistænker naboen for nøjagtig det samme?

(Spm. nr. S 1013).

14) Til skatteministeren af:

Bjarne Laustsen (S)

Hvem er det, ministeren specielt tænker på, når han på sin facebook-side skriver, at han kæmper for, at vendelboerne får lov til at beholde flere af deres hårdt tjente kroner?

(Spm. nr. S 1010).

15) Til skatteministeren af:

Bjarne Laustsen (S)

Hvorfor mener ministeren, at det er rimeligt, at de nordjyske flypendlere skal behandles ringere end andre lønmodtagere, når de skal transportere sig mellem hjem og arbejde, set i lyset af at ministeren for lang tid siden har lovet at løse problemet?

(Spm. nr. S 1012).

16) Til miljø- og fødevareministeren af:

Simon Kollerup (S)

Mener ministeren, det er rimeligt, at både badende, fiskere, jægere og surfere i Nationalpark Thy af Naturstyrelsen ikke kan få lov til at bevare et toilet ved hofde 72, sydligste del af Agger Tange?

(Spm. nr. S 993).

17) Til miljø- og fødevareministeren af:

Pia Adelsteen (DF)

Hvad er ministerens holdning til, at det nye dyrevelfærdsmærke ifølge Coop ikke vil løfte dyrevelfærd, når det gælder kød, der mærkes med én stjerne, som er det nederste niveau?

(Spm. nr. S 999).

18) Til miljø- og fødevareministeren af:

Pia Adelsteen (DF)

Hvordan forholder ministeren sig til udtalelserne fra Coops CSR-direktør, Signe Frese, til TV 2 Nyhederne den 27. marts 2017 vedrø-

rende niveauet for det nye dyrevelfærdsmærke, der er for lavt til, at Coop kan være med, hvorfor Coop ikke vil have kød med dyrevelfærdsmærket i deres butikker?

(Spm. nr. S 1000).

19) Til børne- og socialministeren af:

Pernille Bendixen (DF)

Vil ministeren kommentere den problematik, som personalet i daginstitutioner bringes i, hvis et ikkevaccineret barn møder op og udgør en smittefare?

(Spm. nr. S 997).

20) Til børne- og socialministeren af:

Pernille Bendixen (DF)

Vil ministeren forholde sig til Nordfyns Kommunes sagsbehandling og fjernelse af et plejebarn, uden at barnet er blevet hørt, sådan som det ellers skal ifølge Barnets Reform?

(Spm. nr. S 998).

21) Til kulturministeren af:

Orla Hav (S)

Hvilke initiativer vil ministeren tage for at undgå, at en række museer lukker, som følge af at Arbejdsmarkedets Feriefond har varslet, at den ikke vil eller kan forlænge lån i museerne?

(Spm. nr. S 1009).

22) Til kulturministeren af:

Orla Hav (S)

Hvordan vil ministeren medvirke til at sikre oplevelsesmuligheder for turister i vores land, såfremt en række museer i sommerlandet må lukke, som følge af at Arbejdsmarkedets Feriefond opsiger lån i disse?

(Spm. nr. S 1011).

23) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Christian Rabjerg Madsen (S)

Hvornår har ministeren tænkt sig at fremsætte det lovforslag, som følger op på den folketingsbeslutning, som et flertal i Folketinget vedtog om at indføre en regulering af godstransport i varebiler?

(Spm. nr. S 969).

24) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Kaare Dybvad (S)

Hvad er ministerens holdning til, at Københavns Universitets Boligfond på ulovlig vis har udlejet boliger til internationale studerende og forskere, hvilket har resulteret i dyrere huslejer, og vil ministeren igangsætte initiativer for at forhindre, at lignende sager gentager sig?

(Spm. nr. S 1005, skr. begr.).

25) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Kaare Dybvad (S)

Hvordan mener ministeren at det hænger sammen, at regeringen agter at indføre en forsøgsordning med en spærretid for særtransporter med en længde på over 50 m på hverdage i tidsrummet kl. 6-9 og kl. 15-18 på motorvejsstrækningerne E45 fra Hadsten til Kolding og E20 fra Kolding til Odense, men samtidig ikke har planer om at etablere de nødvendige parkeringsarealer og rastepladser for de lange transporter?

(Spm. nr. S 1006, skr. begr.).

26) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Claus Kvist Hansen (DF)

Er ministeren enig i, at når østeuropæiske chauffører, der kører for IKEA i Danmark og Sverige, arbejder for ca. 3.500 kr. i løn om måneden, mens en dansk eksportchauffør får ca. 16.000 kr. om måne-

den, så er det social dumping og direkte årsag til, at den danske vognmandsbranche er truet på sit eksistensgrundlag? (Spm. nr. S 1007 (omtrykt)).

27) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Jan Johansen (S)

Mener ministeren, at de lange ventelister i den almene boligsektor, som betyder, at nogle efter flere årtier på venteliste stadig ikke har udsigt til deres drømmebolig, giver anledning til at rydde op i særregler på området og bygge flere almene boliger? (Spm. nr. S 1018, skr. begr.).

28) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Jan Johansen (S)

Hvad er ministerens holdning til forslag om, at man skal kunne få fjernet lejligheder, der har været lejet ud i 60 dage på 1 år fra Airbnb's liste, da der er risiko for, at lejligheder, der udlejes gennem Airbnb i de dele af landet, hvor der i forvejen er boligmangel, bruges som de facto-hoteller, som omtalt på www.altinget.dk? (Spm. nr. S 1019, skr. begr.).

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Lovforslag nr. L 186 (Forslag til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed og lov om restrukturerings og afvikling af visse finansielle virksomheder og forskellige andre love. (Ændrede procedurer vedrørende nedskrivning og konvertering af kapitalinstrumenter m.m.)) og

Lovforslag nr. L 187 (Forslag til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om ejendomskreditselskaber og lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. (Øget gennemsigtighed og mobilitet på realkreditmarkedet)).

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Lovforslag nr. L 188 (Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Øget brug af biometri m.v.)).

Kirsten Normann Andersen (SF) og Jacob Mark (SF):

Beslutningsforslag nr. B 147 (Forslag til folketingsbeslutning om bedre tandpleje).

Aaja Chemnitz Larsen (IA):

Beslutningsforslag nr. B 148 (Forslag til folketingsbeslutning om at styrke justitsområdet i Grønland).

Titler på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Medlem af Folketinget Bruno Jerup (EL) m.fl. har meddelt mig, at de ønsker at tage følgende forslag tilbage:

Forslag til folketingsbeslutning om indførelse af digitalt stelnummer på cykler.

(Beslutningsforslag nr. B 100).

Ønsker nogen at optage dette beslutningsforslag?

Da det ikke er tilfældet, er beslutningsforslaget bortfaldet.

Jeg skal meddele, at hr. Christian Rabjerg Madsen (S) tager det under nr. 23 opførte spørgsmål til transport-, bygnings- og boligministeren tilbage.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).

Kl. 13:01

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Det første spørgsmål er til justitsministeren af hr. Hans Kristian Skibby, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:01

Spm. nr. S 1008

1) Til justitsministeren af:

Hans Kristian Skibby (DF):

Mener ministeren – i lyset af BT's aktindsigt hos Københavns Polit, som viser, at 75 pct. af de fremstillede i Dommervagten i København i 2016 var udlændinge – at vi i Danmark gør nok for at bekæmpe udlændinges omfattende kriminalitet i Danmark?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo for oplæsning.

Kl. 13:01

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak. Spørgsmålet til justitsministeren er som følger:

Mener ministeren – i lyset af BT's aktindsigt hos Københavns Polit, som viser, at 75 pct. af de fremstillede i Dommervagten i København i 2016 var udlændinge – at vi i Danmark gør nok for at bekæmpe udlændinges omfattende kriminalitet i Danmark?

Kl. 13:02

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, ministeren.

Kl. 13:02

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Tak. Jeg har en klar forventning om, at udlændinge, der er her i landet, opfører sig ordentligt. Udlændinge, der begår kriminalitet under deres ophold i Danmark, misbruger det danske samfunds tillid. Der er heller ingen tvivl om, at de udlændinge, som kommer hertil for at begå kriminalitet, skaber stor utryghed. Derfor er jeg også stærkt optaget af, at der bliver sat effektivt ind over for denne gruppes kriminelle aktiviteter.

Politiet er fuldt ud opmærksom på problemet. De er bl.a. ved at udarbejde en ny strategi for indsatsen mod omrejsende kriminelle grupper. Den strategi skal bl.a. skabe øget viden om omrejsende kriminelle grupper og deres fremgangsmåder, så man kan gribe så effektivt ind som muligt. Den høje procentandel af udlændinge i Dommervagten, som fremgår af BT's artikel, kan jo også ses som udtryk for, at politiet netop har fokus på at bekæmpe den kriminalitet, der begås af udlændinge, i og med at tallet er så højt.

Jeg vil så også nævne politiets nye automatiske nummerpladegenkendelseskameraer, også kaldet ANPG. Jeg er ikke i tvivl om, at ANPG er et eksempel på, hvordan politiet kan bruge ny teknologi til

at sætte effektivt ind over for den utryghedsskabende kriminalitet, som begås af bl.a. udlændinge. Som vi også har aftalt med Dansk Folkeparti, forventer politiet at opsætte yderligere ANPG-kameraer ved den dansk-tyske grænse i løbet af efteråret 2017.

Regeringen har desuden netop indført et forbud mod utryghedsskabende lejre i det offentlige rum. Politiet kan nu gribe effektivt ind over for bl.a. udlændinge, der opholder sig i sådanne lejre. Både regeringen og politiet har fuldt fokus på at bekæmpe den kriminalitet, der begås af udlændinge, og dermed bekæmpe den medfølgende utryghed, som kriminaliteten skaber.

Kl. 13:03

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:03

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak. Jeg vil gerne kvittere for ministerens besvarelse. Grunden til, at vi spørger lidt ind til ministerens holdning i den her sag, er selvfølgelig, at vi kan se, at det desværre ikke går specielt godt med tallene. Ministeren nævner jo selv, at det ikke er et helt nyt fænomen, men at man har sat mange initiativer i gang. Det hilser vi selvfølgelig også meget velkommen i Dansk Folkeparti – vi har jo selv været med til at gennemføre alle de stramninger, som der er kommet.

Men vi må også tage udgangspunkt i situationen, som den nu engang er, og der kan vi jo se, hvis vi kigger på tallene fra 2016, at det stadig væk er over 75 pct. af dem, der fremstilles, som er af udenlandsk herkomst. Og hvis man kigger på dem, der bliver dømt, kan man se, at de i overvejende grad er fra Polen, Tjekkiet, Somalia, Irak, Libanon og Pakistan. Det er jo ikke alle de her lande – det anerkender jeg – der er europæiske lande, og derfor må vi gå ud fra, at dem, der så er fra andre nationer, som ligger uden for EU, måske typisk er her som asylsøgere eller i andet øjemed.

Men det ændrer ikke på, at jeg selvfølgelig er meget interesseret i at vide, hvad ministeren mener, set i forhold til om vi gør nok. Så kan man jo sige, at hvis ministeren siger, at han mener, at der bliver gjort nok, så kan jeg hurtigt finde noget, der ikke er blevet gjort. Og hvis han mener, at man ikke gør nok, vil jeg selvfølgelig spørge ministeren, hvad han så vil gøre. Så sådan er det jo også. Men det er nogle udfordringer, som jeg synes er uoverstigelige, set i forhold til at vi jo næsten ikke rigtig ved, hvad vi skal gøre.

En af de ting, man kunne gøre, er jo, at man kunne gøre det langt, langt nemmere og bedre for de danske myndigheder at håndhæve de her regler, der er, over for eksempelvis østeuropæere, som kommer til Danmark, specielt i sommerperioden, og som påberåber sig fri bevægelighed inden for EU's grænser og siger, at hvis de er her som turister, kan de være her 3 måneder, og hvis de er arbejdssøgende, kan de være her 6 måneder. Men de søger ikke nogen jobs, de er her bare i 6 måneder. Der kan vi i dag ikke registrere det, medmindre vi får det skrevet i deres pas. Hvis de f.eks. bliver fremstillet i Dommervagten, bliver det registreret, at de er i Danmark en given dato. Men de bliver jo ikke registreret den dag, de kommer ind i Danmark.

Der vil jeg gerne spørge ministeren, om ikke det vil være i regeringens interesse, at vi netop får lavet det sådan, at der bliver registrering ved indrejse til Danmark, således at man ved, hvornår de startede deres ophold i Danmark.

Kl. 13:06

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Værsgo, ministeren.

Kl. 13:06

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Tak. Der var mange ting, der blev fremført, som det egentlig kunne være godt at have en diskussion om. Altså, gøres der nok? Jeg tror

aldrig – ja, det skal man passe på med at sige – at vi kommer en situation, hvor vi læner os tilbage og siger, at nu gør vi nok, der kan ikke gøres mere. Jeg synes hele tiden, vi skal være dygtige til at finde ud af, hvad der mere skal gøres. Det er derfor, politiet er i gang med en strategi for det her, og selv om nogle vil sige, at det kan lyde sådan lidt langhåret, så handler det også om at finde ud af, hvilke typer omrejsende kriminelle der er, og hvordan vi sætter bedre ind. Jeg tror på, at det her med ekstra kameraer, ANPG-kameraer, vil gøre en kæmpe forskel i forhold til de her typer, der rejser rundt.

I forhold til det, der nævnes, om passet, er der lige nogle udfordringer omkring Schengen og en permanent grænsekontrol. Det er jo en anden diskussion, men det ved spørgeren selvfølgelig godt.

Kl. 13:07

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:07

Hans Kristian Skibby (DF):

Jo, men det er jo bare sådan, at hvis der kommer tredjelandsborgere, som vil ind i Danmark, og som er ubemidlede, så kan vi simpelt hen afvise dem i lufthavnen, på banegården, eller hvor de nu kommer ind. Hvis de ingen penge har til deres ophold, kan vi udvise dem af Danmark med det samme. Det samme gør sig netop ikke gældende, når det er folk, der kommer fra andre europæiske lande som Rumænien, Bulgarien eller Polen. De kan sådan set tage herop og betle sig igennem en hel sommer uden nogen synderlig risiko for repressalier fra de danske myndigheders side. Der har vi i Dansk Folkeparti jo spurgt: Ville det dog ikke være en god idé, hvis man ændrede på de regler, som er for det, og man lagde bevisbyrden med hensyn til, hvornår nogen var kommet ind i Danmark, over på den enkelte?

Kl. 13:07

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:07

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Det, jeg synes der bliver umådelig svært ved det her, er så, at vi inden for EU har forskellige grader af nationaliteter, og at nogle kan komme ind, mens vi så lige skal holde lidt øje med andre, og jeg synes, det er rigtig svært. Jeg vil egentlig hellere gå den anden vej, hvor vi mere målrettet prøver at finde ud af, hvad det er for nogle folk, der kommer, og hvad det er, de render og laver her. Altså, man gør det med de her lejre i parkerne, og man kigger på det, der foregår i gaderne, også det her aggressive tiggeri, og jeg synes, at vi skal prøve at finde nogle løsninger dér. For jeg er jo fuldstændig enig med spørgeren i, at det nogle gange er helt vildt, hvad man oplever at folk gør, i hvert fald hvis man går rundt i landets hovedstad, og hvor man tænker: Det kan godt ske, at de siger, de er turister, men vi kan i hvert fald se på deres ageren, at det er det eneste, de ikke er.

Kl. 13:08

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Det sidste spørgsmål.

Kl. 13:08

Hans Kristian Skibby (DF):

Det er jo sådan, at vi netop har haft beslutningsforslag nr. B 16 til behandling her i Folketinget, et forslag fra Dansk Folkeparti, som netop drejer sig om EU-borgeres medvirken til dokumentation af lovligt ophold i Danmark. Og der kunne vi notere os, at regeringen, herunder også Det Konservative Folkeparti, ikke kunne støtte vores beslutningsforslag om, at det skal være den enkelte EU-borger, som selv skal være med til at løfte bevisbyrden for, hvornår eller hvor

sent man er kommet ind i Danmark. I dag er det fuldstændig omvendt. Der er det myndighederne og politiet, som skal dokumentere, at de eksempelvis har været i Danmark i 3 måneder, og at vi dermed kan udvise dem. Hvis ikke man kan det, kan man ikke udvise dem.

Kl. 13:09

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, ministeren.

Kl. 13:09

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Det er også derfor, jeg synes, at Dansk Folkeparti og regeringen på det her felt skal blive ved med at finde nogle rigtig gode løsninger sammen. For som spørgeren rigtigt siger, har alle de stramninger, der er blevet foretaget, jo været med Dansk Folkepartis medvirken, og man vil kun møde en åben dør hos mig, når det handler om at se på, hvordan vi kan give politiet nogle bedre redskaber, eller hvordan vi kan stramme op på det her, og det vil jeg rigtig, rigtig gerne medvirke til.

Nu håber jeg, at noget af alt det, vi har sat i værk her, vil virke, og jeg tror faktisk, at det her med kameraerne – selv om det kan lyde af lidt – får en kæmpe betydning, altså den registrering over grænserne, at vi ser kassevogne ude i villakvartererne og vi ser udlændinge, som er meget aggressive. Men jeg tager gerne videre drøftelser om det, for vi har det samme mål, tror jeg.

Kl. 13:09

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Der er et nyt spørgsmål til justitsministeren, og det er af fru Karina Adsbøl, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:10

Spm. nr. S 1020

2) Til justitsministeren af:

Karina Adsbøl (DF) (medspørger: **Peter Kofod Poulsen** (DF)):

Kan ministeren oplyse sin holdning til, om et byråd skal have mulighed for at træffe beslutning om tv-overvågning i nattelivet på særlig udsatte steder?

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:10

Karina Adsbøl (DF):

Tak for det, formand. Jeg læser spørgsmålet op:

Kan ministeren oplyse sin holdning til, om et byråd skal have mulighed for at træffe beslutning om tv-overvågning i nattelivet på særlig udsatte steder?

Kl. 13:10

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:10

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Spørgsmålet om, hvordan man på bedst mulig måde sikrer borgernes tryghed og undgår overfald i nattelivet, er jeg helt enig med spørgeren i er særdeles vigtigt. Vi skal jo alle sammen kunne færdes trygt og sikkert, når vi går i nattelivet, og det skal vi sådan set også, når det er lyst. Både politiets og kommunernes adgang til at foretage tv-overvågning er først og fremmest reguleret af persondatalovens regler, og det indebærer så, at tv-overvågningen på offentlige steder skal være saglig, nødvendig og proportional. Kommunerne kan i dag foretage tv-overvågning med henblik på at beskytte offentlig ejendom såsom skoler, daginstitutioner, rådhus, busser og biblioteker mod kriminalitet.

Kommunerne kan også efter inddragelse af politiet foretage tv-overvågning med henblik på at fremme trygheden på offentlige steder, som ligger i nær tilknytning til et område, der tv-overvåges af boligorganisationer på baggrund af tilladelse fra politiet. Så tv-overvågning kan bestemt være et meget nyttigt redskab som led i politiets kriminalitetsbekæmpelse og for at fremme trygheden.

Når vi taler om kriminalitetsbekæmpelse, er det grundlæggende min holdning, at det er vigtigt at holde fast i, at det er en politiopgave, og at det er politiet, som er bedst egnet til at vurdere, hvilke tiltag der giver bedst mening i kampen mod kriminalitet. Bl.a. derfor synes jeg, det er vigtigt, at det i sidste ende er politiet, der beslutter, om der skal opsættes tv-kameraer i det offentlige rum for at forebygge og opklare kriminalitet. Politiet har i dag mulighed for at sætte kameraer op på udvalgte steder, hvis det kan hjælpe mod kriminaliteten. Det har man gjort i Jomfru Ane Gade i Aalborg, for at nævne et eksempel.

Så politiet og de kommuner, der ønsker, at der bliver sat tv-kameraer op i nattelivet, bør gå i dialog med hinanden om mulighederne. Jeg kan forstå, at sådan en dialog netop er indledt i de kommuner, hvor spørgsmålet her på det seneste har været oppe. Jeg synes, det er rigtig vigtigt, at man lokalt sætter sig sammen og finder de rigtige løsninger, hvis der er utryghed i nattelivet.

Kl. 13:12

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, spørgeren.

Kl. 13:12

Karina Adsbøl (DF):

Tak for det. I Dansk Folkeparti er vi meget optaget af at sikre tryghed for byens borgere. Der er jo, som justitsministeren også er bekendt med, netop her i marts sket et overfald i Kolding Kommune, og derfor har der fra byrådets, men også fra butikernes side været et stort ønske om overvågning. Og jeg synes ikke, at det svar, som ministeren er kommet med i en artikel, som jeg har her, er et rimeligt svar, i forhold til at ministeren ikke vil hjælpe kommunerne med det her.

Vil ministeren gå ind og ændre persondataloven, så byrådet kan vurdere det, når der blandt borgere i en kommune er et stort ønske om det, fordi det kan forebygge kriminalitet som vold, voldtægter og andet? Når der er et stort ønske om det og et bredt flertal i byrådet for det, hvad er der så til hinder for, at justitsministeren giver lov til, at det kan man godt som kommune?

Kl. 13:13

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:13

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Jeg håber på forståelse for, at jeg næsten ikke kan svare på det her uden at komme til at berøre det andet spørgsmål, der også er stillet, for de to spørgsmål, som er stillet, minder rigtig, rigtig meget om hinanden.

Jeg forstår jo godt, hvad det er, spørgeren siger, og jeg forstår godt, hvis der er en utryghed. Jeg forstår frustrationen, og at man i en kommune kan sige, at det da ikke kan være rigtigt, at vi ikke kan gøre det her. Jeg synes bare, det er et problem, hvis vi siger, at det ikke er politiet, der ud fra en politifaglig overvejelse skal afgøre, hvor et kamera skal sættes op, men at det er det til enhver tid siddende byrådsflertal, der kan sætte et kamera op, hvor de ønsker. Jeg synes, det er problematisk, hvis vi skal have forskellig retsstilling i samfundet eller i vores land, alt efter hvilken kommune vi bor i. Så meget tillid synes jeg vi skal have til politiet.

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, spørgeren.

Kl. 13:14

lade overvåge, og hvad vi ikke skal lade overvåge. Det synes jeg er et problem. Så det vil jeg gerne have ministeren til at forholde sig til.
Så vil jeg bare spørge: Er der nogen regler på baggrund af det her spørgsmål, som ministeren finder anledning til at ændre?

Kl. 13:14

Kl. 13:17

Karina Adsbøl (DF):

Tak for det. Hvad så, hvis politiet ikke ønsker, at der skal sættes kameraer op? Jeg er bekendt med, at bl.a. Kolding byråd for længst har indkøbt kameraer til at sætte op. De kan bare ikke få lov til at sætte dem op. Derfor kunne jeg godt tænke mig at høre ministerens holdning til det, om ministeren ikke synes, at det er problematisk, når de har et kæmpe ønske i et byråd og en lokalbefolkning om at sætte kameraer op på udsatte steder til brug for forebyggelse og for at kunne fange de gerningsmænd, der udøver kriminalitet, voldtægt og vold og andet, og de så ikke kan få lov. I Dansk Folkeparti er vi meget optaget af at fange de forbrydere, der gør de ting. Det er jo lidt underligt, at politiet efterfølgende skal rende rundt til nogle butikker for at se på deres overvågningskameraer, når det kunne hjælpe, at man havde sat de overvågningskameraer op.

Kl. 13:15

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Ministeren.

Kl. 13:15

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Det bliver hurtigt en meget bred debat, for én ting er, hvad der sker uden for butikkerne, og hvad man kan se der; en anden ting er selvfølgelig nattelivet – det vil selvfølgelig særlig være ved diskoteker og restaurationsområder – hvor man godt kan forestille sig at der kan være en særlig kriminalitet. Jeg forstår godt, at en kommune, hvis der været nogle episoder, så siger, at det vil de faktisk gerne gøre. Så synes jeg bare, at det i hvert fald kræver, at vi får en større debat herinde om, om vi er villige til at sige, at det, der egentlig er politiets opgave, nemlig at der bliver opsat kameraer, må kommunerne gerne finansiere, hvis politiet er med på det, men deres budgetter ikke er til det her og nu. Det kræver i hvert fald en lovændring. Den diskussion må vi så tage, nemlig om man som kommune kan købe sig til en politimæssig ydelse. Det synes jeg er en svær diskussion, men jeg tager den gerne.

Kl. 13:16

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Så er der en medspørger. Det er hr. Peter Kofod Poulsen, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 13:16

Peter Kofod Poulsen (DF):

Tak for det. Altså, jeg synes, det lykkedes ministeren her at klumre to ting sammen, som egentlig burde være ret enkle. For der er jo en demokratisk diskussion af, hvor meget vi skal overvåges, når vi bevæger os i det offentlige rum; det er den ene ting. Den anden ting er, hvor meget politifagligheden så skal spille ind, i forhold til hvad der skal overvåges.

Jeg mener, og i Dansk Folkeparti mener vi, at hvis man i en kommune har en gade, hvor man ved der foregår rigtig mange ting – det kan være handel med narko, det kan være vold og slagsmål i nattetimerne, det kan være seksuelle overgreb – så må det være i demokratiets interesse, at et flertal i et til enhver tid siddende byråd kan sige: Det vil vi ikke finde os i, det her vil vi have overvåget, for vi vil have sat en stopper for det her. Så er det forkert at begynde at skubbe politiet foran sig og sige, at der er et eller andet politifagligt skøn i en politikreds, og at vi ikke kan diskutere demokratisk, hvad vi skal

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 13:17

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Jeg finder først anledning til at ændre regler i det øjeblik, vi har fundet en fælles løsning på, hvad der skal ændres – for det er jo det, det her handler om. Og nu synes jeg ikke, at spørgeren skal gøre mig værre, end jeg er. Altså, jeg vil jo gerne diskutere det, men jeg siger bare, at jeg synes, der er nogle vigtige diskussioner her. Hvad skal der ske, hvis et byråd beslutter, at der et sted er nogle problemer, og politiet så siger: Det kan godt være, man føler det, eller at man synes det, men vi synes ikke, at der her er grundlag for at have en øget overvågning, for det synes vi politifagligt ikke der skal være? Det er den ene diskussion, altså om man skal kunne det.

Den anden diskussion er så, om kommunen, hvis politiet er enige i det og vi ikke har fået sat penge nok af til dem til at lave kameraovervågning, så skal kunne købe sig til det. Der siger jeg bare, at det da i hvert fald kræver, at vi sætter os ned og drøfter det lidt grundigere. Det er jo ikke noget, vi kan klare her en onsdag over middag, for det vil kræve nogle vidtgående ændringer af den måde, vi tænker på i dag.

Jeg vil gerne diskutere det, men vi skal bare være enige med hinanden om, at det har nogle konsekvenser. Og vi vil få nogle diskussioner om, hvorvidt man kan købe sig til en politimæssig ydelse.

Kl. 13:18

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Hr. Peter Kofod Poulsen.

Kl. 13:18

Peter Kofod Poulsen (DF):

Den sidste del af svaret synes jeg er helt fair og reel, altså det at sige, at det handler om ressourcer. Jeg kan sige, at jeg ikke synes, at det er et stort principielt spørgsmål. Hvis kommunen vil købe sig til det, er det fair nok, og så skal kommunen kunne det. En større afvejning er der sådan set ikke i det for mig. Altså, hvis et demokratisk flertal i et byråd mener, at der et sted er for utrygt at være i nattetimerne, så skal man selvfølgelig have mulighed for at sætte ind over for det. Og der ser jeg da gerne, at politiet medvirker til at gøre vores byer rundtomkring trygge. Det er jo ikke kun i Kolding, at det her foregår. Det foregår også i Haderslev, og det foregår i rigtig mange provinsbyer.

Jeg vil til sidst spørge ministeren – for min tid er ved at løbe ud: Mener ministeren, at de regler, vi har i dag, for butikker og for butikkers overvågning af det tilstødende areal til deres forretning er for stramme?

Kl. 13:19

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Det er altid godt at indlede med spørgsmålet. Værsgo.

Kl. 13:19

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Tak. Vedrørende det at kunne købe sig til en ydelse vil jeg sige, at det er en drøftelse, vi bl.a. må tage med økonomi- og indenrigsministeren, for det handler selvfølgelig om, hvad en kommune kan købe sig til. Det er en anden diskussion; det er jeg helt med på, og det er spørgeren også med på, altså at det er sådan noget, vi skal diskutere.

Nej, jeg mener jo, at vi skal kigge på butikkerne. Jeg ved godt, at vi har haft en diskussion om, hvornår man kan få lov at lægge nogle billeder ud, og jeg har hvert fald i forhold til det sagt, at jeg synes, at vi skal gøre det meget nemmere tilgængeligt for butikkerne at kunne dele noget med hinanden. Og jeg mener også, at politiet skal kigge på, om de kan være mere opmærksomme på, at der er noget, der bliver lagt hurtigere ud på en platform. Det er en anden diskussion, men der er sådan set ret meget i bevægelse på det område, og der synes jeg vi har et grundlag at diskutere ud fra.

Kl. 13:19

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Og så er det igen fru Karina Adsbøl. Værsgo.

Kl. 13:19

Karina Adsbøl (DF):

Tak for det. Jeg synes jo, det er en ret interessant debat, i forhold til at ministeren vil nøjes med kun at tage en diskussion om det her. I Dansk Folkeparti ønsker vi handling, og det er da paradoksalt, at flere kommuner har tv-overvågning – det er der i Jomfru Ane Gade og også i Esbjerg og Sønderborg – men at man så ikke kan få lov til det i en bestemt kommune, fordi politiet ikke lige synes, at man skal have det. Hvis det kan være med til at forebygge kriminalitet, vold, voldtægter og overfald, synes jeg, det er paradoksalt, at ministeren ikke vil være med til at finde en løsning, altså være med til at komme med forslag til at løse de udfordringer.

Det er jo et stort ønske fra flere borgmestres side, bl.a. i de sydjyske kommuner, hvilket ministeren også er bekendt med. Så hvad vil ministeren konkret gøre for at hjælpe de kommuner, som ønsker det her, men hvor politiet sætter en stopper for at det kan lade sig gøre?

Kl. 13:21

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:21

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Tak. Jeg synes jo ikke, man kan sige, at jeg ikke vil gøre noget. Jeg prøver at forholde mig til det i et onsdagsspørgsmål, som er mundtligt, så det er begrænset, hvor meget information man på forhånd kan indhente om de her ting. Jeg giver bare min umiddelbare holdning til kende, altså hvad jeg synes, og det vil jeg så gerne diskutere, for jeg synes, det er en diskussion værd.

Jeg synes ikke, at det er en ligegyldig diskussion, om kommuner kan købe sig til politimæssige ydelser. Det synes jeg faktisk er en rigtig vigtig diskussion. Er der nogle kommuner, der kan, og andre kommuner, der ikke kan? Jeg synes, det er en vigtig diskussion.

Så synes jeg også, det er en vigtig diskussion, om vi kan have forskellig retstilstand rundtom i kommunerne. Jeg vil sådan set gerne diskutere det, for jeg er jo enig i udfordringen i forbindelse med det her.

Kl. 13:21

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Spørgsmålet er slut.

Men der er et nyt spørgsmål til justitsministeren, og det er også af fru Karina Adsbøl, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:22

Spm. nr. S 1021

3) Til justitsministeren af:

Karina Adsbøl (DF) (medspørger: **Peter Kofod Poulsen** (DF)):

Mener ministeren, det er rimeligt, hvis en kommune skal være afskåret fra at iværksætte tv-overvågning på udsatte steder, selv om der er

et udtalt ønske om det i lokalområdet og et klart flertal for det i byrådet?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til en oplæsning.

Kl. 13:22

Karina Adsbøl (DF):

Tak for det. Mener ministeren, det er rimeligt, hvis en kommune skal være afskåret fra at iværksætte tv-overvågning på udsatte steder, selv om der er et udtalt ønske om det i lokalområdet og et klart flertal i byrådet?

Kl. 13:22

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 13:22

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Tak. Det bliver meget vanskeligt for mig at svare noget meget nyt i forhold til den diskussion, vi lige har haft. For jeg synes selvfølgelig, at spørgsmålet om, hvordan man på den bedste måde sikrer borgerne tryghed og undgår overfald i nattelivet, er yderst vigtigt.

Jeg vil godt sige, at politiet allerede i dag politifagligt kan skønne: Er der brug for overvågning her? Det kan de også gøre på foranledning af en kommune, der siger, at de synes, der er et problem – en borgmester, et byråd, der siger: Kære venner, kære politi, her er simpelt hen et problem, som vi er nødt til at adressere. Så sætter kommunen og politiet sig sammen og finder ud af, hvad der er op og ned. Og hvis der er en politifaglig begrundelse for at sige, at her er brug for overvågning, så bliver overvågningen sat i værk.

Så kan vi selvfølgelig komme ud for – det må jeg også sige – spørgsmålet om, hvad det så er for en økonomi, det samlede politi har, hvad det koster, og hvor meget de så kan sætte op, for de har jo ikke en masse luft i rammen. Det er selvfølgelig en selvstændig diskussion. Den må vi også tage med hinanden her i Folketinget.

Men det principielle er, at det er politiet, der ligesom nikker og siger, at her kan overvåges af tryghedshensyn – for jeg forstår spørgeren sådan, at det her handler om tryghed i nattelivet. Og jeg går ud fra, at det, når man så har den overvågning, selvfølgelig både er for at kunne finde ud af, hvem der har begået kriminaliteten, men også for at sikre trygheden.

Jeg vil sådan set langt hen ad vejen gerne det samme, tror jeg, som spørgeren og medspørgeren. Jeg vil bare gerne have, at retstilstanden er den samme i hele landet, uanset om byen hedder Kolding, Haderslev, Viborg, Brønderslev, Nyborg, eller hvad den hedder – at det er det samme regelsæt, der gælder, og at det ikke er et byråd, der har haft tilfældige politiske flertal, der kan sidde og sige: Vi har nu vedtaget, at her er mere utrygt end andre steder. Det synes jeg bare er et problem, som vi helt ærligt skal diskutere.

Kl. 13:24

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:24

Karina Adsbøl (DF):

Jamen i Dansk Folkeparti synes vi da bl.a., det er et problem, når man har en kommune, som har indkøbt kameraer, men ikke kan få lov til at sætte dem op. Det er da en kæmpe udfordring. Så retter de selvfølgelig henvendelse til justitsministeren, og det svar, de får fra ministeren, og som står i JyskeVestkysten, er: »Borgmester får ikke hjælp fra minister«. Det fremgår af svaret på et skriftligt spørgsmål, som JyskeVestkysten har stillet ministeren via Justitsministeriets

pressetjeneste – og jeg citerer: »Vil justitsministeren overveje at give kommunerne lov til at videoovervåge frit tilgængelige steder?«

Kl. 13:27

Svaret fra ministeren via pressetjenesten lød: »Jeg er meget berørt over den ulykkelige sag, og jeg håber alt det bedste for den mand, som er blevet overfaldet. Jeg kan godt forstå, at man som ansvarlig politiker i kommunen ønsker at styrke indsatsen mod kriminalitet i nattelivet efter sådan en sag.«

Så henviser ministeren til, at politiet allerede har mulighed for at sætte kameraer op på udvalgte steder, og ministeren siger så: »Derfor er det også mit budskab til kommunen, at de skal sætte sig sammen med politiet og se på, hvordan man konkret i Kolding sætter bedst ind og styrker trygheden for borgerne i byen.«

Men der er jo et råb her fra borgmesteren og butikkerne i en kommune, og ministeren siger ikke andet, end at man skal indgå en dialog. Den dialog har de jo haft tidligere, for det er ikke et nyopstået problem. Det var derfor, man i sin tid købte kameraer, som man gerne ville have lov til at sætte op – netop for også at øge trygheden.

Det, der så undrer mig, er det svar, vi har fået fra ministeren på spørgsmål 442: »Aktuelt foretager politiet kriminalitetsforebyggende tv-overvågning en række steder i landet. Som eksempel kan det nævnes, at Syd- og Sønderjyllands Politi har opsat tv-overvågning omkring restaurationsmiljøet i henholdsvis Esbjerg og Sønderborg.«

Så er det, jeg anmoder ministeren om at svare konkret på, hvorfor man ikke kan gøre det samme i Kolding Kommune, hvor man har indkøbt kameraer, som et lokalt byråd ønsker at sætte op.

Kl. 13:26

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:26

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Det kan man også, hvis politiet vurderer, at det er rigtigt. Vi vil jo komme ud i en diskussion, der handler om, hvorvidt det er et byråd, der skal vurdere, om der skal være overvågning for at skabe tryghed, forebygge kriminalitet og opklare forbrydelser, eller om det er politiet.

Jeg siger bare, at hvis det er et byråd, der skal afgøre det, har vi for det første i det her land byråd med meget forskellige politiske flertal, der kunne finde på nogle meget sjove ting – det kunne være om mange andre emner end det her – og der skal vel et eller andet sted være en balance, tænker jeg. Og for det andet er der spørgsmålet om, hvor langt vi skal gå i forhold til at sætte politiets dømmekraft ud af spil. Jeg synes, at der her er nogle principielle ting på spil. Jeg forstår to hundrede procent, hvad bekymringen er, men er det politiet eller byrådet, der beslutter, hvordan man gør det her bedst?

Kl. 13:27

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Spørgeren.

Kl. 13:27

Karina Adsbøl (DF):

Nu er ministeren jo også tidligere borgmester, så jeg tænker, at det kunne være, at ministeren også har noget erfaring fra sin borgmesterperiode i forhold til den her problemstilling. Jeg vil på Dansk Folkepartis vegne spørge: Hvad vil ministeren konkret gøre? Vil ministeren indkalde Dansk Folkeparti til forhandlinger om det her for at finde en fælles løsning? Hvordan løser vi den udfordring, der er, så vi kan hjælpe og sikre byens borgere, om det så er Kolding, Haderslev eller en anden by, det handler om? Vil ministeren indkalde til forhandlinger om det, så vi kan finde en løsning, så vi ikke står med det samme problem om et år?

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 13:28

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Jeg vil altid, og det håber jeg at spørgeren kan få bekræftet hos sin medspørger, tage en drøftelse med Dansk Folkeparti, når Dansk Folkeparti ønsker en drøftelse, altid. Så er kunsten selvfølgelig at finde ud af, hvor det her skal bevæge sig hen, og hvordan vi kan løse det. Det tror jeg kræver, at vi sætter os ind i et rum og dykker lidt dybere ned i det. Jeg synes, der er nogle principielle spørgsmål – og det håber jeg også der er forståelse for – der rejser sig. Det er både det her med, om man kan købe sig til ydelser, og det kan vi så diskutere, men også det med, om det er politiet eller byrådet, der skal vurdere den her slags ting. Det kan da også være, at vi må snakke om, om reglerne er klare nok i forhold til de krav, man kan stille. Det vil jeg da gerne diskutere.

Kl. 13:28

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er der en medspørger, hr. Peter Kofod Poulsen, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:28

Peter Kofod Poulsen (DF):

Er reglerne klare nok? Det var det, ministeren fik sluttet af med. Reglerne er i hvert fald for stramme, sådan som de er i dag. Det er de både på lige præcis den her flig af området, som fru Karina Adsbøl og jeg har taget op i spørgetiden. Det er de også, når det kommer til butikker og forretningers mulighed for at overvåge eksempelvis butikker ud mod gågader. Det er de også, når det kommer til folks mulighed for at offentliggøre overvågningsbilleder. Så det her er jo et generelt billede af nogle regler, hvorom man i bedste fald må sige, at de bare er forældede. De er simpelt hen ikke fulgt med virkeligheden og den elektroniske digitale udvikling, der er sket i det øvrige samfund i de sidste 10-20 år. Det synes jeg er et kæmpestort problem. Jeg synes, vi skal se alle de her regler igennem, og så skal vi ændre dem.

Så bliver jeg også nødt til at sige, at vi kommer til at have ens regler, selv hvis vi ændrer reglerne. Der kommer jo ikke til at være 98 forskellige retstilstande, fordi vi har 98 forskellige kommuner. Der kommer til at være et fælles regelsæt, men vi sørger for, at der er noget frihed inden for de regler, fordi kommuner jo er forskellige. Den tidligere Viborgborgmester ved, at Viborg ikke er det samme som København. Det er jo godt nok, men det giver en grundlinje, som man må arbejde ud fra, og det er det, vores regler skal tage højde for.

Så mit spørgsmål er: Vil ministeren give mig ret i, at vi på det her område er alt for konservative i forhold til vores nabolande og de lande, vi traditionelt sammenligner os med, som jo har en helt anden tilgang til videoovervågning?

Kl. 13:30

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, ministeren.

Kl. 13:30

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Kan man være for konservativ? Jeg er ikke i tvivl.

Der var en del kommentarer, men jeg kan ikke give et ordentligt svar på det sidste spørgsmål, for det vil kræve, at jeg lige indhenter nogle oplysninger. Jeg kan simpelt hen ikke på stående fod svare på, hvad der sker i andre lande. Men jeg vil gerne være med til at disku-

tere det. Der er jo noget principielt i det her. Det er både, hvad man kan købe sig til, og hvad byrådene har ret til. Hvis en borgmester ser, at her er der noget, der ikke er i orden, eller hvis man synes, der er noget, der skaber utryghed, så kæmper man selvfølgelig for at bringe det i orden.

Så synes jeg bare, at vi mangler en drøftelse af, hvor snitfladen er: Er det politiet, der skal have det sidste ord, eller skal de ikke længere have det? Så er det selvfølgelig en drøftelse af det. Jeg synes bare, at det rejser nogle mere generelle spørgsmål om, hvad det er, man har ret til. Det må vi så drøfte, og det drøfter jeg rigtig, rigtig gerne. Jeg siger bare, at det ikke er sådan lige at knipse med fingrene og sige, at så kan vi bare gøre sådan. For ja, der er stor forskel på Viborg og København, på mange måder. Og jeg har næsten lyst til at sige mange tak, for det er jeg glad for. Men det kunne også godt være, at det her kunne brede sig til andre områder ...

Kl. 13:31

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Taletiden skal overholdes. Det gælder både minister og spørger.

Så er det spørgeren. Værsgo.

Kl. 13:31

Peter Kofod Poulsen (DF):

Jeg har meget stor respekt for det politiske arbejde, der foregår i vores kommuner. Jeg er ligesom ministeren tidligere kommunalpolitiker, og det, der foregår i mange kommuner, er rigtig godt. Men jeg vil spørge ministeren, om det kunne være en idé, at man i forbindelse med de frikommuneordninger, der er, kiggede på, hvordan de har håndteret det her spørgsmål i frikommunerne, for det kunne jo godt være, at der er noget erfaring med det her. Hvis der ikke er det, kunne man så alternativt kigge på at sætte et forsøg i gang i vores frikommuner for at se på, om de ville have et ønske om at gøre det anderledes, hvis de havde reglerne til at gøre det?

Kl. 13:32

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, ministeren.

Kl. 13:32

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Jeg synes altid, at man fordomsfrit skal diskutere, hvad der kan være af frikommuneforsøg. Der er jeg nødt til at sige, at det lige vil kræve, at der er andre ministre end mig med inde over det. Det er jo ikke kun mig, der lige sidder med frikommunerne og kan vedtage, hvad det skal være. Men man kan altid drøfte, hvad man synes er rimeligt at prøve af. Men jeg tror, at man skal overveje, om man lige skal rulle det her ud med et fingerknips, for der er nogle forskelle i nogle kommuner, som jeg tror at man lige skulle kigge på, inden man bare gav los.

Kl. 13:32

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Fru Karina Adsbøl.

Kl. 13:32

Karina Adsbøl (DF):

Tak for det. Aktuelt er der nogle kommuner, hvor man netop foretager kriminalitetsforebyggende overvågning, men samme mulighed findes så ikke i alle kommuner, og argumentationen for det er, så vidt jeg har forstået, at der ikke er vold nok. Der sker simpelt hen ikke nok, og det er derfor, man ikke kan få lov til at sætte et tv-kamera op. Derfor vil jeg vil godt høre ministeren:

Hvornår er der nok vold til, at man kan få lov til at sætte videoovervågning op? Hvor meget vold skal der være? Hvor mange tyverier skal der være i en by, før man kan få lov til at sætte det her op

for at sikre borgerne? Hvor mange voldtægter skal der være? Mange kommuner er i øjeblikket også hærget af, at der er biler, der bliver smadret. Hvor meget skal der være, før politiet vurderer, at man gerne må sætte overvågning op?

Kl. 13:33

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Ministeren.

Kl. 13:33

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Det findes der jo ikke et enkelt svar på, og det er derfor, det er politiet, der er inde og vurdere det. Jeg tror, vi skal passe meget på med, at det er os politikere her i Folketinget eller byrådsmedlemmerne, der skal vurdere, hvornår det er, for det kunne der nok komme noget meget, meget forskelligt ud af. Det at overvåge det offentlige rum synes jeg jo også kræver en principiel diskussion, og hvornår man skal det, må også afhænge af, om det skaber en reel tryghed, eller om det bare er noget, vi sætter op, og så siger vi, der er trygt. Derfor siger jeg bare, at vi også et eller andet sted må have tillid til, at politiet håndterer det her.

Kl. 13:34

Karina Adsbøl (DF):

Tillid er jo rigtig godt at have, men der er ...

Kl. 13:34

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Fru Karina Adsbøl, taletiden er overstået. Tak. Går den, så går den, men det gjorde den så ikke.

Det næste spørgsmål er til finansministeren af hr. Leif Lahn Jensen, Socialdemokratiet.

Kl. 13:34

Spm. nr. S 1014

4) Til finansministeren af:

Leif Lahn Jensen (S):

Hvornår mener ministeren at det er rimeligt, at regeringen giver danske lønarbejdere besked om, hvor meget regeringen vil hæve pensionsalderen?

Skriftlig begrundelse

Ifølge regeringsgrundlaget vil regeringen bede dem, der kan, om at blive lidt længere tid på arbejdsmarkedet.

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:34

Leif Lahn Jensen (S):

Tak for det. Hvornår mener ministeren at det er rimeligt, at regeringen giver danske lønarbejdere besked om, hvor meget regeringen vil hæve pensionsalderen?

Kl. 13:34

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, ministeren.

Kl. 13:34

Finansministeren (Kristian Jensen):

Det er jo et dejligt spørgsmål og i øvrigt et spørgsmål, som hr. Leif Lahn Jensens partikollegaer har stillet mig flere gange hernede, så jeg skal gøre det kort ved at svare præcis det samme, som jeg har svaret de foregående spillere, altså at det vil vi præsentere et udspil

til inden sommerferien. Jeg vil så til gengæld bruge lidt tid på at fortælle om, hvorfor det er, vi ønsker at prioritere, at folk, der kan blive længere på arbejdsmarkedet, også bliver længere på arbejdsmarkedet.

Det er sådan, at pensionsalderen i øjeblikket er fastlagt i to aftaler – den ene fra 2006 og den anden fra 2011 – hvor vi siger, at danskerne, i takt med at de lever længere, også gradvis bliver længere tid på arbejdsmarkedet, sådan at den pensionsperiode, man har, altså hvor mange år man har som pensionist, er nogenlunde stabil hen over tiden. Udfordringen er bare, at levetiden, altså hvor lang tid vi som danskere lever, med tiden har udviklet sig langt mere positivt og langt gunstigere, end man forventede både i 2006 og i 2011, og det betyder, at der bliver en skævhed mellem generationerne, i forhold til hvor lang tid man er på pension.

Jeg kan eksemplificere det. Man kunne forestille sig en person, der er, skal vi sige 49 år, og som har to børn på henholdsvis 20 og 22 år. Efter de gældende regler vil den person, der er 49 år, være på folkepension i ca. 18 år i runde tal, lidt afhængigt af hvornår på året vedkommende er født, hvorimod børnene vil have en pensionstid på kun 14½ år, igen lidt afhængigt af præcis hvornår på året de er født, og hvornår de forskellige ændringer slår igennem.

Men der vil være en skævhed. Der vil altså være nogle generationer, der får en meget længere tid på pension end andre, og en større del af den samlede velfærd, vi har i Danmark, vil skulle reserveres til lige præcis den her type velfærd, altså folkepensionsudbetalinger, i stedet for andre typer velfærd, eksempelvis på sundhedsområdet, plejehjemsområdet og børneområdet og forskning og bedre uddannelse. Derfor er diskussionen: Hvordan er det, man prioriterer, i forhold til hvor stor en del af den fælles velfærd der skal gå til folkepensionsudgifter?

Kl. 13:36

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, spørgeren.

Kl. 13:36

Leif Lahn Jensen (S):

Jeg synes også, det er værd at tage diskussionen, og jeg ved godt, at der er blevet spurgt om det før, men det er jo også, fordi vi er ret mange, der har gået og ventet på et svar på det her. Og det er jo ikke kun os i oppositionen, der er utålmodige. Der er især mange af de her mennesker, jeg rent faktisk også snakker med ret tit, altså lønmodtagere, der stort set har arbejdet, siden de var 16, 17, 18 år – det er jo ikke alle, der sidder på skolebænken, til de er 30 år. De mennesker har knoklet igennem mange år, og de bliver på et tidspunkt også nedslidte. Sådan er det jo, når man arbejder i en del år og også tit og ofte har et fysisk hårdt job, og derfor har de flere gange spurgt mig:

Hvornår kommer man med et svar på det her? For de er egentlig bekymrede for, hvornår de kan gå på pension, og om de kan holde til det, og de siger jo selv, at hvis de skal gå med det her knoklejob i så mange år, synes de, at det vil være rigtig svært at se sig selv kunne gå på pension i en endnu højere alder, som den her regering begynder at snakke om.

Når ministeren så er inde på den der skævhed, er jeg også nødt til at spørge: Anerkender ministeren så også, at der er en skævhed i forhold til dem, som ministeren snakker om, og som måske godt kan, altså en skævhed mellem dem, der måske ikke er nedslidte, og dem, der er nedslidte? Hvad med dem?

Jeg ved godt, at man, dengang man var i regering før et folketingsvalg – altså da der var en regering kun med Venstre og man ikke havde fået Liberal Alliance med ind, som mente, at der havde været et folketingsvalg – kom med et forslag om seniorfleksjob. Det ville så kun sikre 100 mennesker, og der er jo sådan set mange flere end dem, der bliver nedslidt. Så jeg vil bare spørge igen: Anerkender finansministeren, at der er en skævhed imellem forskellige faggrup-

per og også mellem forskellige mennesker? Der er faktisk nogle, der er nedslidte, og som har brug for at gå fra før andre.

Kl. 13:38

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak, ministeren.

Kl. 13:38

Finansministeren (Kristian Jensen):

Jeg er glad for, at hr. Leif Lahn Jensen snakker med så mange, men hvis han nu havde snakket med sin partikollega, hr. Benny Engelbrecht, ville han have vidst, at regeringen vil komme med et udspil inden sommerferien. For det har jeg sagt gentagne gange i et svar til hr. Benny Engelbrecht her i salen.

Når det så kommer til den anden del af spørgsmålet, nemlig om de nedslidte, mener jeg ikke, at man, hvis man er nedslidt, skal være på arbejdsmarkedet, og det er ligegyldigt, om man er 42 år, 52 år, 62 år eller i en anden aldersgruppe. Derfor skal vi både sørge for, at der er gode ordninger til, at folk, der er nedslidte, kan blive omskølet til at lave noget andet, der ikke gør dem nedslidte, eller kan tages helt ud af arbejdsmarkedet, og så skal vi gøre en yderligere indsats for at undgå, at folk bliver nedslidte på arbejdsmarkedet.

Kl. 13:39

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Spørgeren.

Kl. 13:39

Leif Lahn Jensen (S):

Det kan godt være, at vi har spurgt finansministeren ret mange gange, og at finansministeren er kommet med det svar mange gange, men det betyder ikke så meget for mig. Det, der betyder meget for mig, er, at de her mennesker rent faktisk er utrygge. Det er jo ved at være et stykke tid siden, Venstre-regeringen kom med de her ting og foreslog det. Der er faktisk gået rigtig, rigtig lang tid, og man kunne have nået meget allerede.

Men når nu finansministeren siger det om de nedslidte – og det er jeg da meget enig i – så kunne jeg godt tænke mig at høre, hvad det så er for nogle ordninger. Vil man igen komme med nogle – undskyld mig – lidt latterlige ordninger, der kun hjælper 100 mennesker? Jeg havde glædet mig til, at det kommer til sommer, men kommer man virkelig med noget stort, der kan hjælpe rigtig mange af de mennesker, der er nedslidte? Er det det, jeg skal forvente?

Kl. 13:40

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak, og værsgo.

Kl. 13:40

Finansministeren (Kristian Jensen):

Når jeg nævner, at der før er svaret på spørgsmålet om tidspunktet, er det bare for at understrege, at det ikke er noget, vi har gået og puttet med. Det er ikke en afsløring, det er ikke nogen breaking news, der kommer ingen gule bjælker på TV 2 News af, at jeg siger, at der kommer et udspil inden sommerferien. Det er faktisk noget, vi har været ret åbne om.

I forhold til hvad der så kommer af initiativer, herunder også initiativer til at sikre, at folk, der er nedslidte, kan hjælpes videre og eventuelt hjælpes ud af arbejdsmarkedet, så kan jeg ikke løfte sløret for nogen detaljer i udspillet, før vi er klar til at præsentere det samlet. Vi mener, at det skal ses i en helhed. Jeg mener både, det er vigtigt, at man kigger på, at dem, der kan arbejde længere, også får mulighed for at bidrage længere tid i samfundet, og at der bliver en større balance i pensionsalderen end den, vi har i dag. Men jeg mener

også, det er vigtigt, at vi har en vej for dem, der er nedslidte, til at komme ud af arbejdsmarkedet.

Kl. 13:42

Kl. 13:41

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, spørgeren.

Kl. 13:41

Leif Lahn Jensen (S):

Men jeg er så bare nødt til at spørge om noget. For nu har den her regering jo været her i et par år, og det var også sidste år, man kom med et forslag om 2025-planen. Hvorfor har der skullet gå så lang tid som indtil sommer? Jeg synes, det er frygtelig længe, at de her mennesker skal gå og vente på den her afklaring – eller mangel på samme – og de har sådan set været utrygge i den tid. Hvorfor har vi skullet vente så længe?

Kl. 13:41

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, ministeren.

Kl. 13:41

Finansministeren (Kristian Jensen):

Det er jo ikke et spørgsmål, jeg er glad for at skulle svare på, men det var, fordi vi ikke havde flertal for den helhedsplan, vi lagde frem. Vi lagde jo sådan set en helhedsplan frem sidste efterår i den daværende V-regering, som sigtede på at løse en lang række af samfundets problemer, og da var der ikke et flertal i Folketinget, der var enige om at bidrage til det. Det gjorde, at vi omrokkede i regeringen, og den nye regering har naturligvis et behov for at tage stilling til en lang række politikpunkter, herunder om, i hvilket omfang den model, der skal lægges på bordet, skal være anderledes end den model, den daværende V-regering lagde på bordet. Og det tager noget tid at gå de her ting igennem. Det er derfor, jeg er glad for at sige, at vi, inden vi kommer til sommeren, har lagt et forslag på bordet.

Kl. 13:42

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Så er der et nyt spørgsmål til finansministeren fra hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 13:42

Spm. nr. S 1016

5) Til finansministeren af:

Leif Lahn Jensen (S):

Henset til, at det er kendt, at regeringen ikke har flertal for beslutningen om at forhøje pensionsalderen, vil ministeren da redegøre for, om man har skaffet et flertal for dette, og hvis ikke, hvornår man har tænkt sig at droppe tankerne om en forhøjelse?

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 13:42

Leif Lahn Jensen (S):

Henset til at det er kendt, at regeringen ikke har flertal for beslutningen om at forhøje pensionsalderen, vil ministeren da redegøre for, om man har skaffet et flertal for dette, og hvis ikke, hvornår man har tænkt sig at droppe tankerne om en forhøjelse af pensionsalderen?

Kl. 13:42

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Finansministeren (Kristian Jensen):

Hvad gør man som politiker, hvis ikke man har flertal for sin politik? Ja, man forhandler. Man argumenterer. Man fremlægger muligheder. Og man ser, om ikke der kan skabes et flertal bag det mål, man har.

Hvis vi måske lige tager den her diskussion et skridt op, kan jeg sige, at jeg har to politiske mål. Jeg har et mål om at sikre et arbejdsudbud, der gør, at dansk økonomi vokser, at vi bliver rigere og mere velstående, og at vi får råd til at hjælpe flere mennesker, altså fordi dansk økonomi er stærk og i form. Det er det, der sker, hvis man øger arbejdsudbuddet i Danmark; det er, at man er med til at sørge for, at dansk økonomi er stærk, så vi har råd til den fælles velfærd og den individuelle velfærd, som vi kan få af, at vi får bedre jobs, bedre lønninger, men også flere skatteindtægter og dermed en bedre økonomi i den offentlige sektor.

Det andet, jeg har som mål, er at have en større balance – man kunne næsten sige retfærdighed – med hensyn til hvordan vi fordeler velfærden over generationer. Mit eksempel fra før, hvor den 49-årige far får en meget længere pensionstid end sine børn på 20 og 22 år, er reelt; det er jo sådan, virkeligheden vil være, hvis ikke der sker nogle ændringer i forhold til det, der er vedtaget i dag, og den levetid, vi kender. Så vil der være den skævhed, at nogle grupper har en markant længere pensionstid end den, vi giver vores børn og børnebørn.

Så jeg har et politisk mål om vækst og arbejdsudbud, og jeg har et politisk mål om mere retfærdighed. Hvordan jeg så når de mål, altså hvilke midler der skal til for at nå dem, er jeg klar til at forhandle om. Det er jeg helt klar til at forhandle om. Jeg er godt klar over, at regeringen er en mindretalsregering, og det betyder, at vi lægger nogle forslag frem, og så forhandler vi, indtil vi har et flertal for at gennemføre det, der kan bringe os i retning af vores politiske målsætninger, som altså her er vækst og velstand samt retfærdighed, i forhold til hvordan man fordeler pension mellem generationer.

Kl. 13:44

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Spørgeren.

Kl. 13:44

Leif Lahn Jensen (S):

Finansministeren har ret i, at der er to måder, man kan gøre det på. Man kan forhandle og forsøge at skaffe flertal, men man kan jo også som nummer 2 stoppe op og sige: Det her er umuligt, det er ufornuftigt, og så stopper vi den tanke.

82 pct. af danskerne ønsker ikke en højere pensionsalder, 57 pct. af Venstres egne vælgere ønsker ikke en højere pensionsalder, og jeg ved, at Dansk Folkeparti heller ikke ønsker det. Så det vil sige, at der er en stor del af den danske befolkning, der synes, det er ufornuftigt, og at flertallet herinde på Christiansborg synes, det er ufornuftigt. Så selv om vi har en finansminister og en regering, der synes, at det her er fornuftigt, er det åbenbart ikke lykkedes regeringen at overbevise deres egne vælgere, samfundet, borgerne eller deres eget parlamentariske grundlag om det.

Så jeg er bare nødt til igen at spørge: Hvornår stopper den her farce? Hvornår finder regeringen og finansministeren ud af, at det her står de mere eller mindre alene med, og at det får de ikke flertal for?

Kl. 13:45

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:45

Kl. 13:47

Finansministeren (Kristian Jensen):

Vil spørgeren love, at ethvert forslag, som Socialdemokratiet ikke har flertal for på forhånd, bliver droppet? Nej, vel? Sådan er der jo ikke nogen politiske partier i et flerpartisystem som det danske der kan agere. I et flerpartisystem som det danske er demokratiet sådan, at man lægger sit forslag frem, at man kæmper for sine politiske prioriteter, de mål, man gerne vil nå, og diskuterer, hvilke midler der skal til for at nå målene, og så ser man, hvad der kan lade sig gøre.

Derfor er det sådan, at jeg ikke har tænkt mig at opgive målsætningen om større velstand i Danmark, vækst i BNP, bedre råd til at klare de udfordringer, vi har, både i den fælles økonomi og den private økonomi; de mål vil jeg fortsætte med at stræbe efter at kunne leve op til.

Kl. 13:46

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Spørgeren.

Kl. 13:46

Leif Lahn Jensen (S):

Jamen så vil jeg ganske enkelt spørge – for det er jo det, finansministeren skal forholde sig til, når man kommer med et udspil: Hvor er så flertallet for det her? Hvem forventer finansministeren skal stemme for det her? Hvem skal stemme for det?

Kl. 13:46

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 13:46

Finansministeren (Kristian Jensen):

Flest mulige partier. Altså, tidligere har Socialdemokratiet haft den, man kan sige økonomiske rygrad til at tage ansvar, når der var store økonomiske udfordringer i samfundet. Vi har overtaget en økonomi fra den daværende SR-regering, hvor der stadig væk er det, som økonomer kalder et hængeskøjeproblem, som er, at vi i en lang periode fra omkring år 2025 til år 2055 vil have underskud på statens finanser, altså at man vil bruge flere penge, end man har i øjeblikket. Selv om der lige nu er økonomer, der snakker om, at vi er på vej ind i et opsving, så er der stadig væk underskud. Vi har så nedbragt det underskud markant, siden vi overtog regeringsmagten. Vi har fået underskuddet i år til at være uden engangsindtægter og 10 mia. kr. mindre end det, man forventede, da vi lavede budget for bare nogle få måneder siden.

Så det er lykkedes at bringe underskuddet ned, men vi har behov for at gøre mere.

Kl. 13:47

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, spørgeren.

Kl. 13:47

Leif Lahn Jensen (S):

Socialdemokratiet har – og det har vi vist flere gange – økonomisk rygrad, når vi synes, det er fornuftigt, og det synes vi ikke at det her forslag er. Og derfor kan jeg stille spørgsmålet igen. Hvis man vil have et flertal for det, må man forvente – og det vil jeg gerne have bekræftet at finansministeren forventer, når han nu hører de her signaler; det er der også flere der har sagt, sikkert også min egen finansordfører – at Dansk Folkeparti vil stemme for og gå ind for en højere pensionsalder? Det er jo dem, man har tilbage. Forventer man det?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 13:47

Finansministeren (Kristian Jensen):

Socialdemokratiets økonomiske politik minder mest af alt om en køkkensælgers: låger og skuffer, låger og skuffer, låger og skuffer. Det er nemlig sådan, at når man er i regering, ved man godt, hvad der skal til for at føre en økonomisk ansvarlig politik, og det var også derfor, at der faktisk blev gennemført nogle initiativer, da Socialdemokratiet sad i regering. Der blev gennemført en sænkelse af marginalskatten, der blev gennemført en sænkelse af selskabsskatten, der blev gennemført en udvidelse af arbejdsudbuddet – fordi man, dengang Bjarne Corydon havde den stol, jeg har i dag, vidste, at det var nødvendigt og det rigtige at gøre.

Lige så snart man kommer i opposition, render man fra sin politik; så lægger man afstand til den, lige indtil man igen kommer og siger, at nu er det vist på tide igen at komme i regering, og så går man ind og indfører de regler, de reformer, de initiativer, der er nødvendige. Jeg forstår simpelt hen ikke, at man ikke kan finde en konsistent linje for det, altså have den samme politik, uanset om man er i regering eller i opposition.

Kl. 13:48

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Spørgsmålet er afsluttet.

Så skal jeg meddele, at det af hr. Simon Kollerup (S) under nr. 16 opførte spørgsmål til miljø- og fødevareministeren (spørgsmål nr. S 993) efter ønske fra spørgeren er overgået til skriftlig besvarelse. Det betyder altså, at dagsordenen bliver rykket en lille smule frem.

Så er det et spørgsmål til erhvervsministeren af hr. Peter Hummelgaard Thomsen, Socialdemokratiet.

Kl. 13:49

Spm. nr. S 1001

6) Til erhvervsministeren af:

Peter Hummelgaard Thomsen (S):

Vil ministeren redegøre for, hvilke regler og reguleringer han finder overflødige eller skadelige, jf. regeringens påbegyndte arbejde med at finkæmme reguleringen af finanssektoren, som omtalt i FinansWatch den 30. marts 2017?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo for en oplæsning.

Kl. 13:49

Peter Hummelgaard Thomsen (S):

Tak. Vil ministeren redegøre for, hvilke regler og reguleringer han finder overflødige eller skadelige, jf. regeringens påbegyndte arbejde med at finkæmme reguleringen af finanssektoren, som omtalt i FinansWatch den 30. marts 2017?

Kl. 13:49

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:49

Erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Både under og efter den finansielle krise er der blevet gennemført en række væsentlige opstramninger af både reguleringen og tilsynet med den finansielle sektor. Det har jeg selv gennemført som minister, og de opstramninger er gennemført ved brede politiske aftaler og er generelt fornuftige. Det har været en medvirkende årsag til, at vi i dag har en sund og robust finansiell sektor i Danmark, hvilket er

blevet bekræftet af de seneste års stresstest af de finansielle institutioner. Der er altså blevet strammet op på alle væsentlige områder.

I de kommende år må vi imidlertid forvente, at der kommer endnu flere nye krav til danske kreditinstitutter, bl.a. som følge af nye internationale standarder og nye EU-regler. Det aktualiserer et behov for, at vi stopper op og undersøger, om vi også set med den viden og de erfaringer, vi nu har, har ramt den rette balance i reguleringen. Blev der måske gennemført en række nice to have-regler og ikke need to have-regler? Eller er der gennemført regler, der viser sig ikke at have den tilsigtede virkning, eller som er overflødige? Jeg har som generelt mål, at det skal være nemmere at være virksomhed i Danmark. Der skal være mindre detailregulering, og det gælder også på det finansielle område. Det er vigtigt, at vi får skabt konkurrencedygtige rammevilkår for den finansielle sektor. Det giver lave priser for forbrugerne og lave priser for erhvervslivet.

Vi skal også huske på, at den finansielle sektor er afgørende for, at virksomhederne kan opnå finansiering til at skabe vækst og beskæftigelse, og med det eftersyn, jeg nu tager fat på, af den eksisterende finansielle regulering kan vi få afdækket, om der er en fornuftig balance mellem de erhvervsøkonomiske byrder og de samfundsøkonomiske gevinster ved reguleringen. Samtidig vil man i en konkret undersøgelse kigge på, om den tilsigtede effekt af reglerne kan opnås på en mindre byrdefuld måde end i dag.

Jeg har ikke sådan forudfattede meninger om, hvilke regler der eventuelt kan undværes. Det må analysen jo vise, og det er det, som eftersynet skal være med til at få afdækket.

Kl. 13:51

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:51

Peter Hummelgaard Thomsen (S):

Mange tak til ministeren. Nu nåede jeg jo lige at høre finansministerens svar til min gode ven og kollega hr. Leif Lahn Jensen, hvor han anklagede mit parti for at være dybt uansvarlige. Jeg kunne gøre noget tilsvarende, og det er også derfor, jeg har stillet spørgsmålet, nemlig for at blive lidt klogere på, hvad regeringen har i sinde at gøre, inden jeg anklager regeringen for at være uansvarlige. Vi skal nok nå dertil, det lover jeg, men der er lige en række spørgsmål her.

Først vil jeg sige, at man næsten skulle tro, jeg havde nået at koordinere med Jesper Rangvid. Han skrev en meget læseværdig kronik i går i Berlingske, hvor han oven på det arbejde, ministeren nu har sat i gang, advarer regeringen mod at begynde at indføre pendulregulering. Vi har jo et spørgsmål efterfølgende om det konkrete råd i Rangvidrapporten, men vil ministeren ikke kommentere det, som Jesper Rangvid skrev i kronikken i Berlingske i går, nemlig at det virkelig er værd at tænke sig om, inden man begynder at lempe på nogle af de reguleringer, man har lavet oven på finanskrisen, fordi det jo dybest set handler om at skærme os selv og samfundet mod yderligere kriser i fremtiden?

Kl. 13:52

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Vi skal lige passe på, selv om det måske var en lidt kvik bemærkning, at vi ikke bruger direkte tiltale.

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:52

Erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg er helt enig i, at der skal være et ordentligt beslutningsgrundlag, og derfor iværksætter jeg også et ordentligt analysearbejde, før vi tager beslutninger. Det vigtigste er jo, at der er tillid til og den nødvendige stabilitet i den finansielle sektor i Danmark. Det er den ene del af fundamentet for den erhvervs politik, jeg fører over for den fi-

nansielle sektor. Men den anden del er, at vi skal gøre det lettest muligt at være virksomhed i Danmark, og det gør jo altså også, at vi hele tiden skal se på, om man med et serviceeftersyn af reglerne på det finansielle område kan afdække, om der kan forenkles og udformes mindre administrativt byrdefuld lovgivning over for dem.

Vi har igangsat arbejdet. Indledningsvis vil vi gerne have en samlet vurdering af, hvor store de administrative byrder har været, og et estimat af de samfundsøkonomiske gevinster. Og så vil jeg foretage en nærmere gennemgang af reguleringen for at identificere regler, som er særligt bebyrdende for virksomhederne, og som ikke har haft den tilsigtede effekt. Jeg har, som jeg også nævnte før, ikke sådan forudfattede meninger om, hvad der kan dereguleres, og hvad der eventuelt ikke kan. Det må analysearbejdet vise.

Kl. 13:53

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Spørgeren.

Kl. 13:53

Peter Hummelgaard Thomsen (S):

Det er prisværdigt, synes jeg, at ministeren ikke har en forudfattet mening. Uden at jeg skal beskyldte ministeren for at lyve, er jeg ikke helt sikker på, at jeg tror på det, al den stund at da ministeren trådte til, var en af de første store meldinger, at vi ikke måtte mobbe bankerne. Jeg tror, vi alle sammen er enige om, at det helst skal være nemt at være virksomhed, men sagen er, at der er nogle typer virksomhed, som jo, hvis ikke vi regulerer ordentligt, potentielt kan anrette ganske stor samfundsskade. Det var jo lige præcis det, som Jesper Rangvid reagerede på og advarede om i sin kronik i Berlingske i går, og jeg hørte ikke ministeren svare på den kritik, Jesper Rangvid kom med.

Kl. 13:54

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Værsgo, ministeren.

Kl. 13:54

Erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg opfatter det ikke som en kritik af den politik, jeg fører, tværtimod, for jeg vil gerne have en stabil finansiell sektor. Jeg har selv været med til at gennemføre den regulering og indføre de tilsynsmæssige værktøjer, der skulle til, for at den finansielle sektor kunne komme helskindet igennem udfordringerne. Så jeg opfatter det nærmest som et rykklap i forhold til den politik, vi har ført.

Men det står altså ikke i et modsætningsforhold til, at vi nu stopper op og overvejer, hvordan linjen skal være fremadrettet. Har vi ramt den rette balance mellem omkostningerne forbundet med reguleringen og gevinsterne? Det har jeg traditionelt haft en god dialog med Socialdemokratiet om, og jeg håber da også, at vi ikke kommer til at overregulere; at vi gør det mindre byrdefuldt at være virksomhed – hvis det kan lade sig gøre inden for rammerne af, at vi skal sikre finansiell stabilitet.

Kl. 13:55

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Sidste spørgsmål.

Kl. 13:55

Peter Hummelgaard Thomsen (S):

Men det kommer vi ganske sikkert til at have en dialog om. Jeg tror også, ministeren kan være sikker på, at Socialdemokratiet heller ikke vil være interesseret i at overregulere noget som helst, og vi vil også gerne diskutere kalibrering af de regler, der er osv. Det, der bare er vigtigt for os, og som er en af de ting, ministeren også lægger til grund i sin besvarelse, er, at der jo ikke nødvendigvis er udsigt til –

særlig efter valget i USA, og sådan som det politiske klima er lige nu – at der kommer meget mere byrdefulde regler, hverken på EU-plan eller som en del af Baselprocessen. Det er i hvert fald lige nu en åben diskussion. Og der er mit spørgsmål så: Er vi ikke en omgang for tidligt ude ved allerede nu at forberede dereguleringer, når det er, at vi rent faktisk ikke ved, om der er nye reguleringer på vej internationalt?

Kl. 13:56

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo for det sidste svar.

Kl. 13:56

Erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Det hænger meget sammen. Der kommer givetvis ny international regulering ifølge meldinger fra Basel, og lad os se, hvad der helt eksplicit sker på EU-plan. Samtidig med det skal vi jo se på, om vi har reguleret for meget herhjemme, fordi det har været nice to have og ikke need to have, og der må vi foretage et analysearbejde af det. Jeg synes, det er svært at være imod, at man foretager et analysearbejde af, om der er blevet reguleret for meget i den finansielle sektor, for det er en vækstmotor for det danske samfund, at vi har nogle banker, som vil låne penge ud til virksomhederne, så de kan investere i arbejdspladser og innovation.

Kl. 13:56

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det, og så er spørgsmålet afsluttet.

Der er er nyt spørgsmål til erhvervsministeren af hr. Peter Hummelgaard Thomsen, Socialdemokratiet.

Kl. 13:56

Spm. nr. S 1002

7) Til erhvervsministeren af:

Peter Hummelgaard Thomsen (S):

Vil ministeren redegøre for, om regeringen i forbindelse med finkæmningen af reguleringen i finanssektoren vil tage Rangvidrapportens tydelige anbefaling i betragtning, der peger på, at der bør udvises stor varsomhed med lempelser af den skærpede finansielle regulering, der er eller er ved at blive gennemført for at sikre robuste kreditinstitutter – selv hvis der opstår pres for sådanne lempelser under en højkonjunktur?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til oplæsning.

Kl. 13:56

Peter Hummelgaard Thomsen (S):

Tak for det. Vil ministeren redegøre for, om regeringen i forbindelse med finkæmningen af reguleringen i finanssektoren vil tage Rangvidrapportens tydelige anbefaling i betragtning, der peger på, at der bør udvises stor varsomhed med lempelser af den skærpede finansielle regulering, der er eller er ved at blive gennemført for at sikre robuste kreditinstitutter – selv hvis der opstår pres for sådanne lempelser under en højkonjunktur?

Kl. 13:57

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:57

Erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Det er jeg meget enig i. Og som nævnt i besvarelsen af mit sidste spørgsmål har den regulering, som er gennemført under og efter den finansielle krise, jo bidraget til, at vi i dag har en sund og robust finansiell sektor. Derfor har jeg som minister selv været initiativtager

til mange af de reguleringsforslag, der har været, og mit parti har været med som forligsparti i dem alle sammen.

Men som jeg også udtalte i forbindelse med sidste spørgsmål, har den gennemgang af den finansielle regulering, som vi nu sætter i gang, selvfølgelig ikke til formål at underminere den finansielle stabilitet. Den har til formål at se på, om man kan gøre den finansielle sektor stærkere, så de kan låne nogle flere penge ud og investere i vækst og produktion og innovation og arbejdspladser i Danmark.

Kl. 13:57

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:57

Peter Hummelgaard Thomsen (S):

Tak til ministeren for besvarelsen, og også tak for at understrege, at den her anbefaling står stærkt i ministerens bevidsthed. Vi skal i hvert fald nok gøre vores til, at ministeren bliver ved med at blive mindet om lige præcis den her anbefaling. For der var jo en årsag til, at man i Rangvidrapporten skrev, som man gjorde. Altså, det er jo lige præcis den situation, som vi står i nu i dansk økonomi, hvor det langsomt er begyndt at gå godt igen – måske vil nogle endda sige, at det går ganske hurtigt med at gå godt igen – og dermed øges kravene og ønskerne fra dele af finanssektoren og måske også andre derude, i forhold til at man måske godt nu kan lempe lidt på nogle af de regler, som vi lige efter finanskrisen syntes var fornuftige for at skærme os mod yderligere kriser. Det tror jeg bare er meget, meget vigtigt hele tiden at have med.

Der er sådan set ikke noget galt med at lave noget analysearbejde – og det er igen ikke for at anklage ministeren for at lyve, eller fordi vi ikke har tillid til ham – hvis ikke det var, fordi man sad tilbage med følelsen af ikke at have et hundrede procent tillid til, at analysearbejdet ikke bliver udført med det bevidste formål, at der er nogle bestemte regler, man gerne vil af med. Så derfor vil jeg gerne spørge: Har ministeren haft en dialog med nogle kreditinstitutter eller lignende, som peger på nogle specifikke regler, hvor man mener der er et element af overregulering?

Kl. 13:59

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 13:59

Erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg synes, det er et meget relevant spørgsmål, for intentionen er jo, at vi får et grundigt analysearbejde for at få et ordentligt beslutningsgrundlag, før man træffer beslutning. Jeg har ikke nogen konkrete forslag endnu, for det skal jo netop undersøges, om f.eks. den gennemførte regulering har overlap, og om formålet med reglerne kan opnås på en mindre bebyrdende måde. Og hvis det kan det, har jeg også svært ved at forestille mig, at Socialdemokratiet ikke også vil synes, det er en god idé. For formålet er jo at sikre, at omkostningerne forbundet med reguleringen står i et rimeligt forhold til gevinsterne, og at vi på baggrund af de erfaringer, vi nu har, også får den rette balance i reguleringen. Og der er det hele tiden underliggende, at den finansielle sektor har stor betydning for Danmark, også for væksten, og derfor skal der også være rimelige vilkår for dem.

Kl. 14:00

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Spørgeren.

Peter Hummelgaard Thomsen (S):

Der er ikke nogen tvivl om, at den finansielle sektor ikke alene har stor betydning for Danmark. Den har en vital betydning, både i form af at folk kan låne til de virksomheder og de boliger, de gerne vil investere i eller købe, men jo også en vital betydning i den forstand, at hvis vi ikke, hvilket vi så op til 2008 og 2009, har et meget vågent øje på, hvordan den finansielle sektor opfører sig, og hvilke reguleringer der dækker den finansielle sektor, så kan det gå meget, meget galt. Så kan man miste, hvad der svarer til et årtis velstand, hvilket stort set var det, vi gjorde i løbet af finanskrisen.

Så vil ministeren bare ikke endnu en gang prøve at svare på: Har ministeren kendskab til, at der er nogle banker derude, der har sagt, at lige præcis denne specifikke regel synes de altså virkelig er overbebyrdende for dem?

Kl. 14:00

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 14:00

Erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Det vigtigste for mig er analysearbejdet, og at analysen bliver gennemarbejdet. Kan vi finde regulering, hvor der er overlap, og som er så bebyrdende i forhold til effekten, at man med fordel kan fjerne den? Hvis det ikke rækker ved båden og den finansielle stabilitet og de aftaler, vi har indgået, selvfølgelig, så synes jeg ikke, der er nogen grund til at have en overregulering af den finansielle sektor. Men det må jo komme an på analysearbejdet, og så må vi tage en dialog om det. Mit eneste formål er at sikre, at vi stadig væk har ro på båden, så den finansielle stabilitet er til stede, samtidig med at vi ser på, om vi kan få lavet en deregulering, som fjerner overlap og gør livet lidt nemmere for den finansielle sektor, så de kan låne nogle flere penge ud til fornuftige investeringer.

Kl. 14:01

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Sidste spørgsmål, værsgo.

Kl. 14:01

Peter Hummelgaard Thomsen (S):

Jeg beklager over for ministeren, at jeg bliver ved med ligesom at vende tilbage til det samme, men jeg tror, at det, jeg dybest set prøver at spørge om, er: Fint nok med analysearbejdet, men kan ministeren ikke nævne nogle banker, kreditinstitutter, whatever, der har efterspurgt det her, altså som peger på, at her bliver de overreguleret, at her er det en hæmsko for den type virksomhed, de gerne vil drive – samtidig med at vi har i baghovedet, at de fleste danske banker jo nu her knap et årti efter finanskrisen har store overskud? De betaler sågar meget, meget store udbytter til deres aktionærer, de foretager også meget store aktietilbagekøb, altså, det ligner jo ikke en sektor, der har det dårligt.

Kl. 14:02

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 14:02

Erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Nej, men man behøver ikke at have det dårligt for at deregulere. Altså, hvis vi kan gøre den finansielle sektor endnu stærkere i Danmark og tiltrække arbejdspladser til Danmark, er det jo ligesom en industri, der er vigtig for os at have. Den giver gode arbejdspladser, den tiltrækker talenter, samtidig med at vi får et marked for, at man kan investere i iværksættere og virksomheder og give danskerne tryghed,

i forhold til at deres boligøkonomi er i orden, ved at vi har noget konkurrence på det finansielle område.

Så formålet er altså ikke at finde erhverv, som er i nød, men at finde erhverv, som måske er overreguleret, og som vi via en tættekam og et analysearbejde kan finde ud af om vi kan deregulere, så vi giver bedre vækstbetingelser for det erhverv.

Kl. 14:03

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det.

Så er der et nyt spørgsmål til erhvervsministeren. Det er denne gang fra hr. Thomas Jensen, Socialdemokratiet.

Kl. 14:03

Spm. nr. S 1003

8) Til erhvervsministeren af:

Thomas Jensen (S):

Hvad mener ministeren med sine udtalelser, som er gengivet i FinansWatch den 21. marts 2017, om at »Finanstilsynet skal have mulighed for at afskedige et medlem af et pengeinstituts ledelse, hvis banken ikke lever op til hvidvaskreguleringen.«?

Skriftlig begrundelse

<http://finanswatch.dk/secure/Finansnyt/Pengeinstitutter/article9447217.ece>

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til oplæsning.

Kl. 14:03

Thomas Jensen (S):

Tak. Hvad mener ministeren med sine udtalelser, som er gengivet i FinansWatch den 21. marts 2017, om, at »Finanstilsynet skal have mulighed for at afskedige et medlem af et pengeinstituts ledelse, hvis banken ikke lever op til hvidvaskreguleringen«?

Kl. 14:03

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 14:03

Erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Tak for det gode og relevante spørgsmål, for sagen om Panama Papers viser, at bankernes ledelse gennem tiden ikke har haft tilstrækkelig fokus på at sikre, at hvidvaskreglerne bliver overholdt. Den seneste sag, der har sit udgangspunkt i Moldova, peger desværre i samme retning. De her sager om danske bankers involvering i hvidvasksager er helt uacceptable. Der er derfor behov for, at vi klarer at gøre det øverste ledelseslag i pengeinstitutterne opmærksom på, at hvidvaskområdet skal tages seriøst, og at det har konsekvenser, hvis det ikke sker.

Jeg har derfor foreslået, at kravene til ledelsesmedlemmernes egnet og hæderlighed skærpes, så overtrædelse af hvidvasklovgivningen omfattes af ledelsesmedlemmernes ansvar efter disse krav. Det muliggør, at det enkelte bestyrelsesmedlems eller direktionsmedlems egnet i højere grad end i dag kan revurderes, hvis hvidvaskreglerne brydes. Det betyder, at et ledelsesmedlem om nødvendigt kan afsættes fra sin stilling. Det skal fremme et større fokus på hvidvaskområdet i virksomhedernes øverste ledelsesniveau. Det kan samtidig være med til at sikre, at de hvidvaskansvarlige længere nede i organisationerne har et tilstrækkeligt mandat til at udføre deres opgaver.

Kl. 14:04

Kl. 14:07

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, spørgeren.

Kl. 14:04

Thomas Jensen (S):

Tak. Det synes jeg er gode takter. Det, der for Socialdemokratiet er vigtigt, er jo, at vi får fulgt hurtigt og konsekvent op på de sager, vi har set. Vi har over en årrække set, at der for danske banker – på trods af at vi har en regulering på området, som er klar, synes jeg – desværre ikke har været nok konsekvens. Så derfor er det her nogle takter, der går i den rigtige retning.

Spørgsmålet er, hvor hårdt vi kan gå til det. Der var en overskrift i Berlingske for et par uger siden, hvor der stod: Skal danske bankdirektører nu også kunne komme i fængsel for det her? Altså, hvad er ministerens overvejelser, når det handler om, at man skal kunne gå ind på ledelsesniveau? Er det sådan, at det er personlige bøder og eventuelt, mere vidtgående, fængselsstraf til ledelserne, eller at man kan bede dem om at fratræde stillingen? Eller er det sådan, at man også samtidig kan sige, at der skal tilfalde selve banken nogle større bøder, selv om man også kan henføre et ansvar til bankdirektøren? Hvad er ministerens overvejelser i forhold til det her?

Kl. 14:06

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren, værsgo.

Kl. 14:06

Erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

De overvejelser, jeg har, har vi heldigvis også en god politisk dialog med forligspartierne om, som handler om, at et ledelsesansvar jo kan gøres gældende, hvis hvidvaskreglerne bliver brudt. Og så kan Finanstilsynet fjerne en direktør eller et bestyrelsesmedlem fra posten. Jeg lægger også op til, at der kommer større bøder, markant større bøder, så bankerne kommer til at betale, hvis de bryder hvidvaskreglerne.

Hvis ledelsesmedlemmet så har overtrådt anden finansiell lovgivning – det kan være bedrageri eller noget i den stil – er det jo en politisag, som SØIK undersøger, og så er det op til SØIK at undersøge, om der i første omgang skal rejses sigtelse og bagefter tiltale mod vedkommende. Og så kan vedkommende jo risikere en eller anden form for straf, hvis SØIK og anklagemyndigheden beslutter sig til at strafforfølge vedkommende.

Kl. 14:07

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Spørgeren.

Kl. 14:07

Thomas Jensen (S):

Tak. Nu er det jo ofte sådan inden for systemer – det kender vi også inden for det politiske system – at hvis der opstår nogle sager, kan den øverste ledelse somme tider sende ansvaret nedad i systemet. Og jeg synes principielt, det er bedst, hvis man kan sige, at den øverste ledelse i en bank har det helt overordnede ansvar for at sikre, at medlemmernes og folk helt ned på rådgiverniveau ikke deltager i hvidvask. Hvordan vil ministeren i lovgivningen sikre, at man i en eventuel retssag imod en bankdirektør ikke bare med lethed kan skyde ansvaret nedad?

Kl. 14:07

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak for det. Så er det ministeren.

Erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Et ledelsesansvar er et ledelsesansvar. Der er jo forskel på, om man påtager sig et juridisk strafferetligt ansvar ved at foretage en bevidst handling, som SØIK vælger at forfølge først ved sigtelse og bagefter tiltale, eller om der er tale om et ledelsesansvar, hvor man forsømmer sine opgaver i forhold til hvidvaskreglerne internt i banken. Hvis Finanstilsynet vurderer, at det er så grelt og belastende, man har forsømt sit ledelsesansvar, selv om det er nogle andre, det gælder, kan vedkommende fjernes, for så er det jo lederen, der har ansvaret. Men det må være op til Finanstilsynet at vurdere, hvor tæt impliceret vedkommende leder har været i den proces.

Kl. 14:08

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Det sidste spørgsmål.

Kl. 14:08

Thomas Jensen (S):

Når vi ser på, at ledelsen har det her ansvar, og at der eventuelt kan falde en dom, hvad skal der så ske fremadrettet i forhold til den enkelte bankdirektør? Skal der være nogle instrumenter, der gør, at man faktisk i endnu højere grad end i dag bliver frataget muligheden for i fremtiden at kunne indtræde i en bestyrelse eller en direktion eller udføre rådgivningsopgaver i den danske finansverden?

Kl. 14:08

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, sidste svar.

Kl. 14:08

Erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Altså, det vil være en konkret vurdering hos Finanstilsynet. Finanstilsynet skal jo altid vurdere det – sådan er det også i dag, når der skal besættes bestyrelsesposter og ledelseslag i den finansielle sektor – altså at man skal vurderes egnet og hæderlig i forhold til den enkelte ledelsespost. Men det er klart, at hvis man har været dømt tidligere eller har været frataget sin funktion tidligere, vil det veje tungt i Finanstilsynets vurdering af personens omdømme. Specielt i forhold til direktører tror jeg det vil være meget vanskeligt at opretholde tilliden til en person, som er blevet afsat på baggrund af overtrædelse af hvidvaskreglerne.

Kl. 14:09

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål til erhvervsministren er af hr. Thomas Jensen, Socialdemokratiet.

Kl. 14:09

Spm. nr. S 1004

9) Til erhvervsministeren af:

Thomas Jensen (S):

Mener ministeren, at det vil være i orden, hvis Finanstilsynet – med de af ministeren bebudede beføjelser – afskediger et medlem fra et pengeinstituts ledelse, og at han/hun efterfølgende modtager en eller anden form for kontraktlig fratrædelsesgodtgørelse eller bonusordning?

Skriftlig begrundelse

<http://finanswatch.dk/secure/Finansnyt/Pengeinstitutter/article9447217.ece>

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til oplæsning.

Kl. 14:12

Thomas Jensen (S):

Mener ministeren, at det vil være i orden, hvis Finanstilsynet – med de af ministeren bebudede beføjelser – afskediger et medlem fra et pengeinstituts ledelse, og at han/hun efterfølgende modtager en eller anden form for kontraktlig fratrædelsesgodtgørelse eller bonusordning?

Kl. 14:09

Kl. 14:10

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 14:10

Erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Nej, det mener jeg ikke er rimeligt. Jeg synes ikke, det vil være i orden, hvis et ledelsesmedlem får en bonus eller lignende, hvis Finanstilsynet har vurderet, at det pågældende ledelsesmedlem ikke er egnet til at bestride sin stilling.

Ledelsesmedlemmer i den finansielle sektor, herunder i pengeinstitutterne, er i dag omfattet af en række restriktive regler for deres aflønning, og det gælder bl.a. begrænsninger for bonusser og regler om fratrædelsesgodtgørelser. Og det er regler, som jo er aftalt i den finansielle forligskreds med den politiske aftale om aflønning i den finansielle sektor fra 2010, som jeg for øvrigt selv lavede som erhvervsminister.

Det er allerede i dag sådan, at et pengeinstitut skal reducere bonusser til ledelsen i en række tilfælde. Det gælder eksempelvis, hvis bonusserne viser sig at være baseret på fejlagtige resultater, og hvis modtageren er i ond tro, eller i tilfælde, hvor et pengeinstituts økonomiske situation viser sig at være væsentligt forringet. Der gælder også særlige regler for fratrædelsesgodtgørelser til ledelsesmedlemmer i den finansielle sektor, bl.a. at fratrædelsesgodtgørelser, som overstiger andet års samlede vederlag, er underlagt nogle skærpede udbetalingskrav. Fælles for alle bonusser og fratrædelsesgodtgørelser er, at de ikke må belønne manglende resultater eller forseelser.

Kl. 14:11

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det spørgeren.

Kl. 14:11

Thomas Jensen (S):

Jeg synes jo, det er vigtigt, at bankerne vedkender sig, at de også har et samfundsansvar. Og noget af det, som jeg tror der er mange danskere der har det rigtig, rigtig dårligt med oven på finanskrisen, er, hvordan vi så nogle bestemte pengeinstitutter, som virkelig var med til at vælte store dele af dansk økonomi og vælte mange familiers økonomi, og så nogle bankdirektører, som simpelt hen bare scorede kassen. Og så sidder de et eller andet sted i Danmark i dag og har deres på det tørre, mens der stadig væk er mange mennesker, som kæmper med eftervirkningerne af finanskrisen.

Derfor synes jeg selvfølgelig, det er godt, at vi har nogle regler for det her i Danmark i dag. Men nu, hvor vi om forhåbentlig ikke så lang tid skal til at gå ind i nogle konkrete forhandlinger om, hvordan vi kan stramme det her hvidvaskområde, er det også væsentligt at vide, om ministeren er positiv over for, at vi går ind og strammer skruen ekstra meget på det her område, sådan at vi sikrer, at det ikke kan ske igen.

Kl. 14:12

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg strammer stadig gerne så meget som muligt, men min fornemmelse er, at lovgivningen på området fungerer udmærket i dag. Og som jeg nævnte før, synes jeg ikke, det er i orden, at man modtager en bonus, hvis man har brudt reglerne. Så derfor synes jeg selvfølgelig, at vi lige skal dyrke, hvordan lovgivningen er i dag, og se på det, før vi strammer yderligere op. Jeg har altså en forventning om, at de finansielle virksomheder selvfølgelig overholder reglerne, også på det her punkt. Hvis de så ikke gør det, har vi Finanstilsynet til i første omgang at holde øje med det. Så derfor må vi lige dyrke, om ikke der er hjemmel nok i lovgivningen til, at man kan skride ind i forhold til det her kompleks, og at der selvfølgelig ikke skal udbetales bonus i sådan et tilfælde.

Kl. 14:13

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Og så er det spørgeren.

Kl. 14:13

Thomas Jensen (S):

Tak. Altså, det lyder jo godt, for jeg var noget skeptisk, da jeg hørte, at ministeren gav udtryk for at ville omfavne de danske banker og stoppe med at mobbe bankerne, som ministeren påstod de blev. Jeg synes nu, at det i sådan et forhold mellem os i det politiske system og bankerne handler om, at vi selvfølgelig har et samfundsansvar som folkevalgte politikere, men det har så sandelig også de folk, der sidder og har stor, stor indflydelse på, hvordan virksomheders og borgeres økonomi er. Så jeg er positiv over for det, hvis det er sådan, at vi kan tage det her med i forhandlingerne, når vi kommer dertil, og så se på, om reglerne er gode nok, som de er i dag, eller om vi skal stramme op på dem.

Kl. 14:13

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 14:13

Erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Tak. Jeg synes, det er en god idé, at vi fortsætter den drøftelse i forbindelse med de politiske forhandlinger og får boret ud, hvad loven giver mulighed for i dag. Jeg opfatter det sådan, at vi har et tilstrækkeligt lovgrundlag, og at det virker fornuftigt, også fordi der skal være selvjustits også blandt de finansielle virksomheder. Men det må vi jo så tage en politisk drøftelse af.

Kl. 14:14

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det næste spørgsmål til økonomi- og indenrigsministeren, og det er fra hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 14:14

Spm. nr. S 1015

10) Til økonomi- og indenrigsministeren af:

Benny Engelbrecht (S):

Når ministeren i et indlæg i dagbladet Jyllands-Posten den 31. marts 2017 argumenterer for, at ambitionsniveauet i Socialdemokratiets vækstreform ikke er højt nok, er ministeren så ikke enig i, at den nuværende regering ikke har gennemført vækstinitiativer, der opfylder regeringens målsætning, og at Socialdemokratiet har fremlagt initiativer, der vil løfte BNP markant mere end de forslag, den nuværende regering har kunnet gennemføre?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 14:14

Benny Engelbrecht (S):

Tak, formand. Når ministeren i et indlæg i dagbladet Jyllands-Posten den 31. marts 2017 argumenterer for, at ambitionsniveauet i Socialdemokratiets vækstreform ikke er højt nok, er ministeren så ikke enig i, at den nuværende regering ikke har gennemført vækstinitiativer, der opfylder regeringens målsætning, og at Socialdemokratiet har fremlagt initiativer, der vil løfte BNP markant mere end de forslag, den nuværende regering har kunnet gennemføre?

Kl. 14:15

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 14:15

Økonomi- og indenrigsministeren (Simon Emil Ammitzbøll):

Tak for spørgsmålet. Det er regeringens ambition at føre en politik, der løfter beskæftigelsen med 55.000-60.000 og løfter velstanden med 80 mia. kr. Regeringen er ca. 4 måneder gammel, og jeg vil gerne medgive spørgeren, at vi ikke har gennemført samtlige vækstinitiativer, der gør, at vi kan indfri den målsætning. Hvis der var en regering, der havde gjort det, havde det vel for det første nærmest været danmarksrekord, for det andet havde der vel nærmest været et folketingsvalg, fordi de jublende masser bare ville glæde sig over den vækst og fremgang, der ville være i landet.

Regeringen er på vej med initiativer. I det her forår kommer der en opdateret 2025-plan, og regeringen vil derudover komme med en række andre udspil, som vil sørge for at indfri vækstmålsætningen. Det vil bl.a. være en tilbagetrækningsreform, så dem, der kan, bliver lidt længere på arbejdsmarkedet. Vi vil sænke skatter og afgifter for erhvervslivet, og vi vil sænke skatter på arbejdsindkomster.

Når man så ser på Socialdemokratiets forslag til vækstinitiativer, vil jeg gerne kvittere for forslaget. Jeg vil gerne kvittere for, at der er en form for indrømmelse af, at skat virker, og at skat har betydning. Socialdemokratiets udspil er bare ikke ambitiøst nok, der skal gøres meget mere for at lette erhvervslivets vilkår. Forslaget er helt utilstrækkeligt, når det gælder om at sørge for at få arbejdskraft nok til erhvervslivet, og Socialdemokratiets forslag kan heller ikke dæmme op for risikoen for, at opsvinget går i stå på grund af mangel på hænder. Man forsøger ikke engang at gøre noget i forhold til at løfte beskæftigelsen på længere sigt.

Der er altså utrolig mange mangler ved forslaget, og der er ikke de ambitioner, der skal være. Men igen vil jeg gerne kvittere for, at Socialdemokratiet er kommet ind på den bane, der hedder, at skat har betydning, især når man sætter den ned.

Kl. 14:16

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 14:16

Benny Engelbrecht (S):

Det er dog utroligt at høre. Når man tænker på, at den regering, der var forud for først Venstre-regeringen og dernæst VLAK-regeringen, gennemførte den ene vækstreform efter den anden bredt i Folketinget og fik sat gang i hjulene, og i øvrigt at en lang række af de tiltag og måder at arbejde på, som man arbejdede med, nemlig målrettede initiativer inden for specifikke fagområder, inden for specifikke erhvervsområder, er del af en strategi og et princip, som både den tidligere regering, Lars Løkke Rasmussen II, og den nuværende regering, Lars Løkke Rasmussen III, har ført videre, så er det godt nok stærk tobak at skulle stå her og lytte til det, som jeg vel strengt taget kun kan opfatte som en minister, som kaster med sten, mens vedkommende selv bor i et glashus.

For sandheden er, at der ikke er sket noget som helst. Der er ikke indkaldt til noget, der bare minder om forhandlinger om vækstinitiativer. Derfor kan mit indlysende første spørgsmål til ministeren jo være:

Hvornår er det så i grunden, at regeringen har tænkt sig at indkalde til forhandlinger? For det fremgår jo ganske tydeligt, at vi socialdemokrater har været i arbejdstøjet; det har vi i øvrigt været lige siden seneste folketingsvalg, og der er vist ikke nogen, der kan være i tvivl om, at vi meget gerne vil være med til at tage initiativer. Så kan vi diskutere politisk, hvad det så er, vi gerne vil, og prøve at opnå enighed. Men erfaringen er dog, at det normalt kan lade sig gøre bredt at blive enige om det her i Folketinget.

Så bare en enkelt bemærkning: I indledningen af besvarelsen siger ministeren, at regeringen vil øge beskæftigelsen med 55.000-60.000. Mig bekendt er det arbejdsudbuddet, regeringen vil øge med det tal.

Kl. 14:18

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 14:18

Økonomi- og indenrigsministeren (Simon Emil Ammitzbøll):

Jeg forstår hr. Benny Engelbrechts indlæg sådan, at man er gået væk fra synspunktet om at aflyse arbejdsudbudsreformer. Det synes jeg er meget positivt, og det vil jeg gerne kvittere for, altså at Socialdemokratiet, som jeg forstår hr. Benny Engelbrechts indlæg, nu vender tilbage til den stil, Socialdemokratiet havde, da de var i regering sidst. Dengang var det, så vidt jeg er orienteret, Det Radikale Venstre, der hjalp til at få Socialdemokratiet tilbage på dydens smalle sti, og man har så været lidt mindre dydig i forhold til den økonomiske politik siden folketingsvalget.

Men hvis det, jeg hører nu, er, at Socialdemokratiet er tilbage til, at arbejdsudbudsreformer skal vi gøre noget ved, så kan jeg kun kvittere. Det, jeg har set indtil nu i det vækstudspil, der er kommet, er desværre en meget, meget stor optimisme, i forhold til hvilke initiativer der kan give hvilke effekter – en optimisme, jeg ikke har set siden »Fair Forandring« og »En Fair Løsning«, og siden Bjarne Corydon senere måtte indrømme, at man gik tilbage til gængse regnemetoder. Jeg håber, at vi nu kan være enige om arbejdsudbudsreformer og gængse regnemetoder, hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 14:19

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 14:19

Benny Engelbrecht (S):

Det virker på mig, som om ministeren hverken er i stand til at læse eller lytte. Det fremgår ganske klart af de udspil, som Socialdemokratiet har lagt frem, at vi ønsker at imødegå eksempelvis flaskehalsudfordringer. Det handler jo især om at skaffe den rigtige arbejdskraft, det rigtige arbejdsudbud til de opgaver, der skal løses. Den gældende tilgang med alene at kigge på arbejdsudbud rår er ikke nok.

Så har ministeren stadig væk ikke svaret på, om ikke det var forkert, at ministeren indledningsvis sagde, at man ville øge beskæftigelsen. Mig bekendt er det stadig væk arbejdsudbuddet, som regeringen har ambitioner med.

Kl. 14:20

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 14:20

Kl. 14:22

Økonomi- og indenrigsministeren (Simon Emil Ammitzbøll):

Det er såmænd ikke alene arbejdsudbuddet, regeringen gerne vil gøre noget ved. Vi vil også gerne gøre ting, der forbedrer produktiviteten, for vi mener, man skal gå på to ben i politikken, så man både har arbejdsudbudsreformer og gør noget i forhold til produktiviteten.

Jeg er bare nødt til at sige, at i Socialdemokratiets udspil er der et forslag om at give virksomheder et øget fradrag på 130 pct. for udgifter til forskning og udvikling. Det lyder meget godt, men ifølge Socialdemokratiet selv vil forslaget give et varigt løft i BNP på 12½ mia. kr. Det er der, jeg siger, at jeg bare ikke har set en optimisme af den karakter, siden man fremlagde »En Fair Løsning« og »Fair Forandring«. Så jeg synes, det er lidt bekymrende, at det bygger på så optimistiske forudsætninger.

Kl. 14:21

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 14:21

Benny Engelbrecht (S):

Jeg må i hvert fald konstatere, at optimismen, i forhold til om den nuværende regering *nogen sinde* tager sig sammen til at indkalde til noget som helst, som kan skabe bedre rammevilkår for erhvervslivet, synes at ligge på et utrolig lille sted. Ministeren står her og bruger sin tid på at kaste med den ene sten efter den anden mod Socialdemokratiet og har endnu ikke svaret på, om der rent faktisk kommer en invitation til brede forhandlinger. Som ministeren svarer, virker det umiddelbart mest af alt, som om ministeren kun har i sinde at blive ved med at kaste med sten og sådan set ikke har tænkt sig at skabe nogen som helst resultater. Det er da for sølle!

Kl. 14:21

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Sidste besvarelse.

Kl. 14:22

Økonomi- og indenrigsministeren (Simon Emil Ammitzbøll):

Bare rolig, hr. Benny Engelbrecht, der skal nok komme invitationer, også til Socialdemokratiet. Vi er sådan set en regering, der ønsker at forhandle bredt med Folketinget – ingen tvivl om det. Og vi *har* store ambitioner, men det kræver, at der er nogen, der vil være med, og det nytter jo ikke noget, når man går tilbage til S-SF-holdningerne om, at man ikke skal gøre noget alvorligt ved de udfordringer, Danmark står over for. Der er ingen grund til at tage sådan på vej, det skal nok blive godt, med eller uden Socialdemokratiets hjælp.

Kl. 14:22

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er til beskæftigelsesministeren. Det er fra hr. Claus Kvist Hansen, Dansk Folkeparti.

Kl. 14:22

Spm. nr. S 987 (omtrykt)

11) Til beskæftigelsesministeren af:

Claus Kvist Hansen (DF) (medspørger: **Bent Bøgsted** (DF)):

Synes ministeren, at det er acceptabelt, at et rumænsk byggefirma i Aarhus får stribevis af påbud fra Arbejdstilsynet, men fortsat kan udøve virksomhed?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Claus Kvist Hansen (DF):

Tak for det. Synes ministeren, at det er acceptabelt, at et rumænsk byggefirma i Aarhus får stribevis af påbud fra Arbejdstilsynet, men fortsat kan udøve virksomhed?

Kl. 14:22

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 14:22

Beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen):

Tak for spørgsmålet. Det korte svar er nej. Men måske skulle det ledsages af en uddybning. Det er fuldstændig uacceptabelt, at en virksomhed på den her måde groft tilsidesætter hensynet til sikkerhed på en byggeplads og gentagne gange overtræder loven og også undlader at rette ind, når den får påbud fra Arbejdstilsynet. Sikkerheden skal være i orden, ellers skal der slås hårdt ned fra de forskellige myndigheders side. Derfor blev det også aftalt med arbejdsmiljøaftalen fra 2015 at forhøje bøderne, bl.a. i gentagelsestilfælde.

Samtidig sætter Arbejdstilsynet i sådanne sager ind med et skærpet tilsyn, og jeg har fået oplyst, at Arbejdstilsynet siden september 2016 har besøgt den konkrete virksomhed 12 gange på den samme byggeplads, og der er givet i alt 33 afgørelser. Jeg har også fået oplyst, at Arbejdstilsynet har indkaldt virksomheden, bygherren og hovedentreprenøren til et møde i løbet af april for gøre det helt klart, hvilke krav der følger af den danske lovgivning. Arbejdstilsynet vil følge virksomheden tæt og give de rumænske myndigheder besked om virksomhedens overtrædelser af arbejdsmiljølovgivningen i Danmark. Det er en del af samarbejdet som følge af håndhævelsesdirektivet.

Men det er også vigtigt at slå fast, at Arbejdstilsynet ikke kan lukke virksomheden. Jeg mener som udgangspunkt heller ikke, at det bør være Arbejdstilsynets opgave. Effekten ville være tvivlsom, fordi virksomheden efterfølgende bare ville kunne etablere sig under et nyt navn eller et nyt cvr-nummer.

Når det er sagt, skal vi som bekendt til at se på, hvordan vi kan gøre det samlede arbejdsmiljø bedre. Derfor har jeg netop også taget initiativ til i arbejdsmiljøforligskredsen, som Dansk Folkeparti er en del af, at vi skal se på gennem et ekspertudvalg, hvordan vi kan styrke vores arbejdsmiljø. I den forbindelse kommer vi jo også til at diskutere, om de regler, der i dag er gældende i forhold til sanktioner, opfylder det behov, som vi mener er til stede.

Kl. 14:24

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Spørgeren, værsgo.

Kl. 14:24

Claus Kvist Hansen (DF):

Tak for det. Jeg er glad for, at ministeren som udgangspunkt er enig i, at det ikke er acceptabelt, men det er jo stadig væk sådan, at virksomheden fortsætter, og selv om Arbejdstilsynet følger virksomheden tæt, som det hedder, så er resultatet jo stadig væk, at den her virksomhed gang på gang overtræder den ene paragraf i arbejdsmiljølovgivningen efter den anden groft, men stadig væk fortsætter. Så er spørgsmålet ikke, om sanktionsmulighederne, om strafniveaulet er for lavt? For uanset hvordan man vender og drejer det, udstiller en virksomhed, som bevidst blæser højt og flot på reglerne, men får lov til at fortsætte, vel, kan man sige, myndighederne som ineffektive, tænker jeg. Hvad tænker ministeren om det?

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 14:25

adgang til Danmark og arbejde, skal man kunne sige, at udenlandske virksomheder skal lægge et depositum på 20.000 kr. i RUT-registret, og når de så rejser ud af landet og de har levet op til alle de krav, de skal, så får de selvfølgelig pengene tilbage? Vil ministeren være med til at se på det? Ministeren sagde lige, det var en åben dør, der blev sparket ind, men er der mulighed for, at ministeren vil være med til at se på det?

Kl. 14:28

Beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg tænker to ting. Først og fremmest tror jeg også, at vi bliver nødt til at gribe i egen barm og sikre et endnu bedre samarbejde mellem de offentlige myndigheder, mellem Arbejdstilsynet og f.eks. politiet. For det andet er jeg helt åben over for at diskutere, hvorvidt der er behov for yderligere sanktioner og yderligere skærper i forhold til dem, der groft tilsidesætter arbejdsmiljøet, hvilket jo kan have fatale konsekvenser for dem, der måtte arbejde på de arbejdspladser, som i den forbindelse kan være berørt, men for den sags skyld også for de omgivelser, som kan blive påvirket af et dårligt arbejdsmiljø.

Kl. 14:26

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Spørgeren.

Kl. 14:26

Claus Kvist Hansen (DF):

Igen vil jeg sige tak for ordene. Den dag i dag kører det her firma, og i princippet kan de være i gang med at overtræde lovgivningen lige nu. Jeg skal ikke kunne sige, om virksomheden rent faktisk har betalt de bøder, den har fået, men der er jo en eller anden risiko for, at bøder og alle mulige andre krav bliver parkeret i selskabet, som så lukker, hvorefter man etablerer et nyt. Kort sagt, er signalværdien af den her historie ikke den uheldige, at mange andre lovlydige virksomheder måske lidt opgiver troen på, at systemet beskytter den lovlige virksomhed, fordi man kan se, at den ulovlige virksomhed simpelt hen får lov til at løbe om hjørner med myndighederne?

Kl. 14:26

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 14:26

Beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen):

Det er jo en helt åben dør, hr. Claus Kvist Hansen løber ind. Det er jo også derfor, jeg siger, at det er i arbejdsmiljøforligskredsen, som Dansk Folkeparti også er en del, det giver mening at diskutere, hvorvidt der skal laves yderligere sanktioner, yderligere opstramninger i forhold til den type virksomheder, som sagen her handler om. Jeg synes generelt, det er en uskik at stå og sagsbehandle en enkelt sag her i Folketingssalen, men generelt set oplever vi problemer af den karakter, som er skitseret, og der er ikke nogen tvivl for mig om, at der skal vi tage yderligere politiske initiativer. Men det kommer vi altså til at drøfte i arbejdsmiljøforligskredsen, og det glade budskab er, at der er Dansk Folkeparti også med.

Kl. 14:27

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er der en medspørger, og det er hr. Bent Bøgsted, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 14:27

Bent Bøgsted (DF):

Tak, formand. I den forbindelse ved vi jo godt, at det her er en af de virksomheder, der sådan set ser stort på, hvad der sker. Dansk Folkeparti har tidligere foreslået, at virksomheder, der kommer til Danmark og arbejder på den måde, skulle lægge et depositum på f.eks. 20.000 kr., for så var man sikker på, at man havde dækket bøden ind, hvis de ikke vil betale. Er ministeren indstillet på at lave en opstramning, der går ud på, at hvis ministeren vil have, at de skal have fri

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 14:28

Beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen):

Den åbne dør, der blev sparket ind, var i forhold til et andet spørgsmål. Men generelt sparker Dansk Folkeparti jo åbne døre ind på beskæftigelsesområdet. Jeg er helt indstillet på at diskutere yderligere sanktioner, men det skal selvfølgelig også være foreneligt med EU-retten, og det er jeg ikke i stand til at svare på på stående fod. Men jeg glæder mig til de drøftelser, som vi skal have. Jeg kommer ikke til at stå og holde hånden over virksomheder, der ser stort på arbejdsmiljø, og som gentagne gange ikke er i stand til at overholde den lovgivning, der gælder i Danmark.

Kl. 14:29

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 14:29

Bent Bøgsted (DF):

Det glæder mig, hvis ministeren er åben over for det, for så kunne vi tage det på det næste møde, vi har, i arbejdsmiljøforligskredsen og se på, hvordan vi skal stramme op. Jeg kan ikke se, at det kan skade noget, hvis vi siger, man skal lægge et depositum, når man arbejder i Danmark. Og lever man op til alle de krav, der er blevet stillet, får man selvfølgelig pengene tilbage, når man rejser ud af landet. Det kan jeg ikke se at der skulle være nogen der har noget imod. Men jeg ved jo, at ministerens parti selv har været imod det i sin tid. Så spørgsmålet er, om der er kommet nye toner, og om ministeren er klar til at stramme yderligere op over for adgangen til Danmark for de her virksomheder.

Kl. 14:29

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 14:29

Beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg er indstillet på at se på de løsninger, der kan lade sig gøre, og som også er forenelige med EU-retten. Hvordan de løsninger så skal bedst muligt, bliver en drøftelse, som vi ikke tager i Folketingssalen. Det kan vi gøre i forligskredsen. Og det er jo helt klart, at det er arbejdsmiljøforligskredsen, som ofte mødes, og hvor det her tema bestemt også er relevant at diskutere.

Kl. 14:30

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak, og så er det tilbage til hovedspørgeren, hr. Claus Kvist Hansen. Værsgo.

Kl. 14:30

Claus Kvist Hansen (DF):

Tak for det. Jamen vi kom jo vidt omkring i de forskellige spørgsmål. Jeg er fuldstændig enig med ministeren i, at det er en uskik at sagsbehandle i Folketingssalen. Men sagen er jo den, at virkelighedens verden er et puslespil af alle mulige små sager, så når jeg rejser

en sag som den her, er det selvfølgelig dels ud fra den konkrete situation, ud fra konkrete sager, dels med henblik på, hvad skal man sige, et generelt fremtidigt sigte.

Jeg vil se frem til de drøftelser, som beskæftigelsesministeren vil indkalde til. Jeg har bare lige brug for en gang for alle at få ministerens bekræftelse på, at det her jo er en form for social dumping med den vinkel, at det er arbejdsmiljøet, man konkurrerer på, og at det er utrolig vigtigt at få det stoppet.

Kl. 14:31

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 14:31

Beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen):

Vi kommer heldigvis langt omkring, og spørgsmålet kredser om mange forskellige temaer. Da ministre jo svarer på alt, som der bliver stillet spørgsmål om, vil jeg også bestræbe mig på at gøre det. Jeg er et hundrede procent enig med Dansk Folkeparti i, at man skal have et meget stærkt fokus på at sikre, at arbejdsmiljøet bliver overholdt. Og jeg er et hundrede procent enig i, at det ikke er acceptabelt at se de her gentagne overtrædelser. Så ønsker Dansk Folkeparti – det gør jeg sådan set også selv – at se på, hvordan man kan komme det til livs i højere grad, end tilfældet er i dag. Der er det gode budskab, at det kommer vi tilbage til at diskutere i arbejdsmiljøforligskredsen, og den er Dansk Folkeparti heldigvis også en del af.

Kl. 14:31

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til hr. Claus Kvist Hansen, Dansk Folkeparti.

Det næste spørgsmål er stillet til beskæftigelsesministeren, så beskæftigelsesministeren bliver på sin plads, og det er stillet af hr. Benny Engelbrecht, Socialdemokratiet.

Kl. 14:31

Spm. nr. S 1017

12) Til beskæftigelsesministeren af:

Benny Engelbrecht (S) (medspørger: **Leif Lahn Jensen** (S)):

Når der af regeringsgrundlaget fremgår en målsætning om, at regeringen vil bede dem, der kan, om at blive lidt længere tid på arbejdsmarkedet, vil ministeren så på den baggrund redegøre for, hvornår han mener det er rimeligt, at en lagermedarbejder på 45 år kan forvente at træde af på pension?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Værsgo.

Kl. 14:31

Benny Engelbrecht (S):

Tak, formand. Jeg læser spørgsmålet op: Når der af regeringsgrundlaget fremgår en målsætning om, at regeringen vil bede dem, der kan, om at blive lidt længere på arbejdsmarkedet, vil ministeren så på den baggrund redegøre for, hvornår han mener det er rimeligt, at en lagermedarbejder på 45 år kan forvente at træde af og gå på pension?

Kl. 14:32

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Beskæftigelsesministeren.

Kl. 14:32

Beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen):

Tak for spørgsmålet. Lad mig starte med at sige, at regeringen, som finansministeren også tidligere her i Folketingssalen har oplyst, vil komme med et oplæg om tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet senere her i foråret.

Danskerne lever længere og bliver sundere, og det skal man sådan set være glad for; faktisk er levealderen steget langt hurtigere end forventet, da vi vedtog velfærdsaftalen tilbage i 2006 og dermed levetidsindekseringen af pensionsalderen. Restlevetiden for 60-årige er steget for både ufaglærte og for personer med korte og længerevarende uddannelse, og det samme gælder beskæftigelsesfrekvensen. Derfor vil regeringen med afsæt i den tidligere regerings 2025-plan komme med et nyt oplæg om tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet for alle danskere.

Jeg vil dog gerne understrege, at vi allerede i dag også har gode muligheder for tilbagetrækning. Mennesker, der er blevet nedslidt efter mange års hårdt arbejde på arbejdsmarkedet, har f.eks. mulighed for et fleksjob, hvis deres arbejdsevne er væsentligt og varigt nedsat. De hårdest ramte, der slet ikke har mulighed for en meningsfuld tilknytning til arbejdsmarkedet, kan få tilkendt en førtidspension. Der er også skabt en særlig enkel og hurtig ordning i form af seniorførtidspension for personer med en langvarig tilknytning til arbejdsmarkedet, der højst har 5 år tilbage i forhold til pensionsalderen.

Som sagt glæder jeg mig til at drøfte regeringens udspil senere, når vi fremlægger det, og der bliver der rig lejlighed til at gøre det, som mange ønsker, nemlig at diskutere, hvad omfanget af regeringens politik er.

Kl. 14:33

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 14:33

Benny Engelbrecht (S):

Tak for svaret. Grunden til, at jeg har valgt at tage dette spørgsmål med til beskæftigelsesministeren, er, at jeg for nylig var på besøg på en virksomhed – virksomheden Abena i Aabenraa – og der mødte jeg en række medarbejdere og blev opmærksom på, at ministeren selv har været på besøg på virksomheden for ikke så længe siden i en anden sammenhæng for at lære af de gode erfaringer, som virksomheden har med de såkaldte igu-forløb.

Jeg blev bekendt med, at der var nogle spørgsmål, som medarbejderne havde, og som de egentlig godt kunne have tænkt sig at stille til ministeren. Et af de spørgsmål er det, som jeg har taget med i dag på vegne af Lars Jørgensen, som er 45 år, og som er lagerarbejder. Det er, fordi man taler meget om, hvor lang tid vi i grunden skal blive længere på arbejdsmarkedet, hvad det i grunden er, regeringens planer er; det er faktisk noget, der fylder utrolig meget for den almindelige medarbejder, ikke blot på Abena, men også mange andre steder.

Derfor er dette spørgsmål ganske enkelt. Nu kan ministeren så ikke svare på det, og det er selvfølgelig lidt ærgerligt for Lars Jørgensen og hans kolleger, men kunne ministeren så i det mindste give en indikation på, om ministeren selv synes, det er rimeligt, at man kommer, relativt lang tid efter vi i 2006 blev enige om rammerne for, hvordan tilbagetrækningsregimet i Danmark skulle være, og sådan sår usikkerhed om, hvor lang tid folk, som er midt i arbejdslivet, kan forvente at skulle blive? Det handler trods alt om planlægning også i forhold til den enkelte persons arbejdsliv.

Kl. 14:35

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 14:35

Beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen):

Det er helt rigtigt, at jeg besøgte Abena i marts måned, og mig bekendt mødte jeg ikke Lars Jørgensen, og derfor havde jeg heller ikke lejlighed til at diskutere det her tema om tilbagetrækning med Lars

Jørgensen. Men det kan jeg så forstå hr. Benny Engelbrecht har haft mulighed for at gøre.

Kl. 14:38

Det, jeg er glad for, er sådan set, at vi kan se, at folk lever længe, både de ufaglærte og de faglærte. Det er rigtig, rigtig godt, at folk får et længere liv, og hvordan vi så kommer til at komme med et udspil i forhold til tilbagetrækning, kan man være helt tryk ved vi vil fremlægge her i løbet af foråret, og så synes jeg jo, at det giver bedre grundlag for en diskussion, når alle elementer i det udspil er kendt, end på nuværende tidspunkt.

Kl. 14:36

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 14:36

Benny Engelbrecht (S):
Men forstår ministeren den usikkerhed, det skaber?

Kl. 14:36

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 14:36

Beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen):
Jamen jeg er da helt opmærksom på, at der er en stor opmærksomhed på diskussionen om tilbagetrækning. Det er jo ikke mindst spørgerens eget parti, der er meget optaget af det spørgsmål. Spørgerens eget parti har jo, som finansministeren sagde tidligere i dag, én holdning, når man sidder i regering, og nogle gange en lidt anderledes holdning, når man er i opposition. Det må vi jo bare notere os, og derfor vil jeg sige, at den ansvarlighed, der før har præget Socialdemokratiet, håber jeg også vil præge Socialdemokratiet, når vi skal diskutere, hvordan vi kan fremtidssikre det her samfund, sådan at vi også fremover kan have et stærkt og stabilt velfærdssamfund.

Kl. 14:37

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Så er der medspørger på, hr. Leif Lahn Jensen, Socialdemokratiet.

Kl. 14:37

Leif Lahn Jensen (S):
Jeg synes, det er helt fint, at vi har en minister – og jeg spurgte også finansministeren før – der gerne vil snakke ansvarlighed og alt muligt andet. Og samtidig har vi en kollega, Lars Sørensen, som jeg ikke selv personligt har mødt, men som vi gerne vil forsøge at tage alvorligt. Jeg har også mange tidligere kollegaer og har snakket med mange, som faktisk er dybt bekymrede for, hvornår de egentlig kan gå på pension.

Jeg ved ikke, om der er ret mange herinde på Christiansborg, der kan forholde sig til det, men det er altså nogle, der har arbejdet, fra de var 16-17 år. Det er ufaglærte, som jo desværre ikke lever så længe som dem, der har en uddannelse. Det er de mennesker, vi snakker om. Det er mennesker, som er nedslidte, mennesker, som har knoklet hårdt, siden de var helt unge, og der er vi nødt til at udfordre regeringen og ministeren og høre ministeren, om han ikke anerkender, at de her mennesker rent faktisk er bekymrede, og at de her mennesker har et problem.

Så må ministeren gerne komme med et automatsvar igen, som den tidligere minister gjorde, nemlig at der er nogle, der er i opposition eller i regering, men jeg synes altså, at man som minister burde forholde sig til, at man skaber utryghed for de her mennesker, når de ikke rigtig kan få et svar på, hvor lang tid de skal være på arbejdsmarkedet.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 14:38

Beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen):
Nu ville det ligge mig fjernt at give automatsvar, så det vil jeg overhovedet ikke gøre til hr. Leif Lahn Jensen.

I forhold til Lars Jørgensen – som jeg tror personen hedder – hos Abena er der først og fremmest to ting, som det er vigtigt at understrege. Hvis det er sådan, at man bliver nedslidt og ikke har mulighed for at have en meningsfuld tilknytning til arbejdsmarkedet, så kan man jo bl.a. få tilkendt en førtidspension. Så hvis det er sådan, at man ikke har en arbejdsevne tilbage, så er der allerede i dag en mulighed for, at der kan tages hånd om de mennesker, som måtte have haft et hårdt og langt liv på arbejdsmarkedet.

Derudover synes jeg også, det er vigtigt, at vi tager hånd om, at hr. Leif Lahn Jensens børn og måske kommende børnebørn også har et stærkt og stabilt velfærdssamfund, hvor der er økonomi til at prioritere kernevelværd og sikre de offentlige udgifter, at der er sammenhæng mellem vores udgifter og vores indtægter. Derfor skal vi selvfølgelig også være opmærksom på, at når vi kommer til at leve længere – og det er jo en glædelig ting – så skal vi også sikre, at der er sammenhæng mellem, hvor lang tid man arbejder, og hvor lang tid man ikke er på arbejdsmarkedet.

Kl. 14:39

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 14:39

Leif Lahn Jensen (S):
Men nu er det jo ikke sikkert, at mine børn og kommende børnebørn – eller ministerens eller dem, der sidder herindes, kommende børn og børnebørn – rent faktisk går hen og bliver akademikere. Det kan godt være, de bliver ufaglærte. Det kan også godt være, de bliver faglærte, og dermed kan det også godt være, at de bliver hurtigere nedslidt end andre, fordi de har et hårdt fysisk job. Og derfor er man også bare nødt til at anerkende, at der er en gruppe her, man er nødt til at hjælpe.

Vil man så komme med sådan et forslag, som man gjorde i 2025-planen, hvor Venstre-regeringen – det var lidt smålatterligt, synes jeg – foreslog en seniorfleksjobordning, som kunne hjælpe 100 mennesker? Er det sådan nogle små lappeløsninger, man vil komme med igen?

Kl. 14:40

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 14:40

Beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen):
Nu kan jeg sige til hr. Leif Lahn Jensen, at den tidligere både dygtige og visionære V-regering aldrig kom med smålatterlige forslag, og det vil vi heller ikke gøre, når vi præsenterer et forslag om tilbagetrækning. Så vil vi selvfølgelig komme med et godt gennearbejdet oplæg, hvor vi jo også vil invitere alle Folketingets partier til en politisk drøftelse. Jeg ved jo, at Socialdemokratiet, da de havde regeringsmagten, var meget optaget af, at der skulle være sammenhæng i økonomien, og at ikke mindst finansminister Bjarne Corydon dengang var meget optaget af, at der var sammenhæng mellem offentlige udgifter og de indtægter, der så også kom, og den ansvarlighed håber jeg selvfølgelig også præger Socialdemokratiet den dag i dag.

Kl. 14:40

Kl. 14:42

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 14:40

Benny Engelbrecht (S):

Vi er meget optaget af, at der er en holdbarhed i dansk økonomi, kan jeg oplyse ministeren om. Jeg kan også oplyse ministeren om, at det er der så også, og det ved ministeren godt, for det er jo også regeringens holdning, at der er en holdbarhed i dansk økonomi. Det, der er udfordringen, er selvfølgelig, hvis man vælger at give eksempelvis skattelettelser, som der ikke nødvendigvis er finansiering til. Hvis man gør det, ja, så kan det være, der bliver problemer med at få økonomien til at hænge sammen – det er jo fuldstændig korrekt.

Så bare for god ordens skyld: Lars Jørgensen er en mand, der holder sig i god form, og han har tænkt sig at blive ved, så længe han skal, men han kunne faktisk godt tænke sig at vide, hvor lang tid det egentlig er, han skal planlægge efter at blive på arbejdsmarkedet. Det er vel egentlig ikke for meget at forlange, at man kan få et klart svar på det.

Kl. 14:41

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 14:41

Beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg er først og fremmest glad for at høre, at Lars Jørgensen er en aktiv og frisk mand, som jeg må forstå er 45 år. Og derfor er det jo heller ikke lige i morgen, at Lars Jørgensen skal på pension, uanset hvad der måtte ske i fremtiden. Der kan jo også komme andre regeringer efter denne. Selv om det ikke virker sandsynligt, at det måtte ske, kan man ikke udelukke, at der måtte komme en anden regering. Og derfor kan man sige, at nu får den her regering mulighed for at diskutere med Folketingets partier, hvad der skal ske i forhold til tilbagetrækning, og der håber jeg selvfølgelig også at Socialdemokratiet gør deres politiske indflydelse gældende.

Kl. 14:42

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak, det var slut på spørgsmål 12, og dermed tak til hr. Benny Engelbrecht, tak til beskæftigelsesministeren.

Det næste spørgsmål er til udlændinge- og integrationsministeren, og det er stillet af hr. Lars Aslan Rasmussen, Socialdemokratiet.

Kl. 14:42

Spm. nr. S 1013

13) Til udlændinge- og integrationsministeren af:

Lars Aslan Rasmussen (S):

Vil ministeren forklare, hvorfor regeringen mener, at det er vigtigt, at man anonymt angiver sin lokale pizzamand, hvis man har ham mistænkt for skattesnyd eller svindel med sociale ydelser, når regeringen samtidig ikke ønsker anonyme anmeldelser fra borgere, der mistænker naboen for nøjagtig det samme?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Værsgo.

Kl. 14:42

Lars Aslan Rasmussen (S):

Tak. Vil ministeren forklare, hvorfor regeringen mener, at det er vigtigt, at man anonymt angiver sin lokale pizzamand, hvis man har ham mistænkt for skattesnyd eller svindel med sociale ydelser, når regeringen samtidig ikke ønsker anonyme henvendelser fra borgere, der mistænker naboen for nøjagtig det samme?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 14:42

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Tak for spørgsmålet. Jeg går ud fra, at det, spørgeren spørger til, er, hvornår og hvorfor jeg mener man som dansker skal kontakte myndighederne, hvis man ser illegale indvandrere, der arbejder i Danmark. Og det kan jeg se at der nikkes til.

Når jeg mener, det er vigtigt, er det jo, fordi vi har et arbejdsmarked, der er baseret på ordentlighed. Vi har et arbejdsmarked, hvor man skal behandle sine medarbejdere godt, hvor man skal svare den skat, der skal svares, og hvor der i det hele taget skal være orden i sagerne. Og jeg synes, at man bliver nødt til at angribe det her spørgsmål fra to sider.

Den ene side er, at der kommer illegale indvandrere til Danmark, som ikke har ret til at være her, og at nogle arbejdsgivere, der underbygger det, er med til at undergrave arbejdsmarkedet. Og jeg ved fra min tid som beskæftigelsesminister, at hvis man ikke betaler skat og moms, altså at hvis der er problemer med det, så er der oftest også problemer med arbejdsmiljøet og andre ting på de her virksomheder. Det er jo derfor, at SKAT, Arbejdstilsynet og politiet foretager razziaer sammen. Så det er den ene side af det.

Den anden side af det er, at vi da ikke kan tillade et arbejdsmarked og et forretningsliv, et erhvervsliv, i Danmark, hvor der kan være den situation, at der på den ene side af vejen er orden i tingene – der behandler man sine medarbejdere godt, betaler dem den løn, de skal have, og der er styr på arbejdsmiljøet – mens de på den anden side af vejen lader fuldstændig hånt om de regler, vi har, både på arbejdsmiljøsidens, men også i forhold til skat, moms og andet. Det er da ikke fair konkurrence.

Jeg tror egentlig ikke, at hr. Lars Aslan Rasmussen er uenig med mig i det synspunkt. Og jeg vil også sige, at det her jo ikke er et spørgsmål om pizzeriaer; det her er et spørgsmål om, at når der ikke er styr på arbejdsmarkedet, skal man kontakte myndighederne – fuldstændig ligesom man skal det, hvis der er andre ulovligheder, man ser.

Kl. 14:45

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Lars Aslan Rasmussen.

Kl. 14:45

Lars Aslan Rasmussen (S):

Jeg er meget enig i alt det, ministeren siger, men det var for at få lidt mere substans i diskussionen end noget om, hvem der kan lide ananas på pizzaen, og hvad der ellers har kørt på de sociale medier. Altså, når regeringen har nedlagt muligheden for, at man kan anmelde sin nabo, og Ventres ordfører Marcus Knuth er ude at sige, at det er noget andet, hvis man anmelder en dansker, en nabo, vil jeg sige, at det jo også kunne tænkes, at man havde en nabo, der fik udført sort rengøringsarbejde af en illegal indvandrer.

Jeg er fuldstændig enig med ministeren i, at det er et kæmpestort problem, og at det fuldstændig underminerer det danske arbejdsmarked. Men hvorfor er det, at regeringen har nedlagt muligheden for, at man kan anmelde en – i gåseøjne – etnisk dansker, altså også for skattesnyd? For det kunne jo også være, at der var danskere, som snød med det her, altså ikke pizzabagere, men danskere, der f.eks. brugte udenlandsk rengøringshjælp.

Kl. 14:46

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 14:46

Kl. 14:48

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Jeg synes sådan set, det ville være en fordel, hvis hr. Lars Aslan Rasmussen netop kiggede på substansen i det her: at vi har et arbejdsmarked, hvor vi kan se der sker massiv underbetaling af især nogle grupper. Det er så mennesker, der ikke har ret til at være her, og det vil sige, at de skal sendes ud af landet igen. Men der sker altså massiv underbetaling, og der er sandsynligvis også problemer med arbejdsmiljøet i en række af de her virksomheder, så det ville være en fordel, at man gik op i det i stedet for at gå op i, om der er ananas på en pizza. Jeg synes rent faktisk, det er at forfladige debatten.

Jeg vil sige, at det jo er sådan, at man kan ringe til myndighederne, om det er SKAT eller andre, fuldstændig på samme måde i dag, som man kunne det, før der kom den linje ind til SKAT, som jeg ved er den, hr. Lars Aslan Rasmussen hentyder til her. Det er jo ikke sådan, at man har cuttet telefonforbindelserne til SKAT, så man har jo altid mulighed for at tage kontakt til myndighederne, hvis man ser, at der er noget galt.

Kl. 14:47

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Lars Aslan Rasmussen.

Kl. 14:47

Lars Aslan Rasmussen (S):

Det var netop mig, der ikke ville snakke om ananas på pizzaerne. Jeg fortæller, hvordan det florerer på de sociale medier. Når ministeren lægger en kage op, er der en masse andre, der tager billeder af en kage. Og nu har vi set en masse, der anmelder deres pizzeriaer, med hensyn til hvor gode de er og sådan noget.

Substansen for mig er – er det ikke korrekt? – at regeringen har skåret ned på indsatsen mod social dumping, på Arbejdstilsynet. Hvis jeg skulle anmelde en pizzamand, fordi jeg mener, der foregår noget socialt svindel, noget snyd eller illegal indvandring, så kræver det også, at der bliver gjort noget. Det er vel ikke kun borgernes pligt – det er vel også samfundets pligt at få gjort noget ved det her, at få lavet nogle tilsyn. Så det er vel beklageligt, hvis de kontrolinstanser ikke virker og det nu er op til borgerne at gå rundt og anmelde folk. For selvfølgelig skal man gøre det, hvis man ved noget.

Men er ministeren tilfreds med Arbejdstilsynets og regeringens egen indsats på det her område?

Kl. 14:47

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 14:47

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Jeg mener, at det er vores alle sammens pligt. Jeg er fuldstændig enig med hr. Lars Aslan Rasmussen i, at det selvfølgelig i meget, meget høj grad er myndighedernes opgave, og det er jo derfor, at der netop bliver foretaget razziaer, hvor både SKAT, politi og Arbejdstilsynet er inddraget. Og det er netop, fordi at hvis der er et problem ét sted, er der det ofte også et andet sted. Altså, er der et problem med skat og moms, er der det altså også ofte med arbejdsmiljøet.

Men jeg mener rent faktisk, at vi også som borgere har en pligt til at sørge for, at der er orden i det. Det svarer jo til, at hvis jeg kommer gående på gaden og kan se, at der er en fuld mand, der sætter sig ind i sin bil, så ringer jeg da også til myndighederne og siger: Ved I hvad, jeg tror altså, der er noget galt. For han kan jo køre en mand ned lige bagefter.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Lars Aslan Rasmussen.

Kl. 14:48

Lars Aslan Rasmussen (S):

Det er vi jo ikke uenige om. Selvfølgelig har man en pligt, hvis man oplever et eller andet i samfundet, altså at der er nogle, der snyder, eller at der er noget, der ikke fungerer. Jeg spørger bare: Kan vi være sikre på, at regeringen også har initiativer, så der bliver gjort noget ved det her? For det er jo ikke bare borgere, der skal anmelde noget. Det tyder på, at det er et problem, som er ret omfangsrigt.

Altså, bliver der sat nogle midler af? Kommer der nogle handleplaner i forhold til at gøre noget mod det her, som jo er social dumping og svindel i forhold til det danske samfund? Så kommer der fremadrettet noget fra regeringens side?

Kl. 14:48

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 14:48

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Jamen jeg synes, at vi skal se lidt bredt på det. F.eks. tror jeg, det er vigtigt at dele virksomhederne op i to grupper. Der er dem, der snyder bevidst, og dem skal vi komme efter – og jeg vil da ikke afvise, at man også kunne hæve bødestørrelserne for netop at snyde bevidst. Så er der helt sikkert også en gruppe af virksomheder, der ikke er klar over, at de kan have illegal arbejdskraft ansat. F.eks. kan man jo godt i Danmark få udstedt et skattekort, selv om man ikke har opholds- og arbejdstilladelse. Det synes jeg er noget af det, man kunne kigge på om man kunne ændre på. Man kunne også kigge på, om man fra myndighedernes side kunne være bedre til f.eks. at oplyse en virksomhed om, at hvis de f.eks. har en udenlandsk studerende ansat, der stopper med at studere, så kan vedkommendes arbejdsforhold, altså muligheder for at arbejde i landet, ændre sig meget. Det er jo ikke sikkert, at virksomhederne nødvendigvis er bekendt med det. Og derfor kunne det godt være, at myndighederne skulle være bedre til at oplyse i den sag.

Så jeg er sådan set villig til at kigge bredt på det her, men jeg synes, det er vigtigt at få delt virksomhederne op i to. Dem, der bevidst snyder, skal vi i den grad komme efter. Og dem, der ikke bevidst snyder, kan det godt være at vi fra myndighedernes side skal være bedre til at oplyse om de faktiske forhold på arbejdsmarkedet.

Kl. 14:50

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til hr. Lars Aslan Rasmussen, og tak til udlændinge- og integrationsministeren.

Spørgsmål 14 er til skatteministeren, og det er stillet af hr. Bjarne Laustsen, Socialdemokratiet.

Kl. 14:50

Spm. nr. S 1010

14) Til skatteministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Hvem er det, ministeren specielt tænker på, når han på sin facebook-side skriver, at han kæmper for, at vendelboerne får lov til at beholde flere af deres hårdt tjente kroner?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Værsgo.

Kl. 14:50

Kl. 14:53

Bjarne Laustsen (S):

Tak, formand. Spørgsmålet lyder: Hvem er det, ministeren specielt tænker på, når han på sin facebookside skriver, at han kæmper for, at vendelboerne får lov til at beholde flere af deres hårdt tjente kroner?

Kl. 14:50

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Skatteministeren.

Kl. 14:50

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Det er jo bl.a. hr. Bjarne Laustsens vælgere i Frederikshavn, ligesom det er resten af de folk, der bor nord for fjorden, der er vendelboere. Regeringen har jo den holdning, at vi gerne vil sørge for, at folk, der er ude på arbejdsmarkedet, får lov til at beholde mere af det, de tjener, i stedet for at skulle betale det i skat. Så kunne vi måske få flyttet flere fra at stå uden for arbejdsmarkedet til at komme ind og blive selvforsørgende. Og det er grundlæggende, fordi den her regering og jeg som skatteminister tror på, at det enkelte menneske trives bedst i et arbejdende fællesskab, altså ved at være på arbejdsmarkedet. Det handler om at belønne dem, der er på arbejdsmarkedet og arbejder hårdt – det kan være vendelboerne – men det er også sådan, skal jeg skynde mig at sige til hr. Bjarne Laustsen, at den politik, som regeringen gennemfører og jeg gennemfører som skatteminister, ikke kun kommer folk nord for fjorden til gavn. Den kommer alle danskere til gavn. Men der har jeg valgt at markedsføre mig på den politik over for den gruppe af borgere, som jeg har et særlig tæt forhold til, fordi de bor i det område, hvor jeg er valgt.

Kl. 14:51

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 14:51

Bjarne Laustsen (S):

Tak for svaret. Jeg tænkte på, om det var sådan en lex Nordjylland – for de tre, der er her i salen og styrer begivenhedernes gang lige for øjeblikket, er jo valgt af vendelboerne bl.a. Og derfor kunne det da være fint sådan en april dag, at man meddelte, at der nu var skattelettelser i udsigt. Det er nu ikke den der principielle diskussion om, hvem der så skal betale skattelettelserne, og hvad der er i det, og hvem der ikke kan få, og hvem skal have dem osv., jeg spørger om, men jeg spørger, fordi det, når skatteministeren går ud og siger sådan noget som det her, plejer at blive fulgt op af en konkret handling, for ellers er der ingen mening i at sige det. Politik handler jo også om signaler.

Der er det jo sådan, at jeg ved, at skatteministeren har besøgt nogle søfolk, nogle danskere, som har arbejde i svenske rederier. Og dengang Socialdemokratiet var ved magten, betalte de kun skat i Sverige – 17 pct. svensk sømandsskat – og det var til at forstå. Men nu har den borgerlige regering, som jeg jo formoder at skatteministeren stadig væk repræsenterer, sørget for, at de – jeg ved ikke, om det hedder at blive blokket – skal betale skat begge steder. Jeg har jo fremlagt dokumentation for skatteministeren ved at tage deres forskudsregistreringer med opgørelser, der viser, at nogle af dem kan komme til at betale helt op til 73 pct. i skat. Der var det jo at jeg tænkte, at når skatteministeren reklamerer så meget på sin facebookside om, at deres hårdt tjente kroner er valuta hjem til Danmark osv., kunne det jo godt være, at det var de der søfolk, han tænkte på.

Kl. 14:53

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Dem, jeg tænkte på, var sådan set de mennesker, som er uden for arbejdsmarkedet i dag – at få flyttet nogle, der står uden for arbejdsmarkedet, ind på arbejdsmarkedet. Det ønsker regeringen jo at gøre ved at sænke skatten på arbejde – noget, vi håber vi kan få hr. Bjarne Laustsens parti til at være med til, når vi kommer til den diskussion til efteråret. Der er det da min forventning, at regeringen leverer på det, jeg har skrevet på min facebookside, men i endnu højere grad på det, der står i regeringsgrundlaget.

I forhold til spørgsmålet om søfolkene vil jeg sige, at det ikke var dem, jeg tænkte på. Men jeg har også drøftet det spørgsmål med hr. Bjarne Laustsen, og det er en problemstilling, som jeg også godt her i dag vil give tilsagn om at kigge på en ekstra gang. Men når mine forgængere, hvoraf nogle var socialdemokrater, ikke har løst problemet, er det, fordi det ikke er sådan lige til at løse.

Kl. 14:54

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 14:54

Bjarne Laustsen (S):

Nu er der jo det, at vi også hørte, at skatteministeren i går var inde på det samme, nemlig hvad de røde skatteministre kunne have gjort og ville have gjort og ikke havde gjort og alt det der. Men kan skatteministeren ikke bekræfte – og jeg tror, det var ved min lille, beskudte mellemkomst – at man i 2001 gjorde det sådan, at man sagde, at de danskere, der arbejdede i udenlandske rederier, betalte f.eks. svensk sømandsskat på 17 pct. Det, der så er helt svært at forstå, er, at de så, når de bliver pensioneret, af et meget mindre beløb skal betale meget, meget mere – og dobbelt. Og når man går på pension, har man formodentlig fået sin prioritetsgæld væk, så man ikke har nogen fradrag. Derfor er der reelt set nogle af dem, der kommer til at betale 73 pct. i skat. Det vil jeg bare gerne lige have ministeren til at bekræfte. Og i den periode, hvor det her blev ændret, var det altså en Venstreskatteminister, der sad ved roret. Er det ikke korrekt?

Kl. 14:55

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 14:55

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Jeg vil sige til hr. Bjarne Laustsen, at jeg synes, det er urimeligt, at man skal betale 73 pct. i skat. Det er i den grad urimeligt. Men det er jo en isoleret gruppe, som er fanget i, at de oplever at blive beskattet, ikke med 73 pct. i Danmark, men med en eller anden procentsats i Danmark og noget andet i Sverige som led i den dobbeltbeskatningsoverenskomst, der er. Og når problemet ikke er blevet løst, er det, fordi det ikke sådan er ligetil at løse. Men jeg vil godt give hr. Bjarne Laustsen det tilsagn, at jeg vil tage en snak med min kollega på den anden side af vandet, altså Øresund, for at se, om man kan finde en løsning på det her problem. For det er urimeligt, at der er nogle, der skal betale 73 pct. i skat.

Kl. 14:55

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 14:55

Bjarne Laustsen (S):

Lad os da så tage jahatten på og se positivt på det, men nu er det jo lidt som at skyde bjørnen for at sælge skindet, hvad der kommer i første række, og alt det der, for vi er tidligere blevet lovet noget, der

ikke helt har holdt i byretten, og derfor er der en vis skepsis. Og det, man fortæller, er, at det er 30 pct. i skat til Sverige og 43 pct. i skat herhjemme. Det er 73 pct. efter min regnestok. Derfor ville det jo være glædeligt, hvis skatteministeren ville lave et nyt facebookopslag, hvor han direkte siger: Jeg kommer gerne til Frederikshavn og drøfter den her sag med de pensionerede søfolk, og jeg er helt enig i, at 73 pct. i skat er for meget.

Så er der det specielle forhold, at det er svenskerne, der betaler pensionen, fordi man har arbejdet ude. Så er der selvfølgelig en omregningsfaktor, hvor tiden også har gjort, at den svenske krone er mindre værd end den danske. Det er jo et element i det her. Det er så her, at vi måske i fællesskab kunne overbevise dem om, at man skulle adoptere euroen, for så ville det problem være løst, sådan som jeg ser det. Men jeg synes i hvert fald, at vi skal se at finde en løsning, og jeg vil kvittere for det, hvis skatteministeren vil tage med undertegnede derop, så vi kan finde en løsning – og han må gerne tage sine embedsmænd med, hvis det er teknikaliteter, for jeg tror, at svenskerne er fuldstændig ligeglad med, hvor meget vi lægger oven i den svenske sømandsskat.

Kl. 14:57

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Jeg vil bare ikke have, at hr. Bjarne Laustsen skal betale skat af taletiden, men nu er det skatteministeren.

Kl. 14:57

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Det kunne måske være meget godt, men det er jo ikke det, spørgsmålet handler om. Altså, jeg siger, og det vil jeg gerne gentage, at jeg gerne vil prøve at se, hvad vi kan gøre for at finde en løsning, men når det ikke er let lige at finde en løsning – og derfor lover jeg ikke bare at løse det – er det, fordi det er et problem, der har eksisteret i en årrække, og fordi det kræver, at vi får justeret den dansk-svenske dobbeltbeskatningsoverenskomst. Men jeg går gerne ind i det rum, og det tilsagn har jeg også givet hr. Bjarne Laustsen tidligere, og det tilsagn gav jeg også sømændene, da jeg besøgte dem for 1½ år siden – tror jeg det var – men når det ikke er løst, er det, fordi det ikke er helt ligetil at løse. Men jeg skal gerne give det tilsagn, at vi kigger på sagen endnu en gang, for det er, som hr. Bjarne Laustsen siger, urimeligt, at man skal betale 73 pct. i skat.

Kl. 14:58

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Det var slut på spørgsmål 14, og I er heldige, at formanden også er noget interesseret i sagen, og derfor kan se igennem fingre med overskridelsen af taletiden.

Det næste spørgsmål er stillet af hr. Bjarne Laustsen til skatteministeren, og jeg skal lige oplyse, at man har 2 minutters taletid først og derefter ½ minut pr. spørgsmål.

Kl. 14:58

Spm. nr. S 1012

15) Til skatteministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Hvorfor mener ministeren, at det er rimeligt, at de nordjyske flypendlere skal behandles ringere end andre lønmodtagere, når de skal transportere sig mellem hjem og arbejde, set i lyset af at ministeren for lang tid siden har lovet at løse problemet?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Værsgo.

Kl. 14:58

Bjarne Laustsen (S):

Vi må se, om vi kan udnytte taletiden.

Hvorfor mener ministeren, at det er rimeligt, at de nordjyske flypendlere skal behandles ringere end andre lønmodtagere, når de skal transportere sig mellem hjem og arbejde, set i lyset af at ministeren for lang tid siden har lovet at løse problemet?

Kl. 14:58

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Skatteministeren.

Kl. 14:58

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Tak for spørgsmålet. Jeg vil gerne understrege, at nordjyske flypendlere efter de regler, der gælder i dag, kan fratrække deres faktiske udgifter til flytransport. Det gælder alle flypendlere, om man så pendler fra Nordjylland eller andre steder i landet.

Det spørgsmål, som hr. Bjarne Laustsen rejser, er jo så: Skal man have mulighed for at fratrække befordringsfradraget, som om man havde kørt i bil? I 2009 blev der indført en særregel, hvorefter flypendlere fik fradrag for de faktiske udgifter til flyet og så selvfølgelig transporten til og fra lufthavnen. Ved ændringen i 2009 var der desværre – det må man jo sige – ikke fokus på de negative konsekvenser for visse grupper af flypendlere; man forsøgte at løse et bornholmerproblem og ramte i virkeligheden nogle nordjyder på uretfærdig vis.

Set i bakspejlet må man erkende – og det er også erkendelsen i Skatteministeriet – at forløbet i forbindelse med regelændringen og den information, som pendlerne fik, langtfra var optimalt. Det er beklageligt, og det lever ikke op til de standarder, som jeg ønsker at sætte i relation til retssikkerhed, enkle og klare regler og den måde, skattevæsenet skal opføre sig på. Og derfor har jeg også tidligere sagt, at jeg gerne vil se på, om reglerne kan ændres, så flypendlere i højere grad kan tilgodeses.

Det tager så noget tid at finde en mulig løsning, og udfordringen har været at finde en løsning, der både er relativt enkel og også rimelig retfærdig for alle, og som også kan finansieres. Samtidig har det været mit ønske, at udenrigspendlere, altså folk, der pendler ud af Danmark, ikke tilgodeses i alt for stort omfang. På den baggrund har jeg så foreslået, at flypendlere fik frit valg mellem at fratrække de faktiske udgifter eller befordringsfradraget for normal transportvej ved bilkørsel på baggrund af den kilometertakst, der fastsættes af Skatterådet.

Det er en løsning, hvor ingen flypendlere stilles dårligere end i dag, men det vil give visse flypendlere, særlig dem i yderområderne, et højere befordringsfradrag. Og den løsning indgår som en del af lovforslag 182, som vi førstebehandlere i salen her i går. Jeg har i den forbindelse haft en dialog med de nordjyske flypendlere og forklaret de muligheder, som jeg på nuværende tidspunkt ser for at forbedre reglerne. Og selv om ingen stilles ringere ved forslaget, foretrækker flypendlerne altså at beholde de nuværende regler. Det har jeg taget til efterretning, og derfor vil jeg også trække den del af lovforslaget tilbage, og så må vi jo så arbejde på en bedre løsning. Men det er i hvert fald ikke noget, vi kan nå i den her samling.

Kl. 15:01

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 15:01

Bjarne Laustsen (S):

Tak for svaret, som jeg er rigtig ked af at høre. For jeg har jo ikke noget imod, at en borgerlig skatteminister bliver genvalgt, men jeg synes, det er lidt svært at se for sig, hvad nordjyderne kan forvente, når man går ud og indrømmer helt klart og tydeligt, at der er begået en fejl af den tidligere skatteminister Kristian Jensen i 2009, fordi informationerne ikke var gode nok – man var ikke klar over conse-

kvenserne; der har kørt retssager, og det har kostet nogle enkelte flypendlere flere hundrede tusind kroner – og at man i hele den periode sagtens kunne have rettet op på det her, hvis man ville. Og nu lægger ministeren sig ikke fladt ned som sin kollega ved siden af og siger undskyld til Folketinget over den her behandling, men kommer med nogle, synes jeg, malende svar om, at man har påtænkt at finde et eller andet, men nu kan det ikke lade sig gøre osv. Man har slet ikke hørt pendlere om, hvad det er, der skal til.

Jeg er helt sikker på, at vi i Socialdemokratiet er med på at finde ud af, at der ikke er nogen, der skal lukre på den her ordning. Men det princip, vi knæsatte i 1994, var, at uanset hvordan man kommer til og fra arbejde, gives der et fradrag for det antal kilometer, man har, efter en eller anden tabel, og der er en bagatelgrænse på 24 km. Så er det sådan set ligegyldigt, om man kører på cykel eller, som jeg sagde her i går, på en rød Puch Maxi med en Arlakasse bag på. Det er et princip, og det er derfor, mit spørgsmål lyder: Hvorfor skal de nordjyske flypendlere behandles anderledes end andre lønmodtagere, der transporterer sig mellem hjem og arbejde?

Kl. 15:02

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 15:02

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Jamen de nordjyske flypendlere bliver ikke behandlet anderledes end flypendlerne i resten af landet. Der er noget geografi i Nordjylland, der gør, at konsekvenserne af de regler, der gælder, er anderledes, fordi afstandene er længere. Men reglerne er de samme for alle.

Så er det rigtigt, som hr. Bjarne Laustsen siger, at reglerne var bedre der i 2009. Udfordringen ved at ændre reglerne i forhold til 2009 er, at vi skal finde nogle penge til det, og så er der det problem, at man vil tilgodese nogle, der pendler til Polen eller en række andre lande, altså en lang række udenrigspendlere, som jeg som skatteminister har lidt svært ved at forsvare at vi skal bruge masser af skattekroner på at understøtte.

Kl. 15:03

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 15:03

Bjarne Laustsen (S):

Jeg vil gerne hjælpe skatteministeren, og det er jo bare at indlægge en grænse på eksempelvis 800 km, altså sætte et loft på, for det gør vi i mange andre sammenhænge, og så ville man kunne løse det med den der udenrigsfidus, som ministeren taler om – hvis den i det hele taget eksisterer – for det er jo væsentligt, også i forhold til det lovforslag, at vi begynder at kigge på, hvor mange det egentlig drejer sig om, og i givet fald hvad det koster. Jeg forstår, at ministeren ikke har særlig mange penge, og det er muligt, men man har taget penge én gang, så de må jo være der et eller andet sted i systemet, medmindre der er nogen, der har udbetalt dem til nogen, der ikke skulle have dem.

Når de nordjyske flypendlere siger til os, at det her ikke er godt nok, handler det jo også om tillid. De føler sig skidt behandlet af systemet og skal bruge mange penge på retssager og skal efterfølgende betale. I går kunne man godt ændre en tastefejl med 3 års tilbagevirkende kraft, men selv om der findes en løsning, forstår jeg, at ministeren ikke engang vil hjælpe de der flypendlere med tilbagevirkende kraft, selv om man siger, man vil ændre det.

Kl. 15:04

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 15:04

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Jeg ville gerne hjælpe flypendlerne, men i forbindelse med den løsning, som jeg har fundet, og som er en løsning, hvor ingen bliver dårligere stillet, men hvor der kun er nogen, der bliver bedre stillet, er der bare givet den klare melding – det er der i øvrigt også for hr. Bjarne Laustsen i TV 2/Nord i det indslag, jeg så – at den løsning ikke var god nok. Og så må jeg jo som minister tage det til efterretning, og så må jeg lytte til det, der bliver sagt. Det fører så til, at den del af lovforslaget bliver taget tilbage, og så må vi arbejde på, hvad vi så kan gøre. Sådan er det, og det har jeg ingen problemer med.

Jeg er da ked af, at den løsning, som jeg er kommet med, ikke er god nok, men så må vi arbejde på at finde en anden, og det håber jeg da vi kan gøre i fællesskab. Man skal bare være klar over, at hvis der var sådan en løsning, der lå lige for – ligesom med det tidligere spørgsmål – tror jeg altså, at nogle af mine tidligere kolleger, bl.a. fra Socialdemokratiet, havde valgt at gribe de løsninger. Derfor er det ikke helt så ligetil, som hr. Bjarne Laustsen giver udtryk for. Det er ikke vilje fra min side, der mangler.

Kl. 15:05

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 15:05

Bjarne Laustsen (S):

Tak for svaret. Jeg gjorde i går rede for, at en af årsagerne til, at der ikke var mere fokus på det, var, at man ventede på de retssager, der var anlagt i systemet, og der har vi som lovgivere jo den her arbejdsdeling med armslængde til domstolene. Nu har vi så fundet ud af, at SKAT ville gøre det på den måde, selv om man ikke kendte konsekvenserne. Derfor er det rimeligt nok. Vi har diskuteret det her i 2015, hvor ministeren har lovet mig en løsning, og vi diskutererede det igen her i starten af januar, og så kommer man med en halvkvædet vise. Det er altså en ommer, som jeg sagde, og vi skal altså have fundet en løsning.

Som det ligger nu, har de nordjyske flypendlere ikke samme vilkår som resten af lønmodtagerne i landet, for dem har en borgerlig regering forringet, fordi man ville forsøge at hjælpe bornholmerne, men det er gået i skuddermudder, og derfor må man altså finde en løsning, så de her folk fortsat kan pendle. Vi kan jo godt lide mobilitet, og vi er også glade for, at de bringer deres løn hjem til beskatning i Jylland. Det håber jeg i hvert fald ministeren er.

Kl. 15:06

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 15:06

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Det er jeg i den grad glad for. Men hr. Bjarne Laustsen må beslutte sig. Hr. Bjarne Laustsen kritiserer det løsningsforslag, jeg har valgt, og siger, at det kan vi ikke bruge til noget som helst. Så tager jeg det tilbage og siger, at så må vi arbejde på noget andet. Men så skal det også kritiseres. Det synes jeg måske ikke er helt rimeligt. Hvis der er et flertal i Folketinget, der er villige til at finde finansiering, kan vi også finde en løsning, og det må vi så arbejde på i fællesskab. I mellemtiden vil jeg godt i Folketingssalen her i dag sige, at jeg godt forstår, at der er nogle flypendlere, der er bekymrede i forhold til den behandling, de har fået af skattevæsenet for år tilbage, og jeg håber så sandelig ikke, at der er nogen borgere, om det er flypendlere eller andre pendlere, der oplever at få den samme behandling, som de har fået, for det er ikke en rimelig behandling.

Kl. 15:07

Kl. 15:09

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til hr. Bjarne Laustsen, og tak til skatteministeren.

Da spørgsmål nr. 16 på dagsordenen som tidligere annonceret er udgået, går vi til spørgsmål nr. 17. Det er til miljø- og fødevareministeren, og det er stillet af fru Pia Adelsteen, Dansk Folkeparti.

Kl. 15:07

Spm. nr. S 993

16) Til miljø- og fødevareministeren af:

Simon Kollerup (S):

Mener ministeren, det er rimeligt, at både badende, fiskere, jægere og surfere i Nationalpark Thy af Naturstyrelsen ikke kan få lov til at bevare et toilet ved høfde 72, sydligste del af Agger Tange? (Spørgsmålet er overgået til skriftlig besvarelse).

Kl. 15:07

Spm. nr. S 999

17) Til miljø- og fødevareministeren af:

Pia Adelsteen (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at det nye dyrevelfærdsmærke ifølge Coop ikke vil løfte dyrevelfærd, når det gælder kød, der mærkes med én stjerne, som er det nederste niveau?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Værsgo.

Kl. 15:07

Pia Adelsteen (DF):

Tak for det. Spørgsmålet lyder: Hvad er ministerens holdning til, at det nye dyrevelfærdsmærke ifølge Coop ikke vil løfte dyrevelfærd, når det gælder kød, der mærkes med én stjerne, som er det nederste niveau?

Kl. 15:07

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 15:07

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak, formand, og også tak til spørgeren for spørgsmålet. Det statslige dyrevelfærdsmærke, der vil blive lanceret i slutningen af maj, har til formål gennem forandring af forbrugernes indkøbsvaner at forbedre dyrevelfærden for flest mulige grise. Dyrevelfærdsmærket skaber gennemsigtighed, således at forbrugerne tydeligt kan se, hvilke produkter der lever op til kravene om bedre dyrevelfærd. Dyrevelfærdsmærket findes i tre niveauer med stigende krav til dyrevelfærd, og mærket stiller krav, der i alle tilfælde – i alle tilfælde – ligger klart over lovgivningskravet.

Grundkravene i dyrevelfærdsmærket er krav om løsdrift for soen i farestalden og i løbe- og kontrolafdelingen, krav om hele haler, mere plads og tildeling af halm som rode- og beskæftigelsesmateriale. Det er derfor ikke korrekt, at niveauet med ét hjerte ikke vil løfte dyrevelfærden. Det statslige dyrevelfærdsmærke tilbyder et, to og tre hjerte, således at forbrugernes præference om bedre dyrevelfærd kan imødekommes på flere niveauer. Jo højere krav der stilles, desto dyrere bliver kødet, og desto mindre bliver afsætningen af dyrevelfærdsgrise. Dermed får færre grise glæde af bedre dyrevelfærd.

Omkostningerne ved at producere svinekød med ét hjerte er lave end for to og tre hjertes vedkommende. Det indebærer, at flere forbrugere vil være parate til at købe produkter med ét hjerte, og det betyder i sidste ende, at flere grise vil få bedre dyrevelfærd.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Pia Adelsteen.

Kl. 15:09

Pia Adelsteen (DF):

Tak for svaret. Når jeg har stillet spørgsmålet, er det jo på baggrund af en nyhedsudsendelse, hvor Coops direktør, Signe Frese, var på, og hvor jeg studerede lidt over, at Coop jo ikke har ønsket at være med til at bruge dyrevelfærdsmærket. Vi er jo selv en del af den aftale i Dansk Folkeparti og har faktisk set det her som et løft, kan man sige, til det kød, som nok de fleste forbrugere køber, nemlig det billige kød. Og det, der er vigtigt for mig i forbindelse med den her lille forespørgsel, kan man sige, er, at vi ligesom får nævnt over for forbrugerne, at der rent faktisk sker et løft.

Når vi taler om ét hjerte i forbindelse med dyrevelfærdsmærket, kunne jeg godt tænke mig, om ministeren lige kunne uddybe både i forhold til halekupering og mere halm og så det her med de farende søer, hvilke forbedringer der er, for jeg synes, at det er væsentligt.

Kl. 15:10

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 15:10

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak, formand, og tak for det opfølgende spørgsmål. Jamen det er jo klart, at et krav om løsdrift for soen i farestalden og i løbe- og kontrolafdelingen er noget, der giver soen mere dyrevelfærd. Det er der jo ingen tvivl om. Det at have rodemateriale, det at have tildeling af halm, er noget, der gør noget ved grisens levevis i forhold til både det, at den er nysgerrig, det, at den roder, det, at den har noget at beskæftige sig med. Så det er klart, at det jo medfører, at der er en bedre levetilstand for denne gris.

Kl. 15:11

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Pia Adelsteen.

Kl. 15:11

Pia Adelsteen (DF):

Tak for det. Så har jeg blot et spørgsmål om halekupering. Der er jo mange, der siger, at halekupering i forvejen er forbudt, men jeg synes også, at det kunne være rart at få oplyst, hvor mange der rent faktisk stadig foretager halekupering, fordi grisene render rundt og bider hinanden. Man kan jo ikke få det ene hjerte, hvis grisene ikke har haft krølle på halen – sådan tror jeg at vi udtrykte det i sin tid.

Kl. 15:11

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 15:11

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak for spørgsmålet. I forhold til kravet om hele haler er det rigtigt, som spørgeren også siger, at halekupering er tilladt for at forhindre halebid, hvis der forud er foretaget en passende foranstaltning for at undgå halebid. Og over 95 pct. af grisene i Danmark og i de fleste andre EU-lande er halekuperede. Dyrevelfærdsmærket kræver hele haler, altså hverken halekupering eller halebid, og det er derfor en stor forbedring for de grise.

Kl. 15:12

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Pia Adelsteen.

Pia Adelsteen (DF):

Mit sidste spørgsmål i forbindelse med det her er, om ministeren kan uddybe reglerne om transporttid, som jeg jo også mener har noget med dyrevelfærd at gøre, for det drejer sig om transport af grise til slagtning.

Kl. 15:12

ret sit eget mærke. Dertil kan jeg kun bemærke, at Coop naturligvis selv bestemmer, hvilke varer og mærker de vil forhandle.

Kl. 15:14

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 15:12

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Pia Adelsteen.

Kl. 15:14

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak for det, formand, og tak til spørgeren. Vi har nogle klare regler for transport af dyr, som alle producenter skal leve op til. Så har vi jo en aktiv indsats i EU for at se, om vi kan få flere lande med på at få ændret transportforordningen, fordi det er det, der kræves, for at flere lande kommer på den her galej. Men man må sige, at Danmark virkelig har vist vejen i forhold til transport og dyrevelfærd, og det er klart, at vi har et ønske om at få løftet det i hele EU, for det giver enormt god mening, for dermed løfter vi ikke bare dyrevelfærden for danskproducerede grise, men i høj grad også for grise over hele kontinentet.

Kl. 15:12

Pia Adelsteen (DF):

Selvfølgelig må Coop selv bestemme. Det er klart. Vi lever trods alt i et frit land, og det frie marked hersker også.

Det, som generede mig lidt, da jeg så udsendelsen, var jo netop, at vi i min optik faktisk øger dyrevelfærden. Når der så er en stor kæde som Coop, som ligesom går ud og mener, at det her er en eller anden form for vildledning af forbrugerne, så gør det mig jo en lille smule ærgerlig, for jeg mener netop ikke, at det er vildledning, at vi har lavet det her statskontrollerede dyrevelfærdsmærke.

Man kan så sige, at det jo ikke er alt kød i Coop, der har et eller andet mærke; det er jo ikke alt kød, der er økologisk. Og vi ved, at meget af det billige kød, som den største andel af forbrugerne køber, slet ikke har noget mærke. Det er også derfor, vi ligesom forsøger at adressere det i forhold til det her statskontrollerede dyrevelfærdsmærke.

Jeg har hørt, at meget af det kød, man sælger billigt i Coop, ikke kommer fra Danmark. Det ved jeg ikke om ministeren kan bekræfte, og det kan ministeren jo så svare på. Det er jo ikke sikkert, at man ved det, men vil man om ikke andet undersøge det?

Kl. 15:13

Kl. 15:15

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Tak. Det var slut på spørgsmål 17.

Det næste spørgsmål er ligeledes stillet til miljø- og fødevareministeren, og det er stillet af fru Pia Adelsteen, Dansk Folkeparti.

Kl. 15:13

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 15:15

Spm. nr. S 1000

18) Til miljø- og fødevareministeren af:

Pia Adelsteen (DF):

Hvordan forholder ministeren sig til udtalelserne fra Coops CSR-direktør, Signe Frese, til TV 2 Nyhederne den 27. marts 2017 vedrørende niveauet for det nye dyrevelfærdsmærke, der er for lavt til, at Coop kan være med, hvorfor Coop ikke vil have kød med dyrevelfærdsmærket i deres butikker?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Værsgo.

Kl. 15:13

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak, formand, og også tak for det opfølgende spørgsmål. Jamen jeg skal gerne indhente en opgørelse fra Coop, hvis Coop vil udlevere en, over, hvor deres kød kommer fra. Samtidig kan jeg jo på spørgere-ns foranledning bede Coop redegøre for, om alt det kød, Coop sælger i sine butikker, lever op til den standard, der er for ét hjerte, i relation til det, som spørgeren jo indledte sit spørgsmål med, altså om Coop kan være med i forhold til varer, der har for lavt et niveau, og altså hvorfor Coop ikke vil have kød med dyrevelfærdsmærket i deres butikker. Så de to ting skal jeg gerne spørge om på spørgerens vegne hos Coop.

Kl. 15:16

Pia Adelsteen (DF):

Tak for det. Spørgsmålet lyder: Hvordan forholder ministeren sig til udtalelserne fra Coops CSR-direktør, Signe Frese, til TV 2 Nyhederne den 27. marts 2017 vedrørende niveauet for det nye dyrevelfærdsmærke, der er for lavt til, at Coop kan være med, hvorfor Coop ikke vil have kød med dyrevelfærdsmærket i deres butikker?

Kl. 15:13

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 15:16

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 15:13

Pia Adelsteen (DF):

Tak for det. Det ville jeg sætte stor pris på, specielt fordi jeg synes, det her er en form for forbrugeroplysning. Altså, vi har jo ikke – vi, der har lavet den her aftale om dyrevelfærdsmærket – ønsket at vildlede forbrugerne. Tværtimod er det her rent faktisk, hvad kan man sige, et todelte ønske: dels at vejlede forbrugerne, dels at forbedre dyrevelfærden for de fleste dyr. Det er jo ikke de økologiske grise, der render rundt ude på marken, for de har det godt. Det er ikke dem, vi er bekymrede for. Man kan sige, at det er de 90 pct. andre grise, eller hvor stor en procentdel det er, som reelt bare ligger og måske har det dårligst. Det er dem, vi gerne vil hæve standarden for. Det synes jeg er væsentligt.

Kl. 15:17

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak for det, formand, og også tak til spørgeren for dette spørgsmål, som jeg vil besvare kortfattet henset til spørgsmålets relation til mit netop afgivne svar på spørgsmål nr. S 999. Som jeg netop har nævnt, ligger alle tre niveauer i det statslige dyrevelfærdsmærke over lovgivningsniveauet. Coop har i modsætning til resten af fødevarekæden, herunder resten af detailhandelen, valgt ikke at deltage i samarbejdet om det statslige dyrevelfærdsmærke, men har i stedet etable-

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 15:17

Kl. 15:19

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak for det, formand, og tak for spørgsmålet. Ja, jeg mener jo, at det her i den grad er forbrugervejledning, at man meget enkelt kan se, hvad niveauerne for kød er i forhold til dyrevelfærd, når man ser, om der er ét hjerte, to hjerter eller tre hjerter. Det er klart, at der skal en oplysningskampagne til om det. Og så er det min opfattelse, at det, der foregår i den danske griseproduktion, dyrevelfærdsmæssigt er af høj standard. Når jeg er på eksportfremstød, oplever jeg jo mange, der ser med beundring på Danmark. Men det er klart, at vi har et ønske om at løfte dyrevelfærden endnu mere. Og da forbrugerne har sendt et signal om, at de gerne vil det, så får de nu en helt konkret mulighed med indkøbskurven, og det er jeg selvfølgelig særdeles godt tilfreds med.

Kl. 15:17

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 15:17

Pia Adelsteen (DF):

Så har jeg et måske lidt ledende spørgsmål, men ikke desto mindre kan jeg ikke lade være med at stille det: Mener ministeren, at de her mærker er vildledende, og mener ministeren – det er måske et dårligt spørgsmål – at det rent faktisk øger dyrevelfærden for grisene, også set i lyset af den almindelige lovgivning? Altså, vi har jo en almindelig lovgivning, som alle skal overholde, men har bare det at få ét hjerte øget velfærden?

Kl. 15:18

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 15:18

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak, formand, og tak for det opfølgende spørgsmål. Ja, jeg mener bestemt, at ét hjerte løfter dyrevelfærden. Jeg mener bestemt, at det her setup er vejledende for forbrugerne og ikke vildledende. Vi har et ønske om at udvikle flere typer inden for mærkningsordningen, altså ikke kun for grisekød, men også for f.eks. fjerkræ og andre typer. Det er også noget, der er aftalt i aftalekredsen, og det er selvfølgelig noget, som vi arbejder videre med. Jeg har inviteret Dyrenes Beskyttelse til at komme ind i det her arbejde, for det ærgrer mig, at de ikke er med. Det håber jeg at de vender positivt tilbage med et svar på. I forvejen har vi jo DOSO med i arbejdet, men jeg synes også, at Dyrenes Beskyttelse hører til i det arbejde. Og det håber jeg naturligvis at de siger ja til.

Kl. 15:19

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Tak til miljø- og fødevareministeren, tak til spørgeren. Spørgsmål nr. 18 er afsluttet.

Vi fortsætter til spørgsmål nr. 19, der er stilet til børne- og socialministeren og er af fru Pernille Bendixen, Dansk Folkeparti.

Kl. 15:19

Spm. nr. S 997

19) Til børne- og socialministeren af:

Pernille Bendixen (DF):

Vil ministeren kommentere den problematik, som personalet i daginstitutioner bringes i, hvis et ikkevaccineret barn møder op og udgør en smittefare?

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Værsgo til spørgeren for oplæsning.

Pernille Bendixen (DF):

Tak for det, formand. Vil ministeren kommentere den problematik, som personalet i daginstitutioner bringes i, hvis et ikkevaccineret barn møder op og udgør en smittefare?

Kl. 15:19

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 15:19

Børne- og socialministeren (Mai Mercado):

Tak for spørgsmålet. Det har jeg glædet mig rigtig, rigtig meget til at svare på, for først og fremmest vil jeg gerne slå fast, at forældre bør lade deres børn vaccinere. Det handler selvfølgelig både om at beskytte det enkelte barn mod at blive sygt, men det handler i lige så høj grad om hensynet til andre børn, som risikerer at blive smittet. Det kan f.eks. være helt små børn, som altså ikke har fået vaccinen endnu, men det kan også være børn, som er alvorligt syge og altså ikke kan tåle at blive vaccineret.

Derfor er det helt afgørende, at forældre bliver sig deres ansvar bevidst, og at de også bliver bevidst om, at spørgsmålet om vaccination altså langt fra er noget, som kun vedrører dem selv og deres barn, men som i mindst lige så høj grad er noget, der vedrører hensynet til de andre børn. Og den del af spørgsmålet har måske været sådan lidt overset.

Jeg kan sagtens forstå, hvis det pædagogiske personale i daginstitutionerne eller i dagplejen kan blive bekymret eller opleve at stå i et dilemma, hvis de f.eks. ved, at et barn ikke er vaccineret, netop fordi barnet jo så udgør en smitterisiko for de andre børn i dagtilbuddet. Men det er også vigtigt at slå fast, at det aldrig er det pædagogiske personales ansvar, at et barn ikke er vaccineret. Det er alene forældrenes ansvar at få barnet vaccineret, så barnet ikke bliver sygt og kan smitte andre børn. Og i en situation, hvor et barn i et dagtilbud er alvorligt sygt eller har en kronisk sygdom, som gør barnet særlig sårbart over for sygdomme, herunder mæslinger, jamen så har dagtilbuddet mulighed for at søge vejledning hos den kommunale sundhedstjeneste. Sundhedstjenesten kan så rådgive dagtilbuddet om, hvordan situationen bedst muligt håndteres, og hvordan forældrene i givet fald skal informeres.

Heldigvis – vil jeg så sige i den her store diskussion om vaccinationer – er der faktisk sket en stigning i antallet af børn, der bliver vaccineret mod f.eks. mæslinger, så det går den rigtige vej. Der er først grund til bekymring, hvis vi begynder at se et fald.

Kl. 15:21

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 15:21

Pernille Bendixen (DF):

Tak for det. Mener ministeren, der kan være behov for, at vi tager nogle tiltag for at hjælpe personalet ude i daginstitutionerne, eventuelt med, hvordan de skal håndtere situationen, eller i forhold til oplysning af forældre, der kommer der? Det kunne være sundhedsplejersken, der kom ud, det kunne være en læge, der kom ud. Altså, mener ministeren, at der er behov for det, eller er debatten måske kørt lidt op?

Kl. 15:21

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 15:21

Kl. 15:24

Børne- og socialministeren (Mai Mercado):

Jamen jeg synes egentlig, der er god grund til at se på, hvordan man kan informere og guide forældrene til, at de selv tager ansvaret på sig og får vaccineret deres børn. Og jeg har også indtryk af, at det er et resultat af en informationsindsats, at vi nu ser en stigning. Der bliver bl.a. sendt rykkere ud, og det kan være noget af det, der gør, at forældre siger: Hov, vi har altså ikke lige fået vaccineret vores barn, det må vi hellere gøre.

Jeg tror også, det er vigtigt at se på, hvad årsagerne er til, at forældre ikke lader deres børn vaccinere. Det kan jo godt være børn, hvor forældrene måske er socialt udsatte eller lever et lidt kaotisk liv og bare ikke får det gjort. Og så er der dem, som jeg virkelig har stærke, stærke følelser for at skælde ud på, og det er de der sådan lidt speltagtige forældre, som tager et meget bevidst valg om ikke at ville vaccinere deres børn. Når jeg oplever det, får jeg nærmest fysisk røde knopper over det hele, for jeg synes simpelt hen, det er så uansvarligt, at de som forældre kender til den risiko, som de sætter ikke bare deres egne børn i, men også andre børn, og alligevel vælger ikke at lade deres børn vaccinere. Altså, jeg kan næsten ikke være i mig selv, når vi har at gøre med den type forældre.

Kl. 15:23

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 15:23

Pernille Bendixen (DF):

Det er også mest de der speltforældre og facebookkulturen, som spørgsmålet egentlig går på.

Så er der alt det her med oplysning og information og kampagner, og der er jeg blevet oplyst om, at international forskning faktisk viser, at de der oplysningskampagner, som man ellers skulle tro virkede, faktisk ikke virker – altså at man som mor får at vide, at hvis man ikke får vaccineret sit barn, kan man faktisk være skyldig i, at et andet barn dør af det osv. Det preller åbenbart simpelt hen af på de der speltforældre.

Kl. 15:23

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 15:23

Børne- og socialministeren (Mai Mercado):

Uden at jeg vil gøre mig til ekspert på det, har jeg det indtryk fra avislæsning, at der kører nogle sådan helt fuldstændig tåbelige myter, bl.a. om vaccinationsprogrammets sammenhæng med autisme. Nu er jeg jo ikke sundhedsminister, så jeg siger alene, at det har der været rejst en debat om, og jeg ved sådan set heller ikke ret meget om det.

Jeg synes, at kernen i det her må være, at forældre lader deres børn vaccinere. Og det, jeg også har noteret mig, er, at der er sket en lille stigning i antallet af de lidt senere vaccinationer, hvilket jeg jo tager som udtryk for, at der er forældre, som simpelt hen har glemmt det og bliver mindet om det: Hov, få lige dit barn vaccineret. Så får de gjort det, og jeg synes egentlig, det vil være den absolut bedste vej, hvis vi kan guide positivt hen imod, at forældre altså tager ansvaret på sig og lader deres børn vaccinere.

Kl. 15:24

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.**Pernille Bendixen (DF):**

Vi er sådan set enige om, at dialog og vejledning og guidning må være vejen frem. Men altså, kunne vi komme dertil, hvor det bliver, som Liberal Alliance har foreslået, altså hvor man simpelt hen tvangsudelukker børn fra daginstitutioner, fordi forældrene nægter at rette ind i forhold til den dialog, der er? Og hvad er det så for nogle konsekvenser, det får for de børn, hvis de ikke må komme i daginstitution? Det kunne jeg godt tænke mig at høre ministerens holdning til.

Kl. 15:25

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 15:25

Børne- og socialministeren (Mai Mercado):

Der er jo i hvert fald en række værktøjer, man kan gribe til, før man ender med en tvangsudelukkelse. Jeg synes, det er værd at kigge på, hvilke redskaber der er til rådighed, og så også være opmærksom på, at der kan være mange forskellige ting på spil for dem, vi kalder speltsegmentet, og som altså tager et meget bevidst, aktivt valg om ikke at ville lade deres børn vaccinere. Der kan det godt være vi måske skal gå lidt hårdere til værks. Men for dem, som er socialt udsatte, og som ikke har fået det gjort, tror jeg ikke nødvendigvis, at en udelukkelse fra et dagtilbud vil være den rigtige vej.

Kl. 15:25

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Tak. Og hermed er spørgsmål nr. 19 afsluttet.

Vi fortsætter til spørgsmål nr. 20, der også er stilet til børne- og socialministeren af fru Pernille Bendixen, Dansk Folkeparti.

Kl. 15:25

Spm. nr. S 998

20) Til børne- og socialministeren af:

Pernille Bendixen (DF):

Vil ministeren forholde sig til Nordfyns Kommunes sagsbehandling og fjernelse af et plejebarn, uden at barnet er blevet hørt, sådan som det ellers skal ifølge Barnets Reform?

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Værsgo.

Kl. 15:25

Pernille Bendixen (DF):

Tak for det. Vil ministeren forholde sig til Nordfyns Kommunes sagsbehandling og fjernelse af et plejebarn, uden at barnet er blevet hørt, sådan som det ellers skal ifølge Barnets Reform?

Kl. 15:26

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 15:26

Børne- og socialministeren (Mai Mercado):

Det er endnu en sag, som har optaget mig meget, men da det jo er en enkeltsag, vil jeg ikke kommentere den, men forholde mig til det rent overordnede, og det er også det, jeg har gjort hidtil. Der skal ikke herske tvivl om, at det at træffe beslutning om at fjerne et barn fra en plejefamilie, som det er vokset op hos, er meget indgribende. Med Barnets Reform blev det slået fast, at barnet og dets behov altid skal være i centrum. Derfor skal børns synspunkter som udgangspunkt også inddrages, inden der bliver truffet beslutninger, som kan vende op og ned på deres liv. For der er langt større chance for at

vælge rigtige og også holdbare løsninger, hvis vi også får inddraget barnet.

Inddragelse af barnet skal selvfølgelig altid ske med en passende vægt og i overensstemmelse med barnets alder, modenhed og funktionsevne. Der kan eksempelvis være tilfælde, hvor barnet er så lille, at det ikke giver mening at afholde en egentlig børnesamtale, men kommunen skal altid tage barnets perspektiv i betragtning i de beslutninger, der bliver truffet om barnet, og den skal også forsøge at få barnets holdning til afgørelsen på anden vis. Det kan eksempelvis ske ved observation, og det kan ske ved at tale med personer i netværket, som barnet er fortrolig med. Derved kan man så indhente et bedre grundlag at stå på.

Det afgørende for mig er, at kommunerne tager udgangspunkt i det enkelte barns behov, når de beslutter, hvilken støtte barnet skal have, og om barnet skal hjemvises til familien. Det er det, der er målet med Barnets Reform.

Kl. 15:27

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 15:27

Pernille Bendixen (DF):

Det er netop, i forhold til at barnet skal i centrum og barnet skal høres i det omfang, det er muligt, at det halter. Det hører vi gang på gang. Barnets Reform er fra 2011, men synes ministeren, at kommunerne er lykkedes med det her? Synes ministeren, at de har fået implementeret Barnets Reform på en ordentlig måde? Nu er der efterhånden gået en hel del år, siden den kom.

Kl. 15:28

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 15:28

Børne- og socialministeren (Mai Mercado):

Overordnet set synes jeg, at kommunerne er lykkedes med at implementere Barnets Reform. Men jeg tror også, at det har været en stor opgave for kommunerne, og jeg tror også, at man kan blive bedre, og at man hele tiden kan kigge indad og se på, om de procedurer og den måde at arbejde på i kommunerne helt flugter med Barnets Reform. Det er simpelt hen for at se på, om man kan komme endnu tættere på og blive endnu bedre i forhold til at implementere den.

Kl. 15:28

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 15:28

Pernille Bendixen (DF):

Men når der så er kommuner, hvor der gentagne gange popper sager op – og det har ikke noget at gøre med den kommune, vi tager udgangspunkt i her, men der er andre kommuner, hvor man gentagne gange ser, at der er dårlige sager, og hvor det virkelig halter – kunne ministeren så ikke igen overveje at lave den her tvungne taskforce? Jeg ved, at jeg har spurgt om det før, nu spørger jeg igen.

Kl. 15:29

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 15:29

Børne- og socialministeren (Mai Mercado):

Hvis man virkelig skal have kommunerne til at ændre deres praksis, altså ændre måden, de laver deres arbejde på i forhold til de beslutninger, der bliver truffet omkring et plejebarn, så tror jeg, at det er

vigtigt, at det er på en god og positiv måde, hvor kommunen er i dialog og altså i samarbejde med taskforce og får kigget på procedurer og på ændringer. Vi kan jo se, at bl.a. Middelfart har haft god gavn af en taskforce, og at det har hjulpet til at hæve kvaliteten i sagsbehandlingen. Og det er det, der er det vigtige for mig.

Jeg kan være bekymret for, om man vil få det samme, hvis man altså tvinger en taskforce ind i en kommune – om man så vil få samme grad af medejerskab til at hæve kvaliteten i sagsbehandlingen. Til syvende og sidst er det vigtige for mig at sikre en bedre sagsbehandling, fordi det er det, der vil være til barnets bedste.

Kl. 15:30

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 15:30

Pernille Bendixen (DF):

Det kan vi godt være enige om, men nu er det jo bare sådan, at der er nogle, der bliver ved med at halte efter. På et eller andet tidspunkt må man jo ligesom trække en streg i sandet. Det tænker jeg også at ministeren vil have behov for, og jeg ved, at den tidligere socialminister Karen Hækkerup har sendt en taskforce af sted i sin tid som minister. Så det er altså en mulighed for ministeren, hvis man synes, at det bliver ved med at halte bagefter. På et eller andet tidspunkt, kan man sige, er den gode dialog jo stoppet, og så bliver man nødt til at gribe til andre værktøjer.

Kl. 15:30

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 15:30

Børne- og socialministeren (Mai Mercado):

Jo, jeg har jo også sendt hyrdebrev ud til kommunerne. Og generelt synes jeg jo, at jeg står for en linje, hvor jeg insisterer på, at de afgørelser, der bliver truffet, skal være til borgerens bedste. Når vi eksempelvis har haft en Jammerbugtsag, har jeg insisteret på, at man, ud over at man laver en korrekt afgørelse og at man følger loven, så også gerne må have en god dialog med borgeren undervejs. Det har jeg faktisk en forventning om som minister.

Så jeg synes egentlig, at jeg har været ude at markere skarpt, at loven er til for at blive overholdt.

Kl. 15:31

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Tak til børne- og socialministeren, og tak til spørgeren. Hermed er spørgsmål 20 afsluttet.

Vi fortsætter til nr. 21, der er stillet til kulturministeren af hr. Orla Hav, Socialdemokratiet.

Kl. 15:31

Spm. nr. S 1009

21) Til kulturministeren af:

Orla Hav (S):

Hvilke initiativer vil ministeren tage for at undgå, at en række museer lukker, som følge af at Arbejdsmarkedets Feriefond har varslet, at den ikke vil eller kan forlænge lån i museerne?

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Værsgo for oplæsning.

Kl. 15:31

Orla Hav (S):

Tak for det, formand. Hvilke initiativer vil ministeren tage for at undgå, at en række museer lukker, som følge af at Arbejdsmarkedets

Feriefond har varslet, at den ikke vil eller kan forlænge lån i museerne?

Kl. 15:31

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 15:31

Kulturministeren (Mette Bock):

Tak for det. Udløberen af den her sag, som jeg tror har overrasket langt de fleste, er jo, at den socialdemokratiske ledede regering i 2014 sammen med Det Radikale Venstre, SF, Venstre og De Konservative besluttede at ændre forholdene for Arbejdsmarkedets Feriefond. Jeg har også forstået på Socialdemokratiet, at man dengang ikke havde intentioner om, at det her skulle lande på den her måde, og det, der kommer til at ske nu, er, at beskæftigelsesministeren i første omgang har indkaldt til et møde med de partier, som stod bag beslutningen i 2014, og så vidt jeg er orienteret, finder det møde sted på fredag, altså den 7. april. Det er det, som kører i beskæftigelsesministerens regi. Jeg følger det selvfølgelig rigtig tæt, fordi det bl.a. handler om en række museer, og jeg har bedt Slots- og Kulturstyrelsen om at komme med en redegørelse for, hvad det her helt konkret indebærer, hvis det bliver ført ud i livet.

Kl. 15:32

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 15:32

Orla Hav (S):

Tak for det svar. Jeg skal jo med det samme sige, at vi godt kan lege en leg om, hvem der har skylden for det her, men jeg tror bare ikke, at der var nogen, der havde forudset, at det her kunne blive konsekvensen, og det, der bekymrer mig, er sådan set konsekvenserne af den beslutning, man har truffet. For konsekvenserne ser ud til at blive, at en række museer, som er en væsentlig del af oplevelsesøkonomien, risikerer at dreje nøglen rundt, desuagtet at de har fået stillet i udsigt, at de lån, der har været givet, har de først haft for en 25-årig periode, rente- og afdragsfrit, og de har fået stillet i udsigt, at de kunne forlænges. Det er jo derfor, det bekymrer mig for museernes vedkommende, og det er derfor, jeg gerne vil have ministeren til at tage nogle initiativer.

Jeg forstår så, at der er lavet en køreplan for at få beskrevet, hvad der kan risikere at gå galt. Jeg er selvfølgelig tilfreds med, at man vil agere på det her grundlag, for det er jo et nødråb fra hele vores kultursektor, som er under et hårdt pres i forvejen i forbindelse med besparelserne på 2 pct. Så jeg skal bare have sikkerhed for, at ministeren sover med støvlerne på og er villig til at gå langt i den her sag for at afbøde de virkninger, som der ser ud til at kunne opstå, som følge af at Arbejdsmarkedets Feriefond har varslet en anden strategi, end de tidligere har gjort. Så det er bare det tilsagn, jeg skal have af ministeren, altså at ministeren sover med støvlerne på.

Kl. 15:34

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 15:34

Kulturministeren (Mette Bock):

Det er jo ikke så behageligt at sove med støvlerne på. Jeg vil bare sige, at jeg tror, vi deler både overraskelsen og også bekymringen, og derfor er jeg sådan set også fortrøstningsfuld, med hensyn til at vi skal finde en løsning. Nogle gange kommer vi som lovgivere til at lave noget, hvor det viser sig, det får nogle konsekvenser, som man måske ikke lige havde forudset ville komme, og så er der jo ikke an-

det at gøre, end at så må vi genbesøge det og så se, hvordan vi får løst den her problemstilling.

Men inden jeg kan sige, hvad jeg så konkret vil skulle gøre, bliver vi nødt til lige at have en beskrivelse af, hvad det er, det her handler om, og så må jeg også have respekt for, at en del af det ligger i et andet ministerium, nemlig i Beskæftigelsesministeriet. Men jeg har da tillid til, at man på det møde, som bliver holdt den 7. april, finder ud af, hvad det er, man eventuelt kan gøre for at afværge uintenderede konsekvenser, hvis det er det, der måtte være tilfældet. Jeg har i hvert fald brug for i første omgang lige at få en nøjere beskrivelse af, hvad det egentlig er for konsekvenser, det her kan have.

Kl. 15:35

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 15:35

Orla Hav (S):

Noget af det, jeg tænker på, er jo sådan set at få ministeren til så hurtigt, som regeringen måtte være afklaret med hensyn til at handle på det her område, at få noget meldt ud til de institutioner, som står, jeg havde nær sagt med skægget i postkassen. For det er jo den situation, de står i. Det er jo en ikke ventet reaktion på noget, som har kørt i rigtig mange år, og nu står de så pludselig og har ikke mulighed for at drive det videre. Så hvornår kan ministeren regne med at melde noget ud i forhold til institutionerne?

Kl. 15:35

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 15:35

Kulturministeren (Mette Bock):

Hastværk er også lastværk, og derfor skal man jo ikke melde noget ud, før man har et overblik over, hvad problemet er, og hvordan vi eventuelt kan afhjælpe det. Så jeg bliver nødt til at tage den tid, det tager, og finde ud af, hvad det er, det handler om, og hvad man eventuelt kan gøre. Jeg synes jo også, at det, at der allerede er indkaldt til et møde med mange partier, så kort tid efter at det her er kommet frem, er et signal om, at det faktisk er noget, som regeringen prioriterer rigtig højt.

Kl. 15:36

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 15:36

Orla Hav (S):

Jeg vil jo selvfølgelig bare tilslutte mig, at hastværk godt kan vise sig at være lastværk, men jeg håber virkelig, at ministeren vil udvise samme, skal vi sige engagement og seriøsitet i forhold til at løse sagen, som ministeren lægger i svarene her. Det synes jeg er rimeligt over for dem, der forsøger at få vores kulturliv til at hænge sammen. Så jeg vil følge sagen.

Kl. 15:36

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 15:36

Kulturministeren (Mette Bock):

Det kan vi så begge to gøre, om ikke med de samme støvler i den samme seng, så dog fra sidelinjen der, hvor vi står.

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Hermed er spørgsmål 21 afsluttet.

Vi fortsætter til spørgsmål 22, som også er stilet til kulturministeren af hr. Orla Hav, Socialdemokratiet.

Kl. 15:36

har været sendt, bl.a. fra Feriefonden, som har givet indtryk af, at man kunne forvente, at der kom en forlængelse, og at man ville kunne arbejde videre, sådan som man hidtil har kendt det, og nu står de så og trækker tæppet væk under institutionerne. Så jeg håber også, at man vil få skabt en sikkerhed under den administration, som Arbejdsmarkedets Feriefond skal udøve i forhold til de opgaver, den skal løse.

Kl. 15:39

Spm. nr. S 1011

22) Til kulturministeren af:

Orla Hav (S):

Hvordan vil ministeren medvirke til at sikre oplevelsesmuligheder for turister i vores land, såfremt en række museer i sommerlandet må lukke, som følge af at Arbejdsmarkedets Feriefond opsiger lån i disse?

Kl. 15:37

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 15:39

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Værsgo.

Kl. 15:37

Orla Hav (S):

Jeg læser op: Hvordan vil ministeren medvirke til at sikre oplevelsesmuligheder for turister i vores land, såfremt en række museer i sommerlandet må lukke, som følge af at Arbejdsmarkedets Feriefond opsiger lån i disse?

Kl. 15:37

Kulturministeren (Mette Bock):

Jeg er helt klar over, at det er en lang række forskellige institutioner, altså ikke kun museer, men det kan også være feriecentre og oplevelsesinstitutioner osv. Så det er jo en lang række af aktiviteter, som har været medfinansieret fra Arbejdsmarkedets Feriefond, og det er selvfølgelig det hele, vi skal kigge på. Det, man jo så må håbe der kommer ud af det, er, at man ligesom får forankret en praksis for, hvordan det er, det skal tolkes, og hvad det så er for en praksis, som vil blive ført fremadrettet. Så jeg tror, vi har en fælles interesse i at få løst den her problemstilling. Det er bare for tidligt for mig nu at sige, hvordan det præcis skal gøres, men det er klart, at vi jo skal gøre alt, hvad vi kan, for at sikre, at turisterne også fremover har lyst til at komme i alle dele af Danmark.

Kl. 15:40

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 15:37

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 15:40

Kulturministeren (Mette Bock):

Til det kan jeg jo kun svare, at jeg sandelig ikke håber, at museer kommer til at lukke. For museer er jo noget af det, som er med til at tiltrække vores turister. Vi har jo rigtig fine og gode museer rundt omkring i hele landet, og der skyder ovenikøbet nye op, så det er jo også afgørende, at vi har attraktioner som vores museer for at tiltrække turister. Så jeg vil foreløbig sige, at ambitionen sådan set er at sikre, at vi ikke risikerer at komme i en situation, som betyder, at noget af det, som vi mener er værdifuldt i vores land, bliver nødt til at lukke. Men som jeg også nævnte i besvarelsen af det foregående spørgsmål, bliver vi nødt til først at have et overblik over problemets omfang, og hvordan vi eventuelt kan håndtere det.

Kl. 15:38

Orla Hav (S):

Jeg er selvfølgelig tilfreds med ministerens svar på, at man også på det her stykke vil være årvågen og rettidig, for det vil jo være en katastrofe for den kystnære turisme, men også i forhold til en lang række andre oplevelsessteder rundt omkring i hele landet, hvor Arbejdsmarkedets Feriefond fuldt ud i overensstemmelse med sit formål har været inde og skabe bedre muligheder for ferieafholdelse og muligheder for en oplevelsesrig fritid for rigtig mange mennesker, at man pludselig trækker tæppet væk under nogle af dem. Så jeg erklærer mig tilfreds med ministerens foreløbige svar og forbeholder mig ret til at vende tilbage.

Kl. 15:41

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 15:38

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 15:41

Orla Hav (S):

Nu omtaler vi vist begge to, at det i høj grad er museer, der ligger under for det her. Jeg er nødt til at gøre ministeren opmærksom på, at når jeg har skrevet »oplevelsesmuligheder«, er det, fordi jeg ved, at der er en bred vifte af forskellige oplevelsessteder, som har nydt godt af at få støtte fra Arbejdsmarkedets Feriefond, helt i overensstemmelse med formålet for Arbejdsmarkedets Feriefond. Jeg står her med en henvendelse fra et kendt oplevelsessted, som risikerer at have lån for 68 mio. kr., der forfalder her og nu, hvis man kører den her procedure igennem, og det kan de ikke indfri, på trods af at det er et populært oplevelsessted, som Oceanariet i Hirtshals er. Jeg har ikke fantasi til at forestille mig, at man pludselig kan tage 68 mio. kr. op af lommen og fortsætte sin drift uændret. Så derfor er det jo afgørende vigtigt, at man ikke alene har fokus på museerne – det er såmænd trangt nok – men at det gælder hele oplevelsesøkonomien.

Så skal jeg jo gøre opmærksom på, at det i forbindelse med min graven i det her har været nogle ganske modsatrettede signaler, der

Kulturministeren (Mette Bock):

Spørgeren skal være så hjertelig velkommen til enhver tid. Jeg kommer gerne, og så håber jeg, at vi kan finde en god løsning på den problemstilling, som er opstået her.

Kl. 15:41

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Hermed er spørgsmål nr. 22 afsluttet. Tak til kulturministeren, og tak til spørgeren.

Som tidligere meddelt er spørgsmål nr. 23 taget tilbage og dermed udgået af dagsordenen.

Vi fortsætter derfor til spørgsmål nr. 24, der er stilet til transport-, bygnings- og boligministeren af hr. Kaare Dybvad, Socialdemokratiet.

Kl. 15:41

Spm. nr. S 969

23) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Kl. 15:43

Christian Rabjerg Madsen (S):

Hvornår har ministeren tænkt sig at fremsætte det lovforslag, som følger op på den folketingsbeslutning, som et flertal i Folketinget vedtog om at indføre en regulering af godstransport i varebiler? (Spørgsmålet er udgået, da det er taget tilbage af spørgeren).

Kl. 15:41

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 15:43

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):
Jo, det mener jeg.

Kl. 15:43

Spm. nr. S 1005

24) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Kaare Dybvad (S):

Hvad er ministerens holdning til, at Københavns Universitets Boligfond på ulovlig vis har udlejet boliger til internationale studerende og forskere, hvilket har resulteret i dyrere huslejer, og vil ministeren igangsætte initiativer for at forhindre, at lignende sager gentager sig?

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 15:43

Kaare Dybvad (S):
Jeg har ikke yderligere.

Kl. 15:43

Skriftlig begrundelse

Der henvises til artiklen »KU's boligfond indrømmer: Tilbagebetaler ulovligt opkrævede gebyrer« i Uniavisen den 28. marts 2017.

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Værsgo for oplæsning.

Kl. 15:41

Kaare Dybvad (S):

Mange tak, formand. Hvad er ministerens holdning til, at Københavns Universitets Boligfond på ulovlig vis har udlejet boliger til internationale studerende og forskere, hvilket har resulteret i dyrere huslejer, og vil ministeren igangsætte initiativer for at forhindre, at lignende sager gentager sig?

Kl. 15:41

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 15:41

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Tak for spørgsmålet. Jeg har læst artiklen, som spørgsmålet er begrundet med. Københavns Universitets Boligfond har tilsyneladende ikke overholdt boliglovgivningen og ulovligt opkrævet visse ekstragebyrer. Dette har fonden erkendt, og den vil tilbagebetale de ulovligt opkrævede beløb. Der er ikke særlig meget at tilføje. Boliglovgivningen skal overholdes. Det er alle parter i sagen enige om. Tak for ordet.

Kl. 15:42

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 15:42

Kaare Dybvad (S):

Mange tak. Ikke desto mindre kan man jo ikke lade være med at tænke på, om de udlejere, der nu er tale om her, har set en særlig fordel i at udleje til nogle lejere, som ikke kender den danske lovgivning, i og med at det jo er internationale studerende og forskere, som er her i meget kort tid, og jeg kan se her i dagspressen, at det drejer sig om 15 mio. kr., som man sammenlagt skal betale tilbage. Det er jo altså alligevel noget af et beløb, når man tænker på, at det er ren husleje, vi snakker om. Mener ministeren ikke, at der er noget problematisk i, at man som dansk udlejer udnytter det forhold, at udenlandske lejere, som er her som studerende eller forskere, ikke i så høj grad er bekendt med den danske lejelovgivning?

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Hermed er spørgsmål 24 er afsluttet.

Vi fortsætter til spørgsmål 25, der er stilet til transport-, bygnings- og boligministeren af hr. Kaare Dybvad.

Kl. 15:43

Spm. nr. S 1006

25) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Kaare Dybvad (S):

Hvordan mener ministeren at det hænger sammen, at regeringen agter at indføre en forsøgsordning med en spærretid for særtransporter med en længde på over 50 m på hverdage i tidsrummet kl. 6-9 og kl. 15-18 på motorvejsstrækningerne E45 fra Hadsten til Kolding og E20 fra Kolding til Odense, men samtidig ikke har planer om at etablere de nødvendige parkeringsarealer og rastepladser for de lange transporter?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til artiklen »DTL: Skal vindmøllevingerne holde i nødsporene?« af den 22. marts 2017 på DTL's hjemmeside.

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Værsgo for oplæsning.

Kl. 15:43

Kaare Dybvad (S):

Hvordan mener ministeren at det hænger sammen, at regeringen agter at indføre en forsøgsordning med en spærretid for særtransporter med en længde på over 50 m på hverdage i tidsrummet kl. 6-9 og kl. 15-18 på motorvejsstrækningerne E45 fra Hadsten til Kolding og E20 fra Kolding til Odense, men samtidig ikke har planer om at etablere de nødvendige parkeringsarealer og rastepladser for de lange transporter?

Kl. 15:44

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 15:44

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Tak for spørgsmålet. Det er korrekt, at regeringen og Dansk Folkeparti er blevet enige om pr. 1. juli 2017 at igangsætte en forsøgsordning med spærretid for særtransporter med en længde på 50 m eller derover. Ordningen gælder på motorvejsstrækningerne E45 fra Hadsten til Kolding V, E20 fra Kolding V til Motorvejskryds Odense samt strækningen E20 fra Skærup til Fredericia i Trekantsområdet.

Spærretiden indføres på hverdage i tidsrummet kl. 6-9 og kl. 15-18, som også er den sædvanlige udstrækning af spærretider.

Jeg er opmærksom på problemstillingen med at skabe plads på rastepladserne for de lange særtransporter. Ved transporter fra Sverige og Tyskland mangler der således parkeringsmuligheder, inden spærretidsstrækningerne nås. Denne problemstilling bliver imødegået ved at anvende og tilpasse den nedlagte rasteplads Kværkeby N på Midtsjælland og inddrage ubenyttede arealer ved Frøslev Ø i Sønderjylland. På begge disse rastepladser vil der blive plads til, at tre lange særtransporter og deres følgebiler kan holde der samtidig. Arealerne vil udelukkende være forbeholdt lange særtransporter og vil ikke være i konflikt med de øvrige trafikanter. Vejdirektoratet er gået i gang med forberedelserne af dette arbejde og forventer, at ombygningen af de to nævnte rastepladser til lange særtransporter vil kunne gennemføres i efteråret 2017.

Kl. 15:45

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 15:45

Kaare Dybvad (S):

Det er jo nyt her. Men ikke desto mindre, hvis man spørger f.eks. DTL, er deres vurdering jo, at den her lovgivning og specielt i forhold til det stykke, der er i det jyske, vil kunne medføre, at man som chauffør på grund af køre-hvile-tids-bestemmelserne vil kunne stille sådan en særtransport eksempelvis i nødsporet på en motorvej. Der må man jo sige, at hvis hensigten er at nedbringe trængslen, hvilket jo er noget, jeg også synes er helt fornuftigt og rettidig omhu fra Transport-, Bygnings- og Boligministeriets side, så hjælper det jo ikke, hvis man har modulbyggeri eller vindmøllevinger eller andre særtransporter stående i et nødsfor. Det giver jo den samme trængsel, som det gør, hvis man overhaler særtransporter. Der er jo de samme problemer forbundet med det, i forhold til at folk nedsætter hastigheden, hvis man har særtransporter i nødsporene.

Ser ministeren ikke en risiko for, at man simpelt hen svækker de erhverv, som producerer de her ting? I Løgstør ligger der en stor producent af modulbyggeri, som skal transportere deres moduler videre ud i landet. I Aalborg producerer man vindmølledele osv. Risikerer man ikke, at nogle af de her virksomheder simpelthen mister konkurrencekraft, fordi deres transporter ikke kan blive transporteret lige så nemt og lige så smidigt som før?

Kl. 15:46

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 15:46

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Det er jo ikke lovligt at parkere lastbiler i nødsporet eller at parkere der i det hele taget. De er til nødparkeringer, kan man sige. Det er jo også derfor, vi etablerer disse to parkeringsmuligheder, som ikke er der i dag, men som vi etablerer, som følge af at vi vedtager disse spærretider. Dermed bortfalder relevansen af hr. Kaare Dybvads andet spørgsmål, som virker, som om det er formuleret, før hr. Kaare Dybvad hørte om, at vi etablerer disse to rastepladser.

Kl. 15:47

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 15:47

Kaare Dybvad (S):

Det sidste har ministeren ret i, men ikke desto mindre er hverken Frøslev eller Kværkeby nord for Hadsten, det er faktisk syd for, så

vidt min geografi siger mig. Så hvis det eksempelvis er en virksomhed i Nordjylland, som transporterer ting sydover, er de jo ramt af præcis det samme problem, lige meget om de, når de er igennem den her strækning, kan parkere i Frøslev. Det redder jo ikke en nordjysk virksomhed fra Løgstør eller Aalborg, at man kan parkere i Sønderjylland eller på Midtsjælland.

Kl. 15:47

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 15:48

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Den besked, jeg har fået fra Vejdirektoratet, er, at det er de to rastepladser, der er behov for, og ikke mere end det, og den besked holder jeg mig til.

Kl. 15:48

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 15:48

Kaare Dybvad (S):

Jeg har ikke mere.

Kl. 15:48

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Herved er spørgsmål nr. 25 afsluttet. Tak til spørgeren.

Vi fortsætter til spørgsmål 26, der er stilet til transport-, bygnings- og boligministeren af hr. Claus Kvist Hansen, Dansk Folkeparti.

Kl. 15:48

Spm. nr. S 1007 (omtrykt)

26) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Claus Kvist Hansen (DF):

Er ministeren enig i, at når østeuropæiske chauffører, der kører for IKEA i Danmark og Sverige, arbejder for ca. 3.500 kr. i løn om måneden, mens en dansk eksportchauffør får ca. 16.000 kr. om måneden, så er det social dumping og direkte årsag til, at den danske vognmandsbranche er truet på sit eksistensgrundlag?

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Værsgo for oplæsning.

Kl. 15:48

Claus Kvist Hansen (DF):

Er ministeren enig i, at når østeuropæiske chauffører, der kører for IKEA i Danmark og Sverige, arbejder for ca. 3.500 kr. i løn om måneden, mens en dansk eksportchauffør får ca. 16.000 kr. om måneden, så er det social dumping og direkte årsag til, at den danske vognmandsbranche er truet på sit eksistensgrundlag?

Kl. 15:48

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Ministeren.

Kl. 15:48

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Tak for spørgsmålet om østeuropæisk arbejdskraft i Danmark. Lad mig starte med at sige, at når det kommer til en vurdering af de konkrete eksempler på lønniveauer, som spørgeren nævner, så mener jeg, det ligger uden for rammerne af et mundtligt § 20-spørgsmål, da det ikke er muligt for mig at validere de konkrete tal på den korte tid, der går, fra spørgsmålet stilles, til det skal besvares her i salen.

Der er jo bl.a. tale om forhold, som er fastsat af arbejdsmarkedets parter.

Kl. 15:52

Men hvis spørgeren stiller mig et spørgsmål via Transport-, Bygnings- og Boligudvalget vil jeg meget gerne undersøge det nærmere. Jeg vil dog gerne slå fast, at det skal være hævet over enhver tvivl, at hvis man kører godskørsel i Danmark, skal man overholde de regler, der gælder i Danmark. Det gælder, hvad enten chaufføren er dansk, polsk, tysk eller filippinsk.

Samtidig forstår jeg spørgsmålet således, at det drejer sig om cabotagekørsel. Her synes jeg det er vigtigt at vi skelner mellem lovlig og ulovlig cabotagekørsel. Lad mig her henvise til to af mine forgængere på ministerposten, hr. Henrik Dam Kristensen og hr. Magnus Heunicke; mere specifikt vil jeg henvise til et svar til Folketingets Transportudvalg fra 2015, hvor hr. Magnus Heunicke erklærer sig enig i tidligere transportminister Henrik Dam Kristensens udtalelse fra 2011, som jeg nu citerer:

»Her vil jeg gerne kraftigt understrege, at ikke al kørsel med udenlandske lastbiler i Danmark er ulovlig, og det er ikke enhver aflønning, der ligger under dansk overenskomst, som er lig med social dumping. Det synes jeg selvfølgelig også er vigtigt at huske på.«

Vilkårene i vejtransportsektoren er et emne, som bliver diskuteret i hele Europa. Det gør det, fordi det er et område, som i høj grad er reguleret på EU-plan, og det synes jeg er vigtigt at vi holder os for øje, når vi diskuterer det. Europa-Kommissionen vil som bekendt snart fremlægge sine forslag til en revision af reglerne på vejtransportområdet. Regeringen har været og er stadig aktiv i arbejdet med at påvirke Kommissionen forud for fremsættelsen af forslagene.

I januar underskrev jeg i Paris en fælles erklæring for en vejtransportalliance sammen med otte andre lande. Budskabet herfra er klart: Vi skal finde fælles europæiske løsninger på de fælles europæiske udfordringer, som vejtransportsektoren står over for. Det gælder bl.a. for cabotagekørsel, hvor regeringen arbejder på klarere og enklere regler. Regeringen ønsker regler, som er lettere at håndhæve, og som kan begrænse omfanget af ulovlig cabotagekørsel i Danmark. Tak for ordet.

Kl. 15:51

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 15:51

Claus Kvist Hansen (DF):

Tak for det. Jamen det er sådan set fair nok, at ministeren ikke vil gå ind at give en nærmere besvarelse uden at have valideret de her oplysninger, som fremgår af mit spørgsmål. Men lad os da bare sige det sådan, at hvis der er en markant forskel i lønniveau, uden angivelse af hverken den ene eller den anden, og at den lave løn gives til chauffører, som man må sige har en ret stor forekomst af, hvad skal vi sige, overtrædelser af samtlige bestemmelser inden for transportområdet, så er det da – det går jeg ud fra ministeren vil give mig ret i – social dumping.

Det overrasker mig, at ministeren bruger så meget tid på at forklare, hvorfor han ikke vil besvare spørgsmålet, og refererer til tidligere spørgsmål og svar frem for at tage en klar og aktiv stilling og melde sig ind i kampen imod social dumping. For mens ministeren og undertegnede står her og knevrer, er det jo sådan, at danske chauffører bliver udkonkurreret på lovlige vilkår, men også på ulovlige vilkår. Og der savner jeg altså lidt mere handlekraft fra ministerens side.

Kl. 15:52

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Lad mig først sige, at der en meget, meget lav arbejdsløshed blandt danske chauffører, og at transportbranchen oplever en mangel på danske chauffører, når de skal have besat stillinger. Der er kurser, man kan tage, og hvis man gennemfører det chaufførkursus, er man garanteret job som dansk chauffør. Så det er sådan set ikke rigtigt, at danske chauffører bliver udkonkurreret for øjeblikket. Der er tværtimod en mangel på danske chauffører.

Dernæst vil jeg sige, at jeg er enig med hr. Claus Kvist Hansen i, at hvis man bryder regler og opnår en konkurrencefordel derved, er der tale om unfair konkurrence, og hvis de regler, man bryder, er nogle, der har med sociale forhold at gøre, så er der også tale om social dumping.

Kl. 15:53

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 15:53

Claus Kvist Hansen (DF):

Tak til ministeren. Vedrørende spørgsmålet om den danske vognmandsbranche og antallet af chauffører jamen så hør lige en gang: Hvis ministeren eller undertegnede var ung og havde en fremtid foran sig og skulle til at vælge, hvilken uddannelse vi skulle have, ville vi så vælge et fag, som er udsat for så massiv konkurrence udefra, og hvor skiftende transportministre gennem de seneste utallige år har udvist en ret svag vilje til at gå ind og bekæmpe den ulovlige sociale dumping? Nej. Jeg mener bestemt ikke, at man kan klandre unge mennesker for, at de ikke føler sig draget mod lastbilerhvervet, fordi ministrene jo ikke helt synes at kere sig om de danske arbejdspladser. Det var det første.

Det andet handler om at bryde reglerne. Igen: Denne problemstilling har jo været oppe at vende igennem mange år. Og så kan jeg igen godt undre mig over, hvorfor skiftende ministre ikke på et langt tidligere tidspunkt har været inde at få reguleret det her område. Er det ikke lidt sent at være ude?

Kl. 15:54

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 15:54

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Der har været et løbende arbejde – af mig, af min forgænger, Hans Christian Schmidt, af hans forgænger, Magnus Heunicke osv. osv. – med at få den danske holdning til cabotage og social dumping osv. formidlet ind i EU-systemet for at påvirke de processer, der er der. Så jeg er helt uenig med hr. Claus Kvist Hansen, når han siger, at der ikke er blevet gjort noget. Der er blevet gjort mange ting.

Jeg kan måske forstå, hvis man beskylder en Liberal Alliance-minister – med de ting, som Liberal Alliance-medlemmer af Folketinget har sagt – for ikke at have gjort nok ud af det her. Jeg kan forstå, hvis man har den mistanke. Men jeg fortsætter det arbejde, som er blevet gjort. Det, jeg så overhovedet ikke kan forstå, er, hvordan hr. Claus Kvist Hansen kan tro, at de socialdemokratiske forgængere, jeg har haft, heller ikke har gjort noget.

Kl. 15:54

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Claus Kvist Hansen (DF):

Jamen jeg anklager ikke nogen for noget som helst, og jeg antyder ikke ret meget. Jeg konstaterer bare, at der så i det mindste ikke er kommet konkrete resultater på banen. Ministeren hævder, at der er sket et stort arbejde. Ja, ja, men kan ministeren nævne fem eksempler på, at man er kommet vognmandsbranchen til hjælp inden for de sidste par år på det her område? Det kunne jeg godt tænke mig at vide.

Når det handler om baggrunden for, hvorfor der ikke er sket så meget, så kan man sige, at én ting, som de skiftende transportministere jo i hvert fald har haft tilfælles, er deres glødende hang til et styrket EU-samarbejde. Det kunne jo måske være forklaringen på, at man ikke har været i stand til at slå igennem i EU-regi for bedre forhold for danske chauffører.

Kl. 15:54

ning til at rydde op i særregler på området og bygge flere almene boliger?

Kl. 15:57

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 15:57

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Tak for spørgsmålet. Jeg synes, at det helt centrale ved ventelister til de almene boliger er, at de er gennemsigtige, og at de mennesker, som skriver sig op, ved, hvad de kan regne med. I dag kan kommunen anvise til en del af boligerne i den almene boligsektor, og der er interne ventelister og regler for bytte af lejligheder. Det kan selvfølgelig på den ene side være med til at komplicere systemet for ventelister og gøre det uigennemskueligt, hvornår man kan få en bolig. På den anden side tjener reglerne også et formål, navnlig for så vidt angår den kommunale anvisningsret.

Men jeg er åben over for at tage en politisk drøftelse af reglerne og se på, om de skal justeres. Jeg vil ikke afvise, at der er for mange særregler, som der burde ryddes op i. Når det er sagt, mener jeg ikke, at løsningen på de lange ventelister til de mest attraktive almene boliger er at lade den almene boligsektor vokse. Jeg mener snarere, at vi skal se på, om forsyningen af nye boliger i byerne er hæmmet af uhensigtsmæssig regulering af mulighederne for at bygge nye boliger uanset ejerforhold.

Kl. 15:58

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 15:58

Jan Johansen (S):

Tak for svaret. Jeg er da glad for, at ministeren synes, det er lang tid at skulle stå på en venteliste i 10 år og stadig væk ikke have fået tilbudt en almennyttig bolig. Jeg er meget uenig med ministeren i, at det ikke er almennyttige boliger, der skal bygges noget mere af. Vi ved jo, at f.eks. i de store byer stiger priserne helt vildt på boliger. Man er faktisk bange for en boligbølge. Og derfor mener jeg, at hvis der skal bo mennesker med almindelige indtægter, er det ikke den strategi, som ministeren har lagt, man skal bruge, altså at det skal være ejerboliger, der skal bygges. Jeg mener, at der skal bygges flere almennyttige boliger.

Så vil ministeren prøve at være med til at skaffe flere billige boliger i de store byer, hvor der er et befolkningsmæssigt pres i forhold til at flytte dertil?

Kl. 15:59

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 15:59

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Hvis man kommer som nyttilflytter til København eller til Aarhus og melder sig ind i et boligselskab og bliver skrevet op på en venteliste, er det, der i høj grad forhindrer, at man kommer hurtigt ind i en bolig, det forhold, at andre, som er internt i den boligorganisation i forvejen, har forrang til at få en ny bolig der, som man så ikke selv kan få, plus at de beboere, som allerede har en bolig, har ret til at bytte den med andre, som så kommer ind og springer en over på ventelisten, selv om de slet ikke står på ventelisten. Sådan nogle regler er med til at gøre, at ventelisterne bliver lange. Det kan man godt kigge på at gøre noget ved. Det er ikke mit indtryk, at det tidligere har været socialdemokratisk politik at gøre det.

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 15:55

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Jeg kan da nævne, at der er blevet afsat midler til ekstra kontrol. Dansk Folkeparti har jo også været med til afsætte de midler, senest i politiforliget. Så det må hr. Claus Kvist Hansen da være vidende om, altså at det da i hvert fald er blevet gjort.

Så vil jeg sige omkring folks glødende tilhængerhjerter i forhold til EU, at lige præcis på det her område er der jo generelt en bred enighed i Folketinget om, at man skal afvige de normale principper for det indre marked, hvor der er fri bevægelighed for transport og varer og handel og arbejdskraft hen over grænserne, og i stedet sætter man grænser op via cabotageregler. Så det, at folk går ind for EU, afholder dem åbenbart ikke fra at mene, at det her er et særligt tilfælde, der ikke skal gælde normale EU-principper for.

Kl. 15:56

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Herved er spørgsmål 26 afsluttet. Tak til spørgeren.

Vi fortsætter med spørgsmål 27, der er stilet til transport-, bygnings- og boligministeren af hr. Jan Johansen, Socialdemokratiet.

Kl. 15:56

Spm. nr. S 1018

27) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Jan Johansen (S):

Mener ministeren, at de lange ventelister i den almene boligsektor, som betyder, at nogle efter flere årtier på venteliste stadig ikke har udsigt til deres drømmebolig, giver anledning til at rydde op i særregler på området og bygge flere almene boliger?

Skriftlig begrundelse

Spørgsmålet stilles bl.a. på baggrund af artiklen »V-ordfører: Lang ventetid er et luksusproblem« fra Altinget den 9. marts 2017.

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Værsgo til oplæsning.

Kl. 15:56

Jan Johansen (S):

Tak for det, hr. formand. Mener ministeren, at de lange ventelister i den almene boligsektor, som betyder, at nogle efter flere årtier på venteliste stadig ikke har udsigt til deres drømmebolig, giver anled-

Så vil jeg sige, at der findes byer i verden, hvor der er stor tilgang af personer, som gerne vil bo der, men hvor priserne alligevel ikke stiger væsentligt. Det er, fordi der ikke er så skrap en regulering i forhold til at bygge nyt, som der er i de danske byer. Hvis vi gerne vil have, at boligudbuddet skal kunne følge med bolig efterspørgslen i de byer, som folk flytter til, skal vi gøre det lettere at bygge nye boliger i de byer. Og det har vi en udfordring med i Danmark.

Kl. 16:00

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 16:00

Jan Johansen (S):

Jeg mener nu helt klart, at grunden til, at der er pres på i f.eks. Aarhus og København, er, at der ikke er boliger nok. Jeg mener så til gengæld omvendt ikke det, ministeren tror: at hvis man giver hele markedet frit, falder priserne på boliger. Jeg kan se, at det hele eksploderer totalt i New York, i London og rigtig mange steder, hvor markedet altså er frit. Og derfor mener jeg, at det er den helt forkerte vej, ministeren vil gå.

Hvis ministeren gerne vil have, at vi skal have en god sammensætning af befolkningen, også i de store byer, så det ikke kun bliver rigmandsghettoer, så mener jeg, at vi skal bygge nogle flere billige boliger. Og vi må jo erkende, at det ikke er det, markedet er præget af – og slet ikke i København og i Aarhus.

Kl. 16:01

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 16:01

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):
Boligmarkedet i New York og i London er heftigt reguleret på en måde, som minder om den i de danske byer. Kigger man derimod mod storbyen Houston i Texas, vil man se, at reguleringen der er meget, meget mindre. Det er en by, som på grund af erhvervsudvikling tiltrækker rigtig mange mennesker fra hele USA til at bo der, og alligevel oplever byen ikke voldsomt stigende priser – fordi der er mulighed for at omdanne erhverv til bolig, fordi der er mulighed for at gøre tre etager til syv etager osv. osv., altså på en måde, som der slet ikke er mulighed for at gøre det på i de danske byer.

Hvis vi giver mulighed for, at der kan bygges boliger, når der er større efterspørgsel, så vil vi også opleve, at vi i Danmark ikke behøver at have så stigende boligpriser, som vi ser det for øjeblikket.

Kl. 16:02

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 16:02

Jan Johansen (S):

Altså, vi vil gerne være med til at kigge på, om vi kan gøre noget, så der kan bygges flere boliger – også boliger til mennesker med almindelige indtægter. Det vil vi gerne hjælpe ministeren med. Jeg ved ikke, om vi lige tænker de samme tanker, men det kan vi jo lade komme an på en prøve. Men jeg mener sådan set, at det bedste er, at der kommer flere boliger, fordi der er flere, der flytter til.

Så vil jeg til sidst spørge ministeren: Har ministeren nogen forslag til tiltag, altså forslag til noget, der kan gøres for at få ventelisterne ned? Og hvordan vil man realisere det?

Kl. 16:02

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Det kigger jeg på for øjeblikket, altså om der er muligheder for at gøre noget, og om de muligheder eventuelt vil kunne tiltale et flertal i Folketinget – for jeg kan jo ikke gøre det alene.

Men jeg vil helt generelt sige, at det der med at acceptere, at boligpriserne generelt stiger og stiger, fordi det er svært at bygge nyt i en by, og så bygge nogle få boliger, hvor man holder priserne kunstigt nede i forhold til resten af udviklingen på markedet, og som nogle få heldige mennesker får lov til at bo i, fordi de har de rette forbindelser eller har skrevet sig op på det rigtige tidspunkt, synes jeg ikke er en attraktiv måde at gøre det på – når man i stedet kunne sørge for, at det generelt er lettere at bygge nyt, sådan at vi holder de generelle boligpriser nede.

Kl. 16:03

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Hermed er spørgsmål nr. 27 afsluttet.

Vi fortsætter med spørgsmål nr. 28, der er stilet til transport-, bygnings- og boligministeren, af hr. Jan Johansen, Socialdemokratiet.

Kl. 16:03

Spm. nr. S 1019

28) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Jan Johansen (S):

Hvad er ministerens holdning til forslag om, at man skal kunne få fjernet lejligheder, der har været lejet ud i 60 dage på 1 år fra Airbnb's liste, da der er risiko for, at lejligheder, der udlejes gennem Airbnb i de dele af landet, hvor der i forvejen er boligmangel, bruges som de facto-hoteller, som omtalt på www.altinget.dk?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til debatartikler på Altinget om emnet bl.a. fra direktøren for LLO i hovedstaden.

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Værsgo for oplæsning.

Kl. 16:03

Jan Johansen (S):

Tak for det. Hvad er ministerens holdning til et forslag om, at man skal kunne få fjernet lejligheder, der har været til leje ud over de 60 dage på 1 år, fra Airbnb's liste, da der er risiko for, at lejligheder, der udlejes gennem Airbnb, i de dele af landet, hvor der i forvejen er boligmangel, bruges som de facto-hoteller, som omtalt på www.altinget.dk?

Kl. 16:04

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Ministeren.

Kl. 16:04

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Tak for spørgsmålet. Deleøkonomi kan også på boligområdet være en stor gevinst for samfundet. Det giver en bedre udnyttelse af vores ressourcer til gavn for både den, der låner, og for den, der låner ud. Men det er klart, at der er behov for at skelne mellem deleøkonomi og egentlig erhvervmæssig virksomhed.

I vores lovgivning findes der ikke præcise regler om, hvilke krav der gælder for korttidsudlejning af helårsboliger. Det antages i dag, at en udlejning på op til 42 dage vil være i overensstemmelse med lovgivningen. Det har tidligere boligministre tilkendegivet, herunder

socialdemokratiske ministre. Jeg synes umiddelbart, det lyder som et fornuftigt niveau, fordi det svarer til de 6 uger, hvor de fleste holder ferie og dermed kan være væk fra deres bolig.

Men der er som sagt ikke nogen præcise regler i lovgivningen, og denne usikkerhed om reglerne er en barriere og giver problemer for både ejere og lejere. Jeg vil derfor gerne have, at vi lovfæster en grænse for korttidsudlejning for at fjerne enhver tvivl om reglerne hos borgere, virksomheder og myndigheder.

Det fremgår af regeringsgrundlaget, at regeringen vil fremlægge en strategi for deleøkonomi i løbet af 2017. Spørgsmålet om korttidsudlejning af boliger er et af de centrale deleøkonomiske områder og vil derfor naturligt indgå i strategien. Jeg regner i forlængelse heraf med at invitere til drøftelser om problemstillingen. I den forbindelse vil det også være naturligt at overveje, hvordan man kan sikre kontrol af overholdelsen af grænsen. Tak for ordet – står der så her – men jeg skal også lige svare angående Amsterdam og de 60 dage. Jeg synes, det er helt fint, hvis byer aftaler sådan nogle ting med Airbnb, og hvis danske byer ønsker at lave lignende aftaler med Airbnb, er jeg bestemt åben over for det og ser ingen problemer med det.

Kl. 16:06

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 16:06

Jan Johansen (S):

Jeg er rigtig glad for, at ministeren tilkendegiver, at der skal reguleres inden for deleøkonomi. Jeg ved jo, at ministeren lige har fået vedtaget et lovforslag om Uber og kender konsekvensen af det, hvis der ikke er regler for den slags. Jeg synes jo, det er en god idé med noget deleøkonomi, men der skal bare være regler for det. Og jeg må sige, at i de skrækscenarier, man har set rundtomkring i nogle store byer, bl.a. London og New York, er der tydelige tegn på, at hele boligområder egentlig er opkøbt og kun bliver brugt til deleøkonomi.

Så kan man løfte en lille smule mere af sløret for, hvad ministeren gerne vil gøre ved det her? Er det noget tilsvarende som med Uber, hvor man prøver at begrænse det og ser på, at der er nogle ting, der skal betales, altså at der er nogle ting, der skal hænge sammen for f.eks. hele hotelbranchen her i landet?

Kl. 16:07

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 16:07

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):
Det, der gælder for den taxaftale, der er lavet, er, at vi fortsat skal sikre, at vognmænd og chauffører betaler den skat, der skal betales. Det har vi i hvert fald sikret med den aftale, og vi kunne også have sikret det på en anden og mere åben og dynamisk måde, som regeringen foreslog, men det var der desværre ikke flertal for i Folketinget.

Jeg mener, at de samme principper bør være gældende for at udleje gennem Airbnb, altså at hvis der skal svares skat af det, skal der svares skat af det, og så bør vi have nogle systemer, der fanger, at den skat bliver betalt.

Kl. 16:07

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 16:07

Jan Johansen (S):

Det var jo nogle af de tanker, som jeg også gik med, f.eks. begrænsning af udlejning af boliger til feriemål, og et eksempel på det kunne være maksimalt 4 uger om året; det kunne være betaling af indkomstskat ved udlejning ud over det, der er i reglerne – der er jo regler i dag for at leje sit sommerhus ud for en vis portion penge – så vi er sikre på, at der bliver betalt skat. Jeg mener, at et af de punkter, som man også skal tage fat i, er ikke at afskaffe muligheden for, at der skal være bopælspligt, for vi kan jo se andre steder, at hvis bopælspligten bliver afskaffet, er der hele boligområder, som bliver købt op, og som kun bliver brugt til udlejning gennem Airbnb.

Kl. 16:08

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 16:08

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Jeg synes, hr. Jan Johansen sagde noget om maks. 4 uger. Det vil jeg synes er for lidt. Altså, når det handler om deleøkonomi, som vi taler om her, så synes jeg, at 6 uger må være en eller en minimumsgrænse, for i Danmark har vi sådan gennemsnitligt 6 ugers ferie om året, og det er inden for en deleøkonomisk overskrift, at man kan leje sin lejlighed ud til andre, hvis man er væk, fordi man holder ferie. Det er god deleøkonomi, og det er god anvendelse af ressourcer, af lejligheder, der ellers ville stå tomme, fordi man er væk på ferie. Det bør vi støtte og anspore til.

Med hensyn til en generel regel synes jeg virkelig, at kommunerne her bør have noget at skulle have sagt. Hvis en kommune ikke har nogen problemer med, at man lejer ud i 8 uger eller 10 uger, eventuelt i bestemte områder i kommunen, har jeg heller ikke nogen problemer med, at en kommune har sådan nogle regler.

Kl. 16:09

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 16:09

Jan Johansen (S):

Jeg vil slutte af med at konkludere, at jeg kan høre, at vi kommer til at drøfte det her med ministeren, og det glæder jeg mig sandelig til. Vi har lidt forskellige opfattelser af, hvordan og hvorledes det skal være. Men det skulle jo gerne være en fordel for alle parter, at der er regler for det, så vi kan styre udviklingen og vi får den skat ind, som vi skal have, og så vi ikke får store områder, hvor der kun bliver lejet ud. Jeg glæder mig til den forhandling.

Kl. 16:10

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 16:10

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Jeg synes, vi bør være enige om, at det ikke nødvendigvis er os her i Folketinget, der skal styre det. Hvis en kommune har et ønske om at gøre det på en bestemt måde, står de kommunale politikere jo til ansvar for deres egne vælgere i kommunen, og så synes jeg da ikke, at vi skal komme her fra Folketinget og sige: Nej, sådan må I ikke gøre det. Så en eller en minimumsgrænse på f.eks. 42 dage eller måske lidt flere er jeg åben over for, men derudover synes jeg, at kommunerne bør have lov til at bestemme det.

Kl. 16:10

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak til begge parter, hr. Jan Johansen fra Socialdemokratiet og transport-, bygnings- og boligministeren.

Der er ikke flere spørgsmål i spørgetiden i dag, og hermed er spørgetiden afsluttet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) 1. behandling af lovforslag nr. L 159:

Forslag til lov om ændring af lov om hold af dyr. (Bemyndigelse til fastsættelse af regler om obligatorisk hygiejnekursus for visse personer, der håndterer svin m.v.).

Af miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen).

(Fremsættelse 15.03.2017).

Kl. 16:10

Forhandling

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Forhandlingerne er åbnet, og den første, vi giver ordet til, er hr. Simon Kollerup fra Socialdemokratiet og fra Nordvestjylland, Thy, nærmere bestemt. Værsgo.

Kl. 16:11

(Ordfører)

Simon Kollerup (S):

Tak for det. Det var noget af en introduktion. Tak, formand.

Med det her lovforslag bliver det foreslået at give miljø- og fødevareministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om deltagelse i et obligatorisk hygiejnekursus for visse personer, der håndterer svin. Endvidere foreslås det, at miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om formen af og indholdet i det obligatoriske kursus.

Forslaget udløber af handlingsplanen mod husdyr-MRSA og fødevare- og landbrugspakken og har dermed været et stykke tid undervejs. Set fra mit perspektiv er det dybt kritisabelt, at der er gået så lang tid, fra at MRSA-handlingsplanen blev vedtaget, til at kurset nu ser ud til at blive virkelighed. Formålet med hygiejnekurset er at styrke indsatsen mod husdyr-MRSA og skal kort fortalt bidrage til, at der er færre mennesker, som bliver smittet med MRSA ved at forbedre hygiejnen i stalde og derved sikre, at MRSA ikke overføres fra stalden og videre ud i samfundet.

MRSA er et forhold, som vi tager meget alvorligt i Socialdemokratiet, og som der skal tages hånd om. Der er brug for ambitiøse tiltag, som kræver et tæt samarbejde med landbrugserhvervet og sundhedssektoren samt en ambitiøs forskningsindsats, der kan tilvejebringe den fornødne viden om husdyr-MRSA. Vi mener også, at fokus på hygiejnetiltag og arbejdsmiljø er af væsentlig betydning for MRSA-indsatsen. Derfor er vi også positive over for, at der fastsættes krav om, at de mennesker, der håndterer svin, skal gennemføre et hygiejnekursus.

I Socialdemokratiet er vi til gengæld bekymrede over, at kurset alene baserer sig på e-learning. Det flugter ikke med ekspertgruppens anbefalinger, der gjorde det klart, at e-learning alene skulle være et supplement til eksempelvis klasseundervisning. Det er simpelt hen for slapt set med vores øjne, og vi deler til fulde de bekymringer, der bl.a. er blevet rejst af Dyrlægeforeningen og af NNF. Samtidig er det opsigtsvækkende, at regeringen nu flygter fra den del af landbrugspakken, der handler om hygiejnekurset. Af landbrugspakken fremgår det klart, at hygiejnekurset skal gennemføres i regi af

AMU. Det er ikke tilfældet, og jeg håber, at vi kan få et klart svar på, hvad der ligger til grund for, at regeringen har valgt at trods fødevare- og landbrugspakken. Hvorfor mener regeringen, at e-learning er bedre end klasserumsundervisning?

Vi håber i Socialdemokratiet, at vi i udvalgsarbejdet kan finde fælles fodslag her i Folketinget og dermed sikre, at der udarbejdes et hygiejnekursus, der flugter mere med anbefalingerne fra MRSA-arbejdsgruppen, ekspertgruppen. Vi er nemlig nødt til at tage den her problemstilling alvorligt og lytte til den ekspertgruppe, som vi selv har nedsat.

Kl. 16:14

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Der er en kort bemærkning fra fru Pia Adelsteen. Værsgo.

Kl. 16:14

Pia Adelsteen (DF):

Tak for det. Det er lidt i forlængelse af ordførerens sidste bemærkning, hvor han spurgte, hvorfor ministeren mener, at AMU-kurser er dårligere end e-learning. Man kunne måske vende den om, så jeg vil egentlig bare gerne spørge: Mener Socialdemokratiet, at e-learning-kurser er dårligere end at sidde på en skolebænk?

Kl. 16:14

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ordføreren.

Kl. 16:14

Simon Kollerup (S):

Ja, det mener vi, og det mener vi, ud fra at arbejdsgruppen har indstillet til, at e-learning skal være et supplement, men også ud fra at de personer, som det her kursusforhold vedrører, altså NNF'erne og 3F'erne – dem, som arbejder med at håndtere svin, og det er jo primært 3F'erne, fordi det foregår ude i staldene – siger, at man får den bedste effekt af undervisningen, når der er klasserumsundervisning. Så bl.a. ud fra de betragtninger, der kommer fra lønmodtagerne, der har udtrykt ønske om decideret klasserumsundervisning, så føler jeg mig ikke i tvivl om, at klasserumsundervisning ville være bedre end e-learning, og måske kan de to supplere hinanden.

Kl. 16:15

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 16:15

Pia Adelsteen (DF):

Når jeg spørger, er det jo, fordi man i rigtig mange undervisningssituationer faktisk bruger e-learning. Jeg skal bare høre, om det er Socialdemokratiets overordnede holdning, at hvis man har taget et kursus via e-learning, er man dårligere uddannet, end hvis man har siddet i et klasselokale, for sådan hører jeg det.

Kl. 16:15

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ordføreren.

Kl. 16:15

Simon Kollerup (S):

Så tror jeg lidt, man fra Dansk Folkepartis side hører det, som man gerne vil høre. Altså, det, som bliver sagt, er meget, meget klart, og det er, at når lønmodtagerne, som er dem, der skal gennemføre det her obligatoriske kursus, siger, at man vil få den største effekt af også at have klasserumsundervisning, så lytter vil til det og siger, at så bør man udforme det her kursus sådan, at i hvert fald en del af det kan være klasserumsundervisning. Derfor kunne jeg godt tænke mig sammen med Dansk Folkeparti til gavn for de mennesker, der løber

den her risiko for eksponering i staldene, at finde frem til en løsning, hvor man måske både kan have e-learning og klasserumsundervisning. Det ville være en fin måde at lande sagen på.

Kl. 16:16

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Der er ikke flere korte bemærkninger, så vi siger tak til hr. Simon Kollerup. Den næste ordfører er fru Pia Adelsteen, Dansk Folkeparti. Velkommen.

Kl. 16:16

(Ordfører)

Pia Adelsteen (DF):

Tak for det. Som den tidligere ordfører netop sagde, går det her jo ud på, at vi forsøger at lave nogle kurser, så vi kan forbedre hygiejnen, og så vi kan reducere den mængde af husdyr-MRSA, som mennesker passivt kan være med til at viderebringe til det omgivende samfund, sådan at vi undgår eller minimerer risikoen for smitte. Vi har jo en handlingsplan om MRSA, og det her er så noget af det.

I min optik er det helt fint, at det er et e-learningkursus, det må jeg sige. Jeg synes, det er godt. Når jeg siger det, er det, fordi mange af dem, der har med svin at gøre, er ude på landet, og nogle gange er det altså ikke så nemt at komme ind til et AMU-kursus eller et AMU-sted, hvor man så kan få klasseundervisning. Derfor synes jeg faktisk, det her er godt. Det betyder ikke, at man bliver dårligere uddannet. Sådan ser jeg ikke på det. Jeg mener rent faktisk, at e-learning kan være en rigtig god måde at lære nyt på.

Det betyder også, at hvis man ikke arbejder med svin, men synes, at det kunne være relevant at tage kurset, jamen så har man mulighed for at gøre det uden nødvendigvis at skulle møde op i et klasse-lokale. Og det anser vi i Dansk Folkeparti for at være ganske glimrende – selv om det også er højteknologisk, hvis jeg må sige det sådan.

Så vi støtter forslaget fra Dansk Folkepartis side.

Kl. 16:17

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Hr. Simon Kollerup kvitterer med et spørgsmål.

Kl. 16:18

Simon Kollerup (S):

Tak for det, og tak for ordførertalen. Jeg får lyst til at spørge, om det ikke gør indtryk på Dansk Folkeparti, når de lønmodtagere, der skal igennem det her kursusforløb – uanset hvor i landet de bor, og uanset om det er på landet eller i byen, eller hvor man er hjemmehørende som lønmodtager – ønsker, at der i hvert fald som en del af det her forløb også bliver klasserumsundervisning, fordi de vurderer, at det er den måde, de får mest effekt ud af kurset, altså den effekt, som jo i sidste ende skal betyde, at risikoen for at blive smittet som person, som lønmodtager, minimeres i de danske svinestalde?

Gør det slet ikke indtryk på Dansk Folkeparti, eller er Dansk Folkeparti måske åben over for at diskutere i udvalgsarbejdet, om man kunne lave en kombinationsløsning, hvor man integrerer e-learning med noget klasserumsundervisning?

Kl. 16:18

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ordføreren.

Kl. 16:18

Pia Adelsteen (DF):

Altså, jeg synes altid, det er godt at tale om tingene. Så har jeg ikke lovet for meget, vel? Jeg synes faktisk, det er helt fint, hvis vi kigger på, hvad der kan være.

Men jeg må indrømme, at i forhold til det her hygiejnekursus har jeg lige umiddelbart meget svært ved at se problemet ved, at det er e-learning. Alle dem, der tager en landbrugsuddannelse, vil jo få det med ind i deres landbrugsuddannelse, så det her drejer sig om de folk, der så ikke lige har en landbrugsuddannelse, men som kommer i nærheden af de her svinestalde. Og der synes jeg altså bare at e-learning har vist sine forcer – jeg hader at bruge engelske udtryk, men nu kunne jeg ikke lige komme på et dansk – altså sine styrker, fordi flere kan tage det, fordi de ikke er afhængige af at skulle dukke op på et uddannelsessted. Og det har jeg i denne forbindelse, lige præcis med det her, stor respekt for at man kan gøre, fordi det vil give mulighed for rigtig mange for at tage det kursus.

Kl. 16:19

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 16:20

Simon Kollerup (S):

Tak for det. Jeg tager imod den del af svaret, der var et tilsagn om, at det er godt at snakke sammen. Det synes jeg vi skal gøre om den her sag, for jeg tænker, at der kan findes en løsning, der er mere optimal for lønmodtagerne.

Så vil jeg faktisk godt gribe det, ordføreren sagde, om forcer, ikke hvad det betyder, men mere det her med, at ordføreren sagde, at hun hader at bruge engelske udtryk. Jeg har lyst til at spørge, om ordføreren mener, at det her e-learningkursus eller e-læringskursus, hvis vi skal blive på den danske bane, alene bør udbydes på dansk.

Kl. 16:20

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ordføreren.

Kl. 16:20

Pia Adelsteen (DF):

Nej, det kan jeg ikke se at det kun skal. Altså, hvis man har en medarbejdergruppe, der er spaniere, eller hvad ved jeg, så synes jeg, det vil være fint at give de folk kurset også. Der kan man jo netop sige, at styrken ved e-learning er, at man kan lave en oversættelse.

Kl. 16:20

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak til fru Pia Adelsteen. Der er ikke flere at skue til en kort bemærkning. Den næste ordfører er hr. Erling Bonnesen, Venstre, Danmarks Liberale Parti. Velkommen.

Kl. 16:21

(Ordfører)

Erling Bonnesen (V):

Dette lovforslag medvirker til at minimere MRSA-truslen i det danske samfund, og med lovforslaget sørger vi for, at personer, som arbejder med svin i hverdagen, gennemgår et obligatorisk hygiejnekursus. MRSA er en bakterie, der kan overleve i flere måneder på dørhåndtag, mobiltelefoner, handsker osv., og det er derfor vigtigt, at personer, som har med svin at gøre, har et bredt kendskab til tingene og til, hvordan man tager de korrekte forholdsregler og dermed medvirker til at minimere risikoen for spredning af smitte.

Jeg er glad for, at der i Folketinget er bred enighed om, at vi skal gøre, hvad vi kan, og dermed også gøre en stor indsats, for, at MRSA ikke breder sig. Det betyder i dette tilfælde, at vi også kræver lidt ekstra af erhvervet og af medarbejderne, men vi skal huske på, at det er nødvendige tiltag, som kan være med til at sikre vores sundhed, og at antibiotika også virker godt i fremtiden. Så Venstre stemmer selvfølgelig for dette lovforslag.

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Der er en kort bemærkning til hr. Erling Bonnesen, nemlig fra hr. Karsten Kollerup – undskyld, hr. Simon Kollerup.

Kl. 16:22

kom en ny opgørelse, der viste, at nu er stort set hver eneste svinebesætning i det her land smittet med MRSA.

Kl. 16:22

Vi kommer ikke uden om at kigge på en produktionsform, hvor der er et ekstremt højt forbrug af både antibiotika og zink. Det er en produktionsform, der konstant er presset til at øge produktiviteten, øge effektiviteten, hvilket går ud over dyrene. Vi ser en alt for tidlig fravænningsalder. Vi ser svin, der bliver opdrættet på alt for lidt plads. Der er problemer med diarré, der er problemer med afklippede haler, der er problemer med dårlig dyrevelfærd. Og det kompenserer man på den ene eller den anden måde for ved at give dyrene medicin, og det er derfra det meget høje antibiotikaforbrug stammer, og det er derfra, at den stigende forekomst af resistens og MRSA stammer.

Simon Kollerup (S):

Tak for det. Karsten Kollerup var min far. Men jeg vil bare spørge ordføreren, om Venstre vil være modstander af en model, hvor man kombinerer e-learning med klasserumsundervisning. Det var noget af det, jeg signalerede i min ordførertale det måske kunne være interessant at drøfte i udvalgsarbejdet. Men her vil jeg bare bede om sådan en umiddelbar reaktion fra Venstre på, om det er fuldstændig udelukket, at Venstre kan forestille sig en kombinationsuddannelse.

Kl. 16:22

Så et hygiejnekursus kan muligvis hjælpe, i forhold til at nogle bliver bedre til at vaske hænder og skifte tøj, når de forlader stalden, hvorved spredningen ud i det resterende og omgivende samfund kan mindskes en smule, men længere er vi ikke. Vi kommer ikke problemerne med MRSA og antibiotikaresistens i svineproduktionen til livs, før vi helt grundlæggende får omstillet produktionen. Tak for ordet.

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ordføreren.

Kl. 16:22

Kl. 16:27

Erling Bonnesen (V):

Jeg synes, at det er ganske udmærket, som det er lagt til rette i lovforslaget, og det bakker vi fuldstændig op om. Og i øvrigt er e-learning jo en moderne måde at gøre det på, så selvfølgelig finder man også ud af det.

Kl. 16:23

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak til fru Maria Reumert Gjerding. Der er ingen korte bemærkninger. Derfor går vi videre til hr. Carsten Bach fra Liberal Alliance.

Kl. 16:27

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren ønsker ikke ordet igen, så vi siger tak til hr. Erling Bonnesen. Og den næste ordfører er fru Maria Reumert Gjerding fra Enhedslisten. Velkommen.

Kl. 16:23

(Ordfører)

Maria Reumert Gjerding (EL):

Tak for det. Dette lovforslag er en del af MRSA-handlingsplanen, som et bredt flertal i Folketinget står bag. Med lovforslaget indføres et obligatorisk hygiejnekursus for personer, der håndterer svin, og med hygiejnekurset er det håbet, at smitten med antibiotikaresistente bakterier mindskes, altså den smitte, som medarbejdere, der håndterer svin, risikerer at tage med ud af svinestalden.

Enhedslisten er jo en del af MRSA-handlingsplanen, og derfor støtter vi også dette lovforslag. Men – for der er et men, og det var også det, som den socialdemokratiske ordfører var inde på – som flere af høringssvarene også påpeger, er det lidt uambitiøst, at vi udelukkende indfører dette kursus som et e-learningkursus. Det er jo både 3F og NNF, der i deres høringssvar påpeger, at et e-learningkursus ikke afhjælper spørgsmål om håndtering af det psykiske arbejdsmiljø i en situation, hvor man arbejder i et miljø, hvor der er farlige bakterier, som der er en bekymring for i det omkringliggende samfund. Ydermere påpeger 3F risikoen for, at den, der har fået udstedt kursusbeviset, ikke nødvendigvis er den, der har fulgt kurset – og dette kan i langt højere grad kontrolleres, hvis der er tale om konfrontationsundervisning, altså et AMU-kursus.

Vi mener i Enhedslisten, at det vil være langt mere oplagt at gennemføre dette kursus som et AMU-kursus, og det vil vi gerne drøfte med de øvrige partier i forbindelse med udvalgsbehandlingen, så vi forhåbentlig kan få landet en beretning, hvor vi kan få hævet ambitionsniveauet for denne indsats.

Selv om vi i Enhedslisten støtter det her lovforslag, er det også rigtig vigtigt for mig at sige, at vi jo ikke kommer i nærheden af at håndtere problemerne med MRSA-smitte med det her lovforslag; vi kommer ikke i nærheden af det. Det er jo ikke ret længe siden, at der

(Ordfører)

Carsten Bach (LA):

Tak for ordet. Med lovforslaget her indfører man obligatoriske hygiejnekurser for personer, der erhvervsmæssigt beskæftiger sig med levende svin, og det er i en klar forventning om, at initiativet fra MRSA-handlingsplanen vil være et effektivt redskab og medvirken- de til at reducere risikoen for, at svine-MRSA spredtes fra staldene og ud i det øvrige samfund – altså en begrænsning af smittespredningen, måske endda dermed også på sigt i forhold til andre besætnin- ger.

Jeg og Liberal Alliance er helt enige i, at der skal gøres noget for at nedbringe spredningsrisikoen, og det her er bestemt et skridt på vejen. Der er tale om et e-learningkursus, der gør afviklingen meget effektiv, smidig og fleksibel, og som ikke påfører den enkelte elev unødige ulemper. Og derfor støtter Liberal Alliance lovforslaget.

Kl. 16:28

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak til hr. Carsten Bach. Der er ikke nogen korte bemærkninger. Den næste ordfører er fru Sanne Bjørn fra Radikale Venstre.

Kl. 16:28

(Ordfører)

Sanne Bjørn (RV):

Tak for det. Vi har alle sammen en interesse i at få spredningen af MRSA nedbragt, og der er brug for en markant indsats, for at det sker. Jeg vil undlade at nævne alle de andre initiativer, som Radikale Venstre også kunne have, i forhold til at det sker, og udelukkende koncentrere mig om det her lovforslag, som handler om et hygiejne- kursus, og som vi er en del af, i og med at vi er en del af forligskred- sen bag MRSA-handlingsplanen. Vi er meget optaget af, at man arbejder på forebyggelse og forskning på det her område, og et hygiej- nekursus er jo en forebyggelsesstrategi; det er en måde at hindre, at man spreder MRSA-smitten ud af staldene. Og der har man så fore- slået et hygiejnekursus. Det skulle gerne oplyse dem, der har med svin at gøre, i forhold til at have en bedre hygiejne, håndhygiejne m.v., så man undgår spredning.

Det, der jo er nok så interessant, når man laver et e-baseret eller et fjernbaseret undervisningsforløb på 1½ dag, er, om det virker – det har jo rigtig meget at gøre med den, der sidder og modtager det, altså om man er i stand til at tage fjernundervisningen til sig, eller om man har det bedst med at sidde i et klasserum. Det er en diskussion, som vi meget gerne vil tage op i forligskredsen, fordi et bredt spekter af undervisningsmuligheder jo nok er at foretrække i den her sammenhæng. Noget, der i øvrigt også står i høringssvaret fra Den Danske Dyrælgeforening, er, at et kursus af 1½ dags varighed måske er lige kort nok. Det er jo så det, der er anbefalet, men det vil vi også meget gerne drøfte.

Men nok så vigtigt er det jo, om man ændrer adfærd efter kurset. Det er jo det, vi har en interesse i. Og der er også flere af dem, der har afgivet høringssvar, Lægeforeningen og Rådet for Bedre Hygiejne og også Den Danske Dyrælgeforening, som nævner kontrollen. Hvordan er det, vi sikrer, at det sker? For i dag er det jo sådan, at kontrollen udføres af den, der ejer svinebesætningen, som altså skal foretage kontrollen og sørge for, at man har det her zoonotiske smittebeskyttelsesprogram i orden. Og det er så der, hvor man kan gøres ansvarlig for det. Så det er i hvert fald også noget af det, vi gerne vil drøfte, altså hvordan man sikrer, at den her kontrolinstans virker. Ét er jo, at man følger et kursus, men noget andet er, at vi ikke kan følge med i, hvad der foregår i de menneskers hoveder, der modtager undervisningen. Vi kan oplyse om forholdene, men vi skal også sikre en opfølgning af det.

Så en opfølgning på kontrollen af det – man kan kalde det, hvad man vil – og så selve formen er noget af det, vi gerne vil drøfte i udvalgsbehandlingen. Men vi er naturligvis for det her forslag.

Kl. 16:31

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak til fru Sanne Bjørn – undskyld den forvirrede velkomst. Den næste ordfører er fru Trine Torp fra Socialistisk Folkeparti. Velkommen.

Kl. 16:31

(Ordfører)

Trine Torp (SF):

Lovforslaget, som vi behandler i dag, er jo en del af den handlingsplan, som et bredt Folketing i 2015 blev enige om for at stoppe udbredelsen af husdyr-MRSA. Indførelsen af et obligatorisk hygiejne-kursus for personer, der er erhvervsmæssigt beskæftiget med svin, har, som det fremgår af lovforslaget, til hensigt at reducere mængden af husdyr-MRSA, som mennesker passivt kan bære videre til det omgivende samfund. Mere viden om husdyr-MRSA og om de risici, der er forbundet med MRSA, er afgørende for, at udbredelsen af MRSA både i og uden for svinestaldene fremadrettet kan mindskes. Derfor er vi selvfølgelig positive over for lovforslaget i SF som et af mange skridt i den rigtige retning.

I udvalgsbehandlingen vil vi dog gerne lægge op til nogle overvejelser vedrørende hygiejekursusets målgruppe og omfang, ligesom en række organisationer også har gjort det i deres høringssvar til lovforslaget.

Hvor vidt kan målgruppen for hygiejekurset udvides? Det er noget af det, som både 3F og NNF i deres høringssvar nævner, og 3F opfordrer eksempelvis til, at kursuskravet også omfatter personer, der erhvervsmæssigt arbejder med heste og mink. Som ministeriet også skriver i sit svar på organisationernes høringssvar, tager hygiejekursusets nuværende målgruppe i forhold til svin udgangspunkt i den handlingsplan, vi i fællesskab lavede, og derfor skal jeg heller ikke klandre regeringen for at have fastsat den nuværende målgruppe til kun at omfatte den målgruppe, som vi jo aftalte sammen.

Men siden aftalen blev lavet, har Miljø- og Fødevarerministeriet i nogle svar til Folketinget for ganske nylig redegjort for, at 44 mennesker i perioden fra 2014 til 2016 er blevet smittet med husdyr-

MRSA, hvor smitten sandsynligvis stammer fra danske minkfarme. Derfor mener jeg, at det vil være oplagt at genoverveje, om målgruppen i det nuværende lovforslag er for snæver og bør udvides.

Derudover mener vi også, at det kan være relevant at overveje selve formen på kurset, som nogle også har nævnt. Jeg har på ingen måde noget principielt imod e-learningkurser. Jeg har selv undervist på dem og mener, at det kan der da være fin kvalitet i, men et e-learningkursus af 1½ times varighed, hvor der ikke er mulighed for at vælge en anden undervisningsform, må overvejes. Som det også er blevet nævnt før, lærer mennesker på meget forskellig måde. For nogle er e-learningkursus en rigtig god idé, for andre ikke. Og så flugter det sådan ikke helt med ekspertgruppens anbefalinger i forhold til omfanget.

Jeg vil også sige, at Dansk Dyrælgeforening jo også skriver i deres høringssvar – og det er et citat – at de tvivler på, at kursisterne efter et kursus med en varighed på 1½ time vil kunne opfylde mål-sætningen beskrevet i høringssvaret. På den baggrund mener jeg, at det er relevant, at vi i udvalgsbehandlingen får drøftet, om den problematik er reel, og hvad der eventuelt kan gøres bedre ved det.

Lægeforeningen og Rådet for Bedre Hygiejne foreslår f.eks., at der i lovforslaget åbnes op for andre former kurser end e-learning, og at det f.eks. skal være muligt at afholde flere typer af kurset, fysiske såvel som it-baserede. Derudover foreslår 3F og NNF, at man også kan overveje, om kurset kan indgå som en obligatorisk del af relevante uddannelser såsom landbrugsuddannelsen, uddannelsen til industrislagter osv. Det mener vi også bør indgå som en overvejelse i udvalgsbehandlingen.

Så SF støtter op om forslaget, men mener godt, at vi kan være noget mere ambitiøse, ikke mindst fordi MRSA-problemet ikke er blevet mindre siden MRSA-handlingsplanen – snarere tværtimod. Vi mener sådan lidt pænt sagt, at ministerens forslag er for beskedent i forhold til anbefalingerne, så jeg ser frem til udvalgsbehandlingen.

Kl. 16:35

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak til fru Trine Torp. Der er ingen korte bemærkninger, så vi går hurtigt videre til hr. Orla Østerby fra Det Konservative Folkeparti.

Kl. 16:36

(Ordfører)

Orla Østerby (KF):

Tak for det. Lovforslaget, som fremsættes, har jo baggrund i aftalen om handlingsplan for husdyr-MRSA af 16. april 2015. Initiativerne i handlingsplanen, som omfatter hygiejnetiltag, forventes at medføre en opbremsning i udbredelsen. Det må vi sige er det, vi håber på det vil medføre. Det obligatoriske hygiejekursus har således til formål at reducere mængden af husdyr-MRSA, som mennesker passivt kan bære videre til det omgivende samfund, og dermed minimere risikoen for at smitte. Det obligatoriske hygiejekursus vil være et krav, der omfatter personer, der erhvervsmæssigt er beskæftiget med levende dyr – i det her tilfælde svin. Det obligatoriske hygiejekursus skal stilles til rådighed af Statens Seruminstitut og af MRSA's rådgivningstjeneste som et e-learningkursus.

Nu har der været noget snak om det i dag, og jeg er da glad for, at det med de bedrifter, vi har rundtomkring i Danmark, er muligt at få sådan et kursus her, som man hurtigt kan etablere, og hvis indhold – som der står i oplægget til loven – løbende kan udvikles. Det vil sige, at det ikke bare er noget, der ikke udvikles som et AMU-kursus, men er noget, som man kan tage op og udvikle løbende, og det bliver trods alt noget nemmere med et e-learningkursus.

Det er jo en utrolig stor opgave, vi har med MRSA, og jeg tror, at det er noget, vi kommer til at diskutere løbende. Det her e-learningkursus skal i sin simple udgave forhindre, at de personer, der arbejder i landbruget og med svin, tager den her bakterie med ud og overfører den til andre steder, når de forlader butikken og produktionen,

og det er det, de skal oplæres i. Det Konservative Folkeparti støtter forslaget.

Kl. 16:41

Kl. 16:38

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak for det. Der er ikke flere korte bemærkninger, så turen er nu kommet til miljø- og fødevareministeren. Velkommen.

Kl. 16:38

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak for det, formand. Og også tak til ordførerne for de forskellige bemærkninger. Hygiejnekurset er et blandt flere tiltag i MRSA-handlingsplanen, som samlet har fokus på at hindre spredning af husdyr-MRSA til det omkringliggende samfund. Kurset vil øge indsigten i effekten af hygiejne i forhold til at begrænse spredning af husdyr-MRSA og dermed risikoen for, at der føres resistente bakterier fra staldene og videre ud i samfundet.

Med lovforslaget foreslås det at indføre en bemyndigelse til at gøre deltagelse i et hygiejnekursus obligatorisk for visse personer, der håndterer svin. Herefter vil der i bekendtgørelsen blive fastsat regler om obligatorisk deltagelse for personer, der er erhvervsmæssigt beskæftiget i svinebesætninger, personer, der transporterer og håndterer levende grise, samt slagterimedarbejdere, der håndterer levende grise.

Kurset etableres som et e-learningkursus, hvilket giver mulighed for, at deltagerne kan tilgå kurset fra alle steder med en internetforbindelse. Kursusformen med e-learning giver en fleksibilitet i forhold til hurtigere afvikling af kurset, og på den måde fremmer kursusformen en effektiv implementering af initiativet. Kursusformen giver desuden mulighed for løbende udvikling af indhold i takt med ny viden, og e-learningkurset stilles vederlagsfrit til rådighed.

Det er yderligere en fordel, at kurset giver mulighed for, at også faggrupper, der ikke er omfattet af et obligatorisk krav om hygiejnekursus, kan tage kurset eller dele heraf og få større indsigt i effekten af hygiejne ved håndtering af svin.

Kursusindholdet udvikles af statens Statens Serum Institut, herunder MRSA-rådgivningstjenesten. Her besidder man den specialiserede ekspertise inden for hygiejne, og Statens Serum Institut har desuden etableret en læringsportal inden for infektionshygiejne og har god erfaring med udvikling og drift af e-learningprogrammer.

Statens Serum Institut er førende eksperter i hygiejne og har en veldokumenteret viden om MRSA hos mennesker og om hygiejnetiltag, der kan forebygge smittespredning. MRSA-rådgivningstjenesten varetages af specialiseret personale inden for det humane hygiejneområde, og rådgivningstjenesten har en tæt og hyppig kontakt med personer, der dagligt arbejder med grise, og dermed med de målgrupper, som hygiejnekurset henvender sig til.

MRSA-rådgivningstjenesten har et indgående kendskab til de spørgsmål og problematikker, som personer, der arbejder med grise, står over for, og Statens Serum Institut og MRSA-rådgivningstjenesten besidder derfor kompetencerne til at udvikle indholdet af hygiejnekurset og stå for driften af kurset.

Jeg vil til sidst fremhæve, at vi med hygiejnekurset implementerer et væsentligt initiativ i MRSA-handlingsplanen. I planen har vi forpligtet os til dels at arbejde for at forebygge smittespredning, dels at reducere forekomsten af husdyr-MRSA. Med initiativet om hygiejnekurset fokuserer vi på at begrænse spredningen af smitte med husdyr-MRSA til det omgivende samfund.

Med disse ord ser jeg frem til udvalgsbehandlingen af lovforslaget og takker for debatten.

Kl. 16:41

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Der er et par korte bemærkninger til ministeren. Den første er fra hr. Simon Kollerup. Værsgo.

Simon Kollerup (S):

Tak for det. Jeg kunne godt tænke mig at spørge ministeren om det med de her anbefalinger, der er blevet givet, om, at e-learning skulle være et supplement til f.eks. klasseundervisning. Det er bare for at få ministeren til at kommentere lidt på, at man vælger noget, der egentlig er blevet anbefalet som et supplement, og gør det til det eneste undervisningstilbud på det her felt. Hvilke overvejelser har der ligget bag det?

Samtidig vil jeg spørge ministeren, om man fra regeringens side er indstillet på i udvalgsarbejdet at indgå i drøftelser om måske at lave en kombinationsmodel, hvor man kombinerer klasserumsundervisning med e-learning, sådan at e-learning, som det anbefales, lige præcis bliver et supplement til den undervisning, der skal finde sted her. Tak.

Kl. 16:42

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 16:42

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak, formand. Det er regeringens opfattelse, at et e-learningkursus bidrager med de elementer, der skal til for at få et uddannelsesforløb, der både er rigt på indhold, men naturligvis også er det i forhold til fleksibilitet, hvad bl.a. Dansk Folkepartis ordfører beskrev, altså at man kan opdatere, udvikle osv. Så den her model, som regeringen lægger op til, mener vi dækker det, der skal dækkes.

Kl. 16:42

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 16:42

Simon Kollerup (S):

Det havde jeg også regnet med, for det er jo regeringen, der har fremsat lovforslaget. Men jeg synes ikke, jeg får noget svar. Altså, når der kommer en anbefaling om at anvende det her som et supplement, hvorfor vælger man så at gøre e-learning til den eneste udbudsform?

Samtidig er jeg også politisk lidt interesseret i at høre, om ministeren er åben over for at tage en diskussion med Folketingets partier om at lave en kombinationsmodel. Når man ser på lønmodtagersidens forslag og høringsvar, kan man jo se, at de siger, at der vil være et værdifuldt aspekt af det, og det er særlig i forhold til det psykologiske aspekt i det her med at blive smittet med MRSA og de udfordringer, det kan give. Så er ministeren åben for at indgå i sådan en drøftelse?

Kl. 16:43

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 16:43

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak for det, formand. Jamen som udgangspunkt har regeringen jo skitseret en model, som vi mener leverer det, der skal leveres i forhold til medarbejdere, der skal igennem et kursus. Og så er det naturligvis op til partierne at finde ud af, hvad man ønsker at drøfte i forbindelse med udvalgsarbejdet. Men regeringens udgangspunkt er, at det her både er fleksibelt og en konstruktion, som det er muligt at udvikle fremadrettet, i tilfælde af at det bliver nødvendigt.

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Fru Maria Reumert Gjerding.

Maria Reumert Gjerding (EL):

Tak for det. Nu er vi jo en masse partier, der står bag MRSA-handlingsplanen, og det, som betyder rigtig meget for Enhedslisten, er, at vi, når planen gradvis skal udmøntes, så også løbende bliver inddraget. Det synes jeg at vi har oplevet her på det sidste, og det vil jeg gerne kvittere for: Når der sker noget nyt, bliver vi orienteret, vi bliver hentet til møde, så vi har mulighed for også at give indspark. Det er måske lidt noget andet, der er sket her, for det ville have været rigtig rart – selv om det nu ligger noget tilbage – at være blevet inddraget i, hvordan det her skulle udmøntes. Jeg er helt med på, at det i sidste ende jo er et flertal, der vurderer det, men den her inddragelse sætter i hvert fald Enhedslisten og jeg er rigtig meget pris på. Så det håber vi at vi kan fortsætte med fremadrettet.

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Det vil jeg gerne give tilsagn om. Jeg synes, vi har haft nogle meget konstruktive møder i kredsen, og der er ingen tvivl om, at des mere inddragelse der finder sted, des mere ejerskab er der jo også til de løsninger, vi skal have. Det gør jo også, at vi får en anden debat i offentligheden, når alle har det samme informationsniveau. Og det vil jeg i den grad bestræbe mig på at vi også har fremadrettet.

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Maria Reumert Gjerding (EL):

Det synes jeg er rigtig godt. Jeg tænker, at vi måske kunne have haft en anden platform at diskutere det her lovforslag ud fra, hvis vi tidligere var blevet inddraget og alle parter syn på de forskellige kursusformer var blevet inddraget. Så jeg tænker bare, at det her bekræfter, at det er en rigtig god model, og at man, når man har en aftale sammen og den skal udmøntes, så også har en meget tæt dialog om, hvordan det skal foregå.

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Det er jeg helt enig i, og derfor er det også godt, at vi jo har lovbehandlingsarbejdet om elementerne i det her, hvor man helt fordomsfrit kan drøfte det. Jeg forstår signalet fra Enhedslistens ordfører om tilblivelsen af materialet, og det har jeg selvfølgelig noteret mig.

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Fru Trine Torp.

Trine Torp (SF):

For at følge lidt op på det, vil jeg sige, at jeg er meget enig i, at når man laver sådan en aftale, er et en politisk aftale, noget andet er et

Kl. 16:44

konkret lovforslag. Der sker også noget i mellemtiden. Men jeg vil egentlig også bare sige, at fra dengang da vi lavede aftalen i 2015 og havde fokus på svin – det sagde jeg også min ordførertale – til i dag, så er der altså også nu nogle oplysninger om, at vi har et problem med mink. Og man kan sige, at der jo er gået noget tid, og vi har alle sammen ret til at blive klogere. Kunne ministeren være indstillet på at udvide den målgruppe, så den også kom til at omfatte dem, der arbejder med mink?

Kl. 16:46

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 16:46

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak for spørgsmålet. Nu erindrer jeg simpelt hen ikke lige i de svar, jeg gav til Folketinget, om det drejede sig om, at det var et enkelt menneske, der var blevet noteret som smittebærer med mink, eller om det var et mere generelt problem. Jeg husker godt, at vi har svaret for noget tid siden. Men det er klart, at hvis det i et omfang viser sig, at der også er udfordringer med håndteringen af MRSA i relation til mink eller til heste eller lignende, så skal vi da drøfte det i kredsen. Og så er der jo det gode ved det her e-learningkursus, at det jo kan opdateres med f.eks. et minkafsnit. Men det må vi så drøfte med hinanden i forligskredsen omkring det her.

Kl. 16:47

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 16:47

Trine Torp (SF):

Jeg tænkte på, at det jo kunne være noget af det, vi lige fik klargjort i udvalgsprocessen. Det burde være relativt enkelt at finde ud af, hvad omfanget af problemet med smittebærere er, for det er jo en mindre justering, der skal til, bare for at udvide målgruppen. Så ja, kunne vi ikke nå det i den her omgang, så vi ikke skal tage en runde mere?

Kl. 16:47

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 16:47

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak for spørgsmålet. Vi vil selvfølgelig fra ministeriets side prøve at dykke ned i, hvad den reelle udfordring i forhold til minksmitebærere er, når det gælder MRSA, og så kan vi jo i udvalgsbehandlingen tage stilling til det, i og med at de her partier også er en del af kredsen. Så det kan vi jo gøre relativt enkelt.

Kl. 16:48

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Så er der ikke flere korte bemærkninger, så vi siger tak til ministeren.

Da der ikke er flere, som har bedt om ordet, er forhandlingerne sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Miljø- og Fødevareudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 16:46

Det sidste punkt på dagsordenen er:

3) 1. behandling af lovforslag nr. L 166:

Forslag til lov om ændring af lov om Landdistriktsfonden. (Mulighed for at undtage støtteordninger med standardomkostninger fra tilbudslovens regler).

Af miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen).
(Fremsættelse 23.03.2017).

Kl. 16:48

Forhandling

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Forhandlingen er åbnet, og den første ordfører er hr. Simon Kollerup fra Socialdemokratiet.

Kl. 16:48

(Ordfører)

Simon Kollerup (S):

Forslaget skal gøre det lettere at udbetale midler fra Landdistriktsprogrammet. Det gælder bl.a. i forhold til ordninger om modernisering af svinestalde, modernisering af farestalde og støtte til tilskud til Natura 2000-områder. Reglerne forenkles ved at indføre standardomkostninger på projektstøtteordninger under Landdistriktsprogrammet. Det betyder, at størrelsen af tilskud i de enkelte sager ikke fastsættes med udgangspunkt i faktisk afholdte udgifter, men i stedet efter et forud fastsat beløb for den pågældende type af indkøb. Beløbet skal beregnes ud fra valide data, der eksempelvis kan basere sig på historiske data og eksperter vurdering. Lavpraktisk betyder det, at landmanden ikke skal undersøge markedsprisen på en ydelse to gange, og det er selvfølgelig til glæde både for erhvervet og for Landbrugs- og Fiskeristyrelsen som myndighed.

Lovforslaget kræver en ændring af tilbudsloven, da loven forhindrer, at der kan indføres standardomkostninger på støtteordningerne fra Landdistriktsprogrammet. Tilbudsloven siger, at standardomkostninger ikke kan indføres i sager, hvor der ifølge national lovgivning er krav om at følge reglerne om offentligt indkøb. Et sådant krav rejser i forhold til støtteordningerne på Landdistriktsprogrammet. Det betyder, at der, som reglerne er nu, ikke kan anvendes standardomkostninger. Det er uhensigtsmæssigt, da der er tale om private investeringer, der i udgangspunktet ikke bør være omfattet af tilbudsloven, og hvor Miljø- og Fødevareministeriet vurderer at standardomkostninger på en betryggende måde varetager samme hensyn som tilbudsloven. Derfor undtages støtteordningerne fra Landdistriktsprogrammet fra reglerne i tilbudsloven med dette forslag.

Den Europæiske Revisionsret har anbefalet, at medlemsstaterne i højere grad gør brug af standardomkostninger. Det anbefaler de, da erfaringer har vist, at fejlratene er mindre og den administrative byrde mindskes, når standardomkostninger benyttes. Ministeriet gik endvidere allerede i gang med forberedelserne til dette arbejde i 2014 under den daværende socialdemokratiske ledede regering, og på denne baggrund støtter Socialdemokratiet forslaget.

Kl. 16:51

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak til hr. Simon Kollerup. Der er ingen, der føler sig udfordret, så vi går videre til den næste ordfører, og det er fru Pia Adelsteen fra Dansk Folkeparti, som er hjertelig velkommen på talerstolen.

Kl. 16:51

(Ordfører)

Pia Adelsteen (DF):

Tak for det. Formålet med forslaget er at give mulighed for at indføre standardomkostninger på projektstøtteordninger under Landdistriktsprogrammet. Som den foregående ordfører så nydeligt har re-

degjort for, drejer det her sig jo simpelt hen om at give en bemyndigelse til ministeren – hvilket vi normalt ikke er meget for, men i det her tilfælde kan jeg acceptere det – til at give tilladelse til en ændring af tilbudsloven i visse tilfælde. Det er jo også meget klart defineret i lovtæksten, hvad det præcis er, ministeren får bemyndigelse til, og det er rigtig godt. Det, jeg synes er positivt ved det her forslag, er jo, at det, når man går over til de her standardomkostninger, viser sig, at man kan forkorte sagsbehandlingstiden for udbetalinger med omkring 75 pct. Det er rigtig positivt. Jeg tror, at de fleste, der ansøger om tilskud, bliver irriterede, når der går meget lang tid med det; når man har en forventning om at modtage nogle penge, er det i hvert fald irriterende ikke at få dem forholdsvis hurtigt. Det er den ene ting.

Den anden ting, som også er positivt ved forslaget, er jo, at man sparer omkring 15 mio. kr. om året i administration. Det synes jeg da altid er positivt. Så kan vi så diskutere, hvad vi skal bruge de penge til. Det er også altid rart at have nogle penge, vi kan finde ud af om vi måske skal bruge til noget andet. Så det har jeg skrevet mig bag øret, og så ved ministeren også det.

På den baggrund kan vi selvfølgelig fra Dansk Folkepartis side støtte forslaget, også set i lyset af at det giver kortere udbetalingstid og er en fordel for landbruget.

Kl. 16:53

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak til fru Pia Adelsteen. Den næste ordfører er hr. Erling Bonnesen, Venstre, Danmarks Liberale Parti.

Kl. 16:53

(Ordfører)

Erling Bonnesen (V):

Tak for det. I forbindelse med behandlingen af det her lovforslag, L 166, om Landdistriktsfonden stemmer Venstre selvfølgelig for. Forslaget skal gøre det muligt at indføre de såkaldte standardomkostninger i projektansøgninger under Landdistriktsprogrammet, og det er godt nyt for alle. Det godt for dem, som administrerer støtteordningerne i Landbrugs- og Fiskeristyrelsens administration. De får administrative lettelser, når de ikke længere skal behandle en lang række oplysninger, som der er i bund og grund ikke er brug for, og som tit og mange gange jo bare har kompliceret tingene. Det er også godt for erhvervet. Det gør det nemlig enklere for erhvervsdrivende at søge om tilskud, og det forventes ifølge det oplyste, at det lovforslag, som vi står med her, vil reducere sagsbehandlingstiden med måske helt op til 75 pct. – og det er jo ikke så lidt.

Forslaget betyder, at støtteansøgerne ikke længere skal medsende udspecificerede budgetter; de skal ikke længere opfylde omfattende og dyre krav om dokumentation; og de skal ikke længere medsende direkte sammenlignelige tilbud som bevis for markedspris baseret på detaljerede oplysninger osv. osv.

Med dette forhold lovforslag gøres systemet fremover mere simpelt og gennemskueligt, og sagsbehandlingen gøres mere ensartet. Så alt i alt glæder det mig, at vi med dette lovforslag kan skære en del af bureaukratiet væk, så vi fremover kan bruge vores tid og penge på andet, som virkelig betyder noget, nemlig at skabe vækst og udvikling, der også kommer vores landdistrikter til gavn.

Venstre støtter selvfølgelig lovforslaget. Tak.

Kl. 16:55

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak til hr. Erling Bonnesen. Og velkommen til fru Maria Reumert Gjerding, Enhedslisten.

Kl. 16:55

(Ordfører)

Maria Reumert Gjerding (EL):

Tak for det. Det her lovforslag vil først og fremmest sikre mindre bureaukrati. Det vil sikre, at det bliver lettere for flere at søge om midler fra Landdistriktsprogrammet. Landdistriktsprogrammet løfter jo en hel masse vigtige indsatser, f.eks. på naturområdet. Så det er på alle måder en god idé, at det bliver lettere, og at det bliver billigere, for det betyder, at de her midler bliver lettere tilgængelige for flere.

Så standardomkostninger, som lovforslaget vil indføre, kan vi støtte. Vi kan støtte, at vi forsøger generelt at åbne de her støtteordninger op for flere ansøgere, hvilket jo også gør det muligt for mange af de små, som ikke har de store ressourcer til en meget, meget tung administrativ proces, at få adgang til de her midler.

Så Enhedslisten bakker op om L 166, og jeg skulle også hilse fra Alternativet og sige, at de også bakker op om forslaget.

Kl. 16:56

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak for det. Vi byder velkommen til hr. Carsten Bach fra Liberal Alliance.

Kl. 16:56

(Ordfører)

Carsten Bach (LA):

Tak for det, hr. formand. Ja, hvem ved, måske skal det så nu være min opgave at prøve på at finde nogen, det her forslag rent faktisk er *dårligt* for. Det skulle så måske lige være akademikerne, som måske vil miste noget beskæftigelse på den her baggrund, fordi lovforslaget her jo foretager en meget markant afbureaukratisering af administrationen vedrørende projekstøtte under Landdistriktsprogrammet. Og det gør det ved at anvende såkaldte standardomkostninger, så støtten fastsættes på forhånd og ikke med udgangspunkt i de faktiske udgifter eller på baggrund af indhentede tilbud.

Erfaringer fra EU viser, at der kan være tale om ret væsentlige lettelse af den administrative byrde for både myndighederne og landmændene. Det kan faktisk blive til rigtig, rigtig mange sparede millioner med tiden – så mange, at jeg egentlig er temmelig overrasket over de estimerede besparelser i kroner og øre. For styrelsens vedkommende kan det så også med den her ændring blive til væsentlig kortere sagsbehandlingstid og rent faktisk også færre fejl.

EU-reglerne giver muligheden for, at standardomkostninger kan anvendes, så derfor støtter jeg og Liberal Alliance selvfølgelig, at loven ændres.

Kl. 16:58

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak til hr. Carsten Bach. Den næste ordfører er fru Sanne Bjørn fra Radikale Venstre.

Kl. 16:58

(Ordfører)

Sanne Bjørn (RV):

Tak for det. Når formålet med lovforslaget er at give mulighed for at indføre standardomkostninger i projekstøtteordningerne i Landdistriktsprogrammet, giver det også den effekt, at man har en dobbelt gevinst, nemlig både at de, der skal søge programmet, får det nemmere, og at de, der skal administrere det, får det nemmere. Det er Radikale Venstre naturligvis tilhænger af.

Det, at man mindsker fejlratene, og at den administrative byrde mindskes, er jo noget, vi efterspørger rigtig meget, når vi indfører mulige støtteordninger, og det er faktisk tilfældet i det her lovforslag. Det skal også blive enklere for dem, der skal søge, og det betyder vi naturligvis også.

Der er et enkelt hår i suppen, og det er netop noget med tidsforskydningen. Der hæfter jeg mig ved, at ministeriet siger, at ikrafttrædelsestidspunktet ikke er en hindring for, hvornår man får slutudbetalingen, fordi der i 2016 har været en ansøgningsrunde med tilskud til modernisering af stalde, tilskud til løsdrift i farestalde og til hegningsprojekter i Natura 2000-områder, og de har alle sammen været baseret på standardpriser. Det er noget af det, som står i høringssvaret fra Landbrug & Fødevarer, og der skulle det nødig være sådan, at man får en fejludbetaling i forhold til den faktisk afholdte omkostning. Det hæfter vi os ved at ministeriet også har taget ind.

Så derfor kan Radikale Venstre støtte forslaget.

Kl. 16:59

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak til fru Sanne Bjørn. Og velkommen til fru Trine Torp, Socialistisk Folkeparti.

Kl. 17:00

(Ordfører)

Trine Torp (SF):

Jeg skal gøre det rimelig kort, for der er blevet redegjort ret godt for det her lovforslag om at åbne op for, at der indføres standardomkostninger i projekstøtteordninger under Landdistriktsprogrammet. Og jeg vil bare sige, at med udsigten til store administrative lettelse hos både erhvervet, den enkelte landmand og styrelsen – uden at der, i hvert fald som jeg kan gennemskue det, er nogen negative konsekvenser – så synes vi, at det er et meget fornuftigt forslag. Så vi bakker op om det.

Kl. 17:00

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak til fru Trine Torp, og velkommen til hr. Orla Østerby fra Det Konservative Folkeparti.

Kl. 17:00

(Ordfører)

Orla Østerby (KF):

Tak for det. Det her lovforslag går jo på at gøre tingene enklere i forbindelse med de her projekter og hele administrationen af det. Og som det fremgår af materialet, vil vi over de kommende 4 år kunne finde en besparelse på omkring 60 mio. kr. i det her tilfælde.

Det er ikke EU, der spænder ben for det her. Det har været vores egen tilbudslov, som har været årsag til, at det har kørt, som det har. Og nu indfører vi nogle standardomkostninger på forskellige projekter, der gør, at uanset om man kontraherer med billige eller dyre håndværkere, har man en standardpris på det her. Det betyder, at vi får ens betingelser, uanset om man er god til at få de rigtige priser hjem eller ej. Det gør det gennemsigtigt, og det gør det hurtigt, også sagsbehandlingsmæssigt. Vi fjerner så den hindring, som jo *har* været hindringen, nemlig tilbudsloven, i de her forholdsvis små sager, i forhold til at vi kunne gennemføre det med en standardomkostningsregel.

Så Det Konservative Folkeparti støtter lovforslaget.

Kl. 17:02

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak til hr. Orla Østerby. Og så byder vi velkommen til miljø- og fødevareministeren.

Kl. 17:02

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak for det, formand, og også tak til ordførerne for de positive tilkendegivelser. Jeg er glad for, at vi med det her forslag kan forenkle behandlingen af de meget komplicerede sager om projekstøtte. Det er sådan, at landmænd i dag oplever et stort bureaukratisk bøvl med

mange af de her forhold, ligesom der er bureaukratiske, omfattende og komplicerede dokumentationskrav. Derfor er det væsentligt for os at få lavet forenklinger, der gavner erhvervet, også erhvervslivet generelt, i Danmark. Det er jo noget, vi arbejder på med den anden hånd.

Det her vil ud over landmændene også give Landbrugs- og Fiskeristyrelsen en række administrative lempelser. Så det bliver godt, at vi, som Liberal Alliances ordfører – tror jeg – sagde, lidt omskrevet, bruger pengene på det rette.

Så jeg ser frem til, at vi får vedtaget det her, og takker for bemærkningerne.

Kl. 17:03

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak til ministeren. Der er ingen korte bemærkninger.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så forhandlingen er afsluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Miljø- og Fødevareudvalget. Der ser ikke ud til at være nogen, der gør indsigelse, så jeg betragter det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 17:03

Meddelelser fra formanden

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Der er ikke mere at foretage i dette møde ud over at sige tak til alle for dagens indsats i folkestyrets tjeneste.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 7. april 2017, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, som fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 17:03).